

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KADİM CADILIK ÖĞRETİSİ

erhan altunay

Wicca

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

KADİM
CADILIK ÖĞRETİSİ
Wicca

Erhan Altunay

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

KADİM CADILIK ÖĞRETİSİ

WICCA

Erhan Altunay

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

REKLAM VE PRODÜKSİYON

HİZ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

Telsiz Mah. 85/1 Sk. No: 23/ Dükkan:2 Zeytinburnu - İSTANBUL

Tel: 0 (212) 415 30 19 Faks: 0 (212) 415 18 30

www.sinirotesi.com

e-mail: info@sinirotesi.com

ISBN: 978-975-8312-69-6

- Dizgi Kapak Tasarım : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Genel Yayın Yönetmeni : Ergun CANDAN
- Dağıtım Sorumlusu : Zeynel YILDIRIM
- Müdür : Ali ÖZCAN
- Editör : Nilüfer ARITAN
- Araştırma Departmanı : Neslihan ALANTAR
- Baskı : BARIŞ MATBAA MÜCELLİT

Davutpaşa Cad. Güven San.Sit. C. Blk No:291
Topkapı/ İST 0(212) 674 85 28

1. Baskı: Ağustos 2012

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
Giriş	11
Wicca, Paganizm ve Kadim Bilgelik	13
Wicca Nedir ve Nereden Çıkmıştır?	23
Wicca'nın Temel Prensipleri ve Etik Anlayışı	27
Wicca'da Tanrı ve Tanrıça	30
Wicca'da Tanrıça	32
Wicca'da Tanrı	35
Wicca'da Elementler ve Varlıklar	36
Wicca İçin Önemli Bir Tanrıça: Hekate	41
Wicca'da Önemli Günler	49
Samhain	50
Yule (Kış Gündönümü)	53
İmbolc	57
Ostara (İlkbahar Ekinoksu)	58
Beltane	60
Litha (Yaz Gündönümü)	62
Lughnasadh (Lammas)	63
Mabon	64
Paganizm ve Wicca'da Büyü	67
Çalışmanın Yapılması	72
Çalışma Öncesi Kişisel Hazırlık	73
Çalışma konusunun ve hedefinin belirlenmesi – Niyet	73
Çalışma öncesi fiziksel hazırlık	75
Çalışma öncesi ruhsal hazırlık	76
Çalışma Yapılacak Alanın Hazırlanması	77
Çalışma yapılacak alan	77
Altarın hazırlanması	78
Altarın çevresinin düzenlenmesi	80
Çalışma aletleri	80
Korunma	87
Çalışma Sırasında Yapılacaklar	87
Çemberin oluşturulması	87

Meditasyon ve odaklanma	88
Invocatio	89
Tarot	90
Çalışma amacının gerçekleştirilmesi	90
Çalışmanın bitirilmesi	92
Çalışma Sonu	92
Şükran	92
Çalışma alanının temizlenmesi	93
Ritüeller: Bir Gölge Kitap Denemesi	95
Tanrıça Ritüeli	96
Tanrı Ritüeli	100
Yola Girme Ritüeli	101
Esbat Ritüelleri	104
Sabbat - Bayram Ritüelleri	106
Samhain	107
Yule	108
Imbolc	110
Ostara	111
Beltane	112
Litha	114
Lughnasadh	115
Mabon	116
Wicca ve Cadılık	119
Bir Wiccanın Günlük Yaşamı	127
Wicca Hakkında Sıkça Sorulan Sorular	130
Örnek Wicca Pratikleri	134
Şifa Çalışması	135
Aşk Çalışmaları	137
Bolluk Bereket Çalışmaları	138
Korumaya Alma Çalışması	139
Ek: Atlantis	141
Kaynakça	166

Önsöz

Günümüzde global kapitalizmin dayatmaya çalıştığı kalıplar artık bazı “uyanmış” zihinlerde doğal olarak tepkilere neden olmaktadır.

Günümüzde “modernite”, “teknolojik gelişme” diye insanları kandırmaya yönelik kavramlar da artık birçok kişi tarafından kabul görmemeye başlamıştır.

Teknolojik gelişmenin neler getirip neler götürdüğü artık önemli bir tartışma konusudur. Onca “gelişme”ye rağmen, insanlar daha uzun yaşamamakta, yaşam kalitesi artmamakta ve dünya üzerinde yoksulluk ve açlık yok edilememektedir. Ve insanlar olabildiğince bencillik içinde kendi rahatları ile meşgul olarak bu gerçeklerden uzak tutulmaya çalışılmaktadır.

Örneğin cep telefonu ile oturduğumuz yerden dünyanın bambaşka bir yeri ile rahatça konuşmanın “keyfini” yaşarken, elimizdeki aletin ve bunu kullanmamızı sağlayan istasyonların bize ve çevremize olan zararından habersiz bırakılmamız ya da reklamlarda gördüğümüz ürünleri alırken, bunların birçoğunun kendi bedenimize ve üzerinde yaşadığımız gezegene

verdiği yıkımın farkında olamamamız global kapitalizmin yalanlar ile dolu iletişim sisteminin bir sonucudur.

Bu dayatmaların ve dünyaya yapılan yıkımın farkında olan birçok kişi artık bu döngüden çıkmanın yolunun, günümüzde var olan inanç, ideoloji ve yaşam biçimlerinin ötesinde, eski “kadim bilgeliğe” olduğunun farkına varmaya başlamıştır.

Bugün dünyada birçok kişinin bilinçli olarak seçtiği kadim bilgelik ya da yaygın adı ile paganizm artık dünyadan yana olmak isteyenler tarafından benimsenen bir yoldur.

Paganizm konulu kitabımızda da belirttiğimiz gibi, paganizm, Hristiyanlık öncesi dinleri tanımlamakta kullanılmış, günümüzde ise, çok geniş anlamda, tek tanrılı dinlerin dışındaki kalan, Doğa tabanlı eski inançları anlatmak için kullanılmaktadır.

Günümüzde yaşayan paganizm ise sözü geçen eski temellerini koruyan, dünyanın tükenmesine karşı bir duruş gösterebilen ve kutsallığı yeniden tesis etmeyi amaçlamış bir yaşam biçimidir.

Daha geçtiğimiz yüzyılın ortalarında ortaya çıkan Wicca akımı da, paganizm içinde kadim bilgeliği ya da kuruluşunda dendiği gibi “eski dini” temel alarak günümüze uzanan bir yaşam şekli, inanç sistemidir.

Türkçe’de “cadıcılık” ya da “cadılık” diye adlandırılan Wicca’yı bu kitap boyunca, “cadıcılık” daha az popüler olduğundan ve “cadılık”, “witchcraft” ile karıştığından, orijinal hâli ile, Wicca olarak belirteceğiz.

Günümüzde değişik Wicca akımları sürekli artmakta ve bu yolu seçenler çoğalmaktadır.

İnsanın kendi doğal yaşamına dönmesinin ruhsal sağlığı üzerinde de oynadığı önemli rol düşünülürse, hem dünyamızın geleceği hem de insanlığın geleceği açısından bu tür yolların önemi yadsınmaz.

Öte yandan, eski kayıtların da gösterdiği gibi, dünyamız

çok önemli bir döneme girmektedir. Bu konuda çok geniş bir literatür olduğu için ayrıntılarına girmeyeceğimiz bu dönem aynı zamanda büyük bir değişimi de getirecektir.

İnsanoğlunun bugüne kadar getirdiği toplumsal yaşamın yanında mutlaka bir ezoterik taraf da olmuş ve farklı bir dünya tarihi çizmiştir.

İşte bu ezoterik tarihe göre çok daha farklı bir dünya ve yaşam bizi beklemektedir ve bu yeni yaşam kuşkusuz alışık olduğumuzdan çok daha farklı ancak dünyamız açısından çok daha olumlu ve yepyeni bir form olacaktır.

Edindiğimiz yapay kültür kalıplarının dışında Evren'i, Dünya'yı, Doğa'yı ve kısaca Tanrı ve Tanrıça'yı tanımaya ihtiyacımız var.

Tanrı ve Tanrıçaları mitolojik öykülerden çıkartıp, aslında bizimle birlikte yaşayan arketipik formlar olarak yaşamımıza almak bizim Doğa ve Yeni Dünya ile bütünleşmemizde daha olumlu olacaktır.

Bu davranışı yeni yaşamımızda, var olan dinlerin Tanrılarına şirk koştuktan öte, kendimiz tanımak olarak görmekte büyük yarar vardır; din ve Wicca aslında birbirlerine karıştırılmaması gereken iki kavramdır.

Bu bağlamda Wicca bize kadim bilgi ışığında yeni bir yaşam hakkında da ipuçları verecektir.

Biz de ülkemizde bu konuda bir yayın olmadığından, önemli bir boşluğu dolduracağına inandığımız bu küçük çalışmayı yayınlamaktan büyük memnuniyet duymaktayız.

Bu kitabımızda amaç bu konuya yeni başlayanlar ve merak edenler için bir el kitabı niteliğinde bir kılavuz hazırlamak idi. "Paganizm" konulu kitabımızda Wicca'nın düşünsel temellerini daha iyi anlamaya yarayacak altyapı bilgileri de bu çalışmayı tamamlayacaktır.

Wicca bir bakıma "ana yemek" olsa bunu tamamlayacak birçok "sos" vardır. Birçok örneğinde olduğu gibi, bu kitabı kristallerden astrolojiye kadar birçok "sos" ile boğmak yerine

en yalın ve temel anlatımı ve konuları seçtik.

Bu çalışmanın ve bundan sonra gelecek farklı Wicca yollarını anlatan kitapların bu yolu merak eden, ilgi duyan ve izlemek isteyen okuyucu için faydalı olacağına inanıyoruz.

Giriş

Günümüzde hâlâ cadılık ya da büyücülükten söz etmek pek çok kişiye garip gelebilir oysa insanlık tarihi boyunca, son yüzyıllara kadar, cadılıktan söz eden biri hiç de garip karşılanmıyordu.

Oysa artık, dünyanın birçok yerinde yine kendilerine cadı diyenlerin ve cadı toplulukları oluşturanların sayısı gün geçtikçe artmaktadır.

Bunlar bizim filmlerde gördüğümüz gibi ellerinde uçan süpürge olan, siyah cübbeli, kazan kaynatan kocakarılar değil, her ırktan, cinsiyetten, dünyayı seven aydın insanlardır.

Biz bugün cadı dediğimizde genelde birine büyü yapan kişi anlamında algılıyoruz. Oysa insanın evrimi boyunca büyü ve büyücü kavramları her zaman her yerde kültür kalıpları içinde var olmuşlardır.

Paganizm içinde büyü, Wicca'nın da kabul ettiği gibi, bir başkasının iradesine yapılan bir eylem değil, ancak kişinin kendini geliştirmesinin bir yoludur. Bir çeşit ayindir. Bu ayinin ya da daha genel bir ifade ile ritüelin amacı sadece yapan kişi-

nin hayrına ve sadece kendi gelişimi içindir.

Diğer bir ifadeyle Wicca yolunu seçen bir wiccan da kendini geliştirmek isteyen bir kişidir.

Bu bağlamda Wicca içinde kullanacağımız “cadılık” kavramı hem geçmiş “cadılık” kavramına bağlı olacak hem de geçmişin “cadı” kavramından oldukça farklı olacaktır.

Cadı, her şeyin ötesinde, dünyaya bağlı ve hiçbir canlı forma zarar vermeyi düşünmeyen biridir. Cadının “yeteneği” öncelikle kendi kişisel gelişiminde kullanacağı bir niteliktir ve bu onun evrensel yaşam formları içindeki tekâmülünü belirleyecektir.

Öte yandan cadı her zaman insanları seven ve onlara yardıma hazır olan kişidir; özellikle yardım konusu önemlidir. Yardım hiçbir şekilde kişinin ya da başkalarının iradesine aykırı olmamak kaydı ile koşulsuz yerine getirilmesi gereken bir eylemdir.

O halde bizim burada çok daha farklı bir cadı imajı oluşturmamız gerekmektedir. Cadı her gün gördüğümüz insanlardan çok da farklı değildir. O kendi iç dünyasında sadece Dünya ve Evren ile birliği amaçlayan ve kendi tekâmülünü gözetken kişidir.

Bu bağlamda artık cadılık kişinin kendi yolu olarak incelenmesi gereken bir kavramdır.

O zaman bütün inançların çıktığı yerden, paganizmden başlayalım.

Wicca, Paganizm ve Kadim Bilgelik

İnsanlık tarihinin en bilinmeyen yüzü kuşkusuz insanlığın ezoterik tarihidir.

Ezoterik öğretiler, sadece seçilmiş belli bir topluluğa verilen, semboller ve şifreler aracılığı ile aktarılan, erginlenmeye dayanan, metafizik öğretilerdir.

Ezoterik öğretilerin ne zaman ortaya çıktığı belirsizdir; ancak insanlığın bilinen tarihinden beri varolduğu kuşkusuzdur.

İnsanlığın ezoterik tarihinin bilinen tarihinin çok daha öncesine kadar gittiği söylenmektedir. Bu tarihi Mu ya da Atlantis gibi kıtalara dayandıranlar da vardır.

Bu teorilere göre buralarda ve daha sonrasında eski uygarlıklarda, seçilen bireyler üç farklı türde eğitimden geçiyorlardı. İlk verilen eğitim pagan eğitim idi.

Pagan öğretilerinin temeli kişinin birey olmasına dayanan erginlenme törenleridir.

Burada ergenlik yaşına gelen kişi, bir önceki hayatına ölmekte ve yeni bir hayata bir ergen olarak doğmakta; böylece,

toplumda kendi başına ailesinden bağımsız bir birey olarak varolmaktadır.

Paganizmin esasını oluşturan kadim bilgelik, toplum içindeki bu bireyin her şeyi oluşturan temel tanrısal gücü tanımasını ve etrafında varolan her şeyin bu tanrısal gücün kutsal tezahürleri olduğunun farkına varmasını temel alır. Bu bağlamda dünya tanrısallığın dışıl yönü olan Tanrıça ile sembolize edilir. Birçok farklı Tanrı ve Tanrıça'nın olması ise bu gücün farklı görüntülerinin sembolik ifadesidir. Bu Tanrı ve Tanrıçalar aynı zamanda bu güce bağlı enerjilerle de ilgili olup, günümüzde halen varolan enerjilerdir. Bu bağlamda Tanrı ve Tanrıçalar ile yapılan çalışmalar amaçlarına da ulaşmaktadırlar.

Paganizm içindeki Tanrı ve Tanrıçaların çokluğu, çok yanlış bir şekilde algılanmasından doğan, ilkel bir tür çok tanrıçılıktan öte, asıl yaratıcı gücün, bir başka deyişle evrensel kutsal bir gücün farklı sembolik ifadeleridir. Tek tanrıci dinlerin sürekli eleştirdikleri inançlar ise paganizmin yozlaştırılmış hâlidir.

Bu kutsal tezahürlerin farkına varmak ve buna uyumlu yaşamının temeli ise Doğa ile uyumlu olmaktan geçmektedir.

Paganizm, ilk insandan beri varolan ve içinde yaşadığımız Doğa'yı kutsal kabul ederek, onunla uyumlanmak için yapılan eylemlerin ve inançların tümünü kapsar.

İlk insanlar Doğa'ya bağımlı yaşadıklarından Doğa'nın ritimlerine uymaları, mevsimsel döngüleri ve coğrafyaya bağlı olayları kutlamaları bunun pratiğini oluşturmakta ve tarım takvimine dayalı kutlamalar esas olmaktadır.

Bu bağlamda ritüeller de paganizm içinde büyük önem kazanmaktadır.

Ritüeller, pagan takvimindeki kutlamalar için yapılacaktır gibi, kişisel sorunlar ve ruhsal gelişim için de yapılmaktadır. Ritüeller kişisel oldukları kadar toplulukla birlikte de yapılabilmektedir.

Pagan eğitiminin bir önemli yönü de, kişinin tam donanımına ve Doğa ile bir bütün olarak toplum içinde varolmasıdır. Bu bağlamda pagan toplumları ruhsal sağlığa, tanımlamamış olsalar da büyük önem vermekteydiler. Bu uygulamaların dejenere olması ve yok olması toplumsal sorunların da artmasına yol açmıştır.

Kadim bilgelikte eğitimin ikinci aşaması da ezoteriktir.

Bu aşamada eğitim alan kişi semboller ve alegoriler vasıtası ile geç dönemlerde Tanrı diye de adlandırılan Yaratıcı Gücü tanımaya başlar. Bu eğitim de sadece pagan eğitiminden çıkan ve seçilmiş kişilere verilirdi ve çok uzun tefekkür gerektirirdi.

Bu eğitim sırasında hem Yaratıcı Güç tanınırdı hem de kadim üstatlar hakkında bilgi verilirdi.

Kadim üstatlar artık sadece mitolojilerde ve kutsal metinlerde günümüze izi ulaşabilmiş geçmiş zamanların büyük üstatlarıdır. Bunlar hakkındaki bilgimiz mitlere ve sembolere dayandığından çok kısıtlıdır. Elimizdeki metinlerin çoğu bunların gökten geldiğini söylemektedir. Eski zamanlarda dünyamızı ziyaret eden uzaylılar hipotezine kendimizi kaptırmadan, bunların insanlığa çok şey öğreten kişiler olduğunu da söyleyebiliriz.

Bu eğitim sırasında kazanılan en önemli yeti insanın kendi nefsinden vazgeçmesi oluyordu. Uzun süreli çileli eğitimler sonucunda aday sonunda nefsini yenmeyi ve yaptıklarını kendi nefsinin esiri olmadan yapmayı öğreniyordu.

Bu eğitim sırasında öğrenilen bir önemli bilgi de insanın kendi içindeki tanrısal özü keşfetmesi ve Tanrı ile bir olmasıydı.

Bu eğitimi başarı ile tamamlayan az aday olmasına rağmen, bunların içinden çok azı gelecek eğitim için seçiliyordu.

Üçüncü eğitim ise okült eğitimdi.

Bu eğitime seçilen çok az sayıda aday, ilk başta kendi güçlerini kullanmaya yönelik eğitimden geçiyorlardı.

Bu eğitimin en kritik noktası Tanrı'yı inkâr etmektir. Bu şekilde yaratıcı güç Tanrı'dan adaya geçmekteydi. İçindeki tanrısal gücü kaybetmeden yaratıcılığı yaşamak çok az adayın başarabildiği bir aşama idi.

Buradaki yaratıcılık Evren'deki serbest enerjiyi kullanarak majik gücün kazanılması idi. Majik güç Evren'in daha farklı varlıkları ile de iletişime geçmeyi ve bunları kullanmayı öngörüyordu.

Wicca içindeki maji sadece kişinin kendini geliştirmesi ile ilgili olduğundan bu konuyu şimdilik çok fazla irdelemenin doğru olmadığını düşünmekteyiz.

Wicca da pagan öğretiler gibi kadim bilgeliği ve inançları temel alır. Wicca, ilk olarak Batı kültüründe ortaya çıktığı için Batı mitolojisini ve inançlarını temel alması normaldir; ancak, unutmamak gerekir ki, her pagan öğreti toprağına bağlıdır.

Türkiye için bu durum daha da karmaşıktır. Hem Doğu hem de Batı öğretilerine yakın olan Türkiye aynı zamanda olağanüstü bir Anadolu ve Mezopotamya kültür mirasının sahibidir. Bu bağlamda Anadolu paganizmini temel alan bir Anadolu Wicca öğretisi hiç de olanaksız değildir; ancak Anadolu Wicca'sı ayrı bir kitabın konusu olacaktır.

Öte yandan Wicca pek çok kişi tarafından yanlış anlaşılmakta ve eksik bilgi ile değerlendirilmektedir. Özellikle satanizm ile en ufak bir benzerliği olmayan pagan ve Wiccan düşüncenin bu sapkın yol ile karşılaştırılması üzücüdür.

Bu nedenle "Paganizm" konulu kitabımızda da belirttiğimiz gibi, dünyada ve yakın zamandan beri ülkemizde de büyük taraftar bulan paganizm akımlarının tanınması, iyi bilinmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu bağlamda paganizm ve Wicca ilişkisini de ortaya koymak gerekmektedir.

Paganizm aslında insanlığın en eski inanç sistemi olmakla birlikte, günümüze kadar birçok şekilde varlığını korumuştur. Bildiğimiz çoğu "hurafe" ya da "boş inanç" diye sınıflandırır-

lan inançların arkasında kuşkusuz eski pagan inançları vardır.

Öte yandan “kadim bilgi” diyebileceğimiz ve bilimin yeniden yakın zamanlarda keşfettiği birçok bilginin kökeninde, hatta felsefenin kökeninde de pagan bilgeliğinin olduğu kesindir.

Paganizm, ilk insandan beri var olan ve içinde yaşadığımız Doğa’yı kutsal kabul ederek, onunla uyumlanmak için yapılan eylemlerin ve inançların tümünü kapsar.

Paganizm içindeki Tanrı ve Tanrıçaların çokluğu, çok yanlış bir şekilde algılanmasından doğan, ilkel bir tür çok tanrıcılıktan öte, asıl yaratıcı gücün, bir başka deyişle evrensel kutsal bir gücün farklı sembolik ifadeleridir. Tek tanrıci dinlerin sürekli eleştirdikleri inançlar ise paganizmin yozlaştırılmış hâlidir.

Şimdi bu noktada bir parantez açalım ve insanlığın ilk çağlarına ve kadim bilgiye yeniden dönelim.

İlk çağlarda insanın “bilgisi” çok azdı. “Kültür kurumları” daha gelişmemişti. İnsan o dönemlerde bilinçdışına ve içgüdülerine, sezgilerine daha da çok güvenerek yaşamaktaydı.

İşte o dönemlerde insanlar Doğa’nın her bir unsurunu kutsal kabul etmekteydiler; güneşin doğması, gecenin olması, mevsimler, hava olayları kutsal olduğu gibi, ağaçlar, kayalıklar ya da diğer doğal yapılar aslında tanrısal varoluşun bir tezahürü oldukları için kutsaldılar. Belki de “ana gibi kutsal” deyişi ilk o zamanlarda telaffuz edildi.

Bu da aslında çok saçma bir düşünce biçimi değildir, çünkü besleyen, bereket veren toprak, Doğa her şeyi aslında bir anne gibi dünyaya getirmekte, beslemekte, büyütmekte ve zamanı geldiğinde geri almaktadır.

İnsanlar böylece ilk olarak yaşamın bu dişil yönünü idrak ederek Tanrıça’yı keşfetmişlerdi; daha sonra onu dölleyen aktif prensibi keşfettiler ve Tanrı ve Tanrıça ayrılmaz bir bütün oldu.

Bu dünya ve evren algısı insanı yaşadığı her noktada ve

yaptığı her eylemde bir kutsallık olduğu fikrine de götürdü; bu kadim bilginin en önemli öğretisi idi.

Bu alginın dişil ve eril özellikleri kendilerini Tanrı ve Tanrıçalarda göstermeye başladı.

İnsanoğlu bunların aslında çağırılınca gelen ve yardım eden “enerjiler” olduğunu keşfetti. Bu da kadim bilginin bir parçası idi.

Kadim bilgiyi öğreten üstatlar, insanoğlunun kişisel gelişimi ve ruhsal tekâmülü için neler yapması gerektiğinin de esaslarını öğretmişler, ilk ritüellere karışan geçiş törenleri de yayılmaya başlamıştır.

Bu törenlerle bilinçdışı ve ruhsal plânlarla ilişki kurmayı öğrenen ve tanrısal formlara saygı duyan insan aynı zamanda Doğa’yı temel alan ve onunla bütün bir yaşam da geliştirmiştir.

Belki de bütün mitolojilerde geçen insanoğlunun Altın Çağı bu idi.

Ancak bu Altın Çağ uzun sürmemiş, pagan ritüelleri, devlet ritüellerine dönüşmüş, hırslar ve çıkarlar öne geçmiştir.

İnsanoğlunun fitratında olan ama bu şekli ile öngörülemeyen bu davranışlar eski kaynaklarda bulunan felaketlerle sonuçlanmışlardır.

Bu Altın Çağı anlatan yazarlardan biri olan Hesiodos aynı zamanda bozulmayı da anlatır. Önce ateşi çalan Prometheus’tan söz eder. Prometheus, Zeus’un gizlediği ateşi bir narthex kamışının içinde saklayarak insanlara vermiş ve Zeus’u kandırmıştır. Zeus da insanların başına bela açmak ister. Tanrılara özenle bir kadın yaratırır. İçine de “bir köpek yüreği ve tilki huyu” koydurtur. Ve oyununu oynar:

“Tanrıların babası kurunca bu düzeni,
Epimetheus’a gönderdi Pandora’yı
Kılavuz tanrı Hermeias’la.
Epimetheus unuttu Prometheus’un ne dediğini:
Zeus’tan armağan alma demişti ona Prometheus,

Alırsan ölümlüleri derde sokarsın demişti.
Armağanı aldı ve alınca anladı
Başına bela aldığını
Eskiden insanoğulları bu dünyada
Dertlerden kaygılardan uzak yaşarlardı.
Bilmezlerdi ölüm getiren hastalıkları
Pandora açınca kutucuğun kapağını,
Dağıttı insanlara acılarla dertleri.
Bir tek Umut kaldı dışarı çıkmadık
Kapağı açılan dert kutusundan
Umut tam çıkacakken Pandora kapamıştı kapağı.”

Hesiodos kadını aşağılamaya çalıştığı bu dizelerinde aslında sözünü ettiğimiz Altın Çağ'ın bitişinin, başka bir deyişle Ana Tanrıça'ya yapılan saygısızlıkların aslında nelere malolduğunu da anlatır. Kendisi de mutlu değildir bu durumdan:

“İnsanoğullarının beşinci soyuna gelince,
Keşke o soydakilerden biri olmasaydım ben,
Keşke daha önce ölsem ya da doğmasaydım!
Çünkü bu beşinci soy Demir soyudur.
Onlar gündüzleri didinir ezilirler,
Geceleri kıvranır dururlar
Tanrıların yolladığı türlü dertlerle.
Belalara karşılık birkaç sevinçtir bulabildikleri.”

Bundan sonrası ise kadim kayıtların gösterdiği bir sonudur:

“O zaman ak saçlı insanlar soyu gelecek.
O zaman ne baba oğullarına benzeyecek
Ne de oğulları babalarına.
Ne ev sahibi konuğunu bilecek sevecek
Ne dost dostunu, ne kardeş kardeşini bugünkü gibi”

İşte günümüzde, ister Demir Çağı, ister Altıncı soy, ister Kali Yuga diyelim, yaklaştığımız zaman dilimi budur.

Günümüzde pagan inançlarının yeniden bu kadar popüler olmasının nedeni de geldiğimiz dönemde Altın Çağ'a duyulan bir özlemdir belki de.

Bugün bazı yazarların "New Age" başlığı altında değerlendirmeye çalıştığı paganizm aslında bu kadim kökene sahiptir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ilk insandan itibaren binlerce yıl, insanlar bu inançları uygulamışlar, Doğa ile uyumlu yaşamışlar ve Doğa'yı kutsal kabul etmişlerdir.

Doğanın kutsallığı aynı zamanda evrensel kutsal gücün maddesel tezahürü ile de alakalıdır. Doğa'da gördüğümüz her yapı o gücün bir tezahürü, kutsallığının bir ifadesidir. Bu nedenle Doğa'da sık sık tapım yerlerine rastlarız. Bu tapım yerleri Doğa'nın kutsallığına duyulan saygının ifadesi için kullanılmıştır.

Başlangıçta Doğa'yı kutsal tanıyan halkların inançları üzerine, yukarıda da belirttiğimiz gibi, özellikle ataerkil göçlerle gelen çarpıtılmış pagan inançları, devlet ritüellerinin doğmasına ve savaşları meşru kılan uygulamalara yönelmiş ve kökenden uzaklaşmıştır.

Gerçek paganizm ya da "kadim bilgelik" ezoterik okullarda ve bazı topluluklarda yaşamış ve birçok sanat eserinde sembolik olarak anısını günümüze kadar yaşatmıştır.

Günümüzde global kapitalizmin karşısında yeniden Doğa Ana'nın yanında yer alan kadim bilgelik artık çok geniş kitleler tarafından yeniden benimsenmektedir.

Oysa "Wicca" köken olarak çok eski olsa da popüler kullanım olarak çok yenidir, ancak günümüz paganizminde de çok önemli bir yer tutmaktadır.

Wicca'nın yerini belirlemeden önce, her zaman yaptığımız gibi paganizmin günümüzdeki yerine bir de bu bağlamda bakmak gerekmektedir.

Paganizm daha önce de belirttiğimiz gibi insanlığın en eski inanç sistemi olmakla beraber, Doğa ile de uyumlanmasında en doğru yoldur. Bu bağlamda, pagan eski inanç sistemlerinin bu bağlamdaki yollarını benimsemekte ancak günümüz koşullarında da kendini bu yoldan uzaklaştıracak olan global kapitalizmin oyunlarına karşı çıkmaktadır.

Paganizmin günümüzdeki tek tanrılı dinlerle hiçbir zaman sorunu yoktur ancak en büyük “karın ağrısı”, insanı Doğa’dan kopartan ve iktidarın gövdesi hâline getiren global kapitalizmdir. Bu bağlamda Wicca da başka hiçbir inanç sistemi ile çatışmayan, ancak eski dinleri takip eden, kendi başına bir yoldur.

Öte yandan, global kapitalizm içinde her bağlamda “anarşist” olarak nitelendirilebilecek olan paganizm içinde “Wicca” gibi “ruhsal” olarak tanımlanabilecek bir kavramın ne işi olduğu sorulabilir.

Wicca her ne kadar yakın zamanlı ve kökenli olsa da içindeki öğreti çok daha eskilerden gelmektedir. Wicca, insanların Doğa ile ve kendi ile barışık yaşadıkları zamanların inanç öğelerini barındırmaktadır.

Öte yandan anti-kapitalist bir akımın “ruhsal” bir temeli olmaması bir zorunluluk değildir ya da başka bir deyişle ateist ya da farklı bir şekilde bir gücü tanınamazlık şeklinde değildir. Önemli olan bu duruşu gösterebilmektir.

Günümüz “akılcı” ve pozitivist mantığı ise dünyanın gittiği felaket karşısında çok da sağlam bir duruş gösterememekte ve dışladığı inanç sistemlerinin eksikliğini yaşamaktadır.

Bu bağlamda Wicca hem geçmişin bilgeliğini yaşatmakta hem de günümüz muhalif hareketleri ile de uyumlanabilecek bir sistem olarak dünyanın geleceğini kurtarmak için bir yol olmaktadır.

Wicca için yanlış anlaşılan bir yön de, Wicca’nın büyücü ekolü olduğu şeklindedir. Her wiccanın doğuştan “büyü” yeteneği olması ya da büyü ile uğraşması gerekmez. Büyü

sadece kişinin kendi yaşamını geliştirmek için yaptığı ve daha çok bilinçdışı sembollere dayanan eylemlerdir. Bu bağlamda, ileride de göreceğimiz gibi, “büyücülük” kişinin kendi gelişimi ile sınırlıdır. Bu eylem aynı zamanda insanın “unuttuğu” bilinçdışı güçlerini ortaya çıkartması için de bir başlangıçtır.

Wicca artık günümüzde eski marjinal konumundan uzaklaşarak çok daha yaygınlaşmıştır. Günümüzde sadece İngiltere yüzbinlerle ifade edilebilecek paganizm takipçileri arasında wiccanlar da önemli bir yer kaplamakta hatta pagan olmayan wiccanların varlığından söz edilmektedir. (Pearson, 2007) Amerika’da ise Wicca önemli inançlar arasına girmiştir.

Wicca bu kadar yaygınlaşmasına rağmen aynı zamanda da çok az bilinen bir inanç sistemidir; bunda kulaktan dolma bilgilerin ve ticari amaçlı filmlerin payı olmasının yanı sıra farklı Wicca ekollerinin de payı vardır.

Wicca takipçileri doğal olarak çeşitli yollar izlemektedir. Ancak son zamanlarda Wicca maalesef genelde kapitalizm ile uyumlanmakta ve belli bir metodoloji izlemesi nedeniyle izleyenleri tarafından yapılan ritüeller ve pratikler otomatikleşmekte ve kişinin Doğa ile olan asıl ilişkisi bu sistematığın arasında kaybolmaktadır. Bunların dışında Wicca’yı tamamen ezoterik bir gizem ekolüne çeviren topluluklar da vardır.

Oysa Wicca her zaman Doğa’ya dönüktür ve yaşamın ritmi ile birlikte gider. Bu nedenle Wicca’yı uygulamak isteyenlerin Doğa’yı ve yaşamı sevmeleri Doğa ile her zaman bir olup, onun ritmine uymaları gerekmektedir.

Wicca, paganizmi temel aldığından genel pagan inançları içinde değerlendirilmektedir. Wicca her ne kadar “yeni” ve eklektik bir yapıda olsa da kadim öğretiyi aktardığından ve eski kökenlere bağlı olduğundan bir pagan için izlenecek bir yol olarak kabul edilebilir.

Meraklı okuyucu, Kaynakça yardımı ile daha geniş bir bilgiye de ulaşabilir.

Wicca Nedir ve Nereden Çıkmıştır?

Wicca sözcüğü eski Anglosakson dilinde cadı anlamına gelen bir sözcüktür; bu bağlamda “witch” sözcüğü ile de aynı kökene sahiptir. Eril hâli wicca/wica ve dişil hâli wicce olan bu sözcük günümüzde daha marjinal bir anlam kazanarak, pagan akımlar içinde yer alan bir öğretiyi tanımlamak için kullanılmaktadır.

Wicca’nın ortaya çıkışını, çok yeni bir tarihte bunu tanımlayan Gerald Brousseau Gardner (1884-1964)’e borçluyuz.

Gardner gençliğini Uzak Doğu’da geçirmişti ve büyücülük konularına oldukça meraklı idi. Buralarda bu konularda araştırmalar yapmış, bilgi toplamıştı.

Gerald Gardner 1930’larda döndüğünde, İngiltere’de New Forest bölgesinde hâlâ varlığını sürdürmekte olan bir cadı topluluğu ile karşılaşmıştı. Bu topluluktan oldukça etkilenen Gardner özellikle bu tür “cadı” topluluklarının, Hristiyanlık öncesi bir din ile alakalı olduklarını da düşünmekteydi.

Gardner 1954’te yayınladığı “Witchcraft Today” başlıklı

kitabı ile ilk bu konularda ilgi çekmiş ve zaman içinde Wicca diye adlandırılan sistemin kurucusu olmuştur. Sistem bir anda yayılmış ve birçok Wicca taraftarı olmuştur. Daha sonra Wicca içine, daha çok Kelt öğeleri, maji ve hatta Kabala da katılmıştır. Bu bağlamda birçok Wicca türü de ortaya çıkmıştır.

Gardner'in sistemi her şeyden önce eklektik bir sistem olmuştur, yani birçok seçme motifi içinde barındırmaktadır. Bugün Gardnerian Wicca olarak adlandırılan bu sistem, Gardner'in zaman içinde geliştirdiği bir sistemdir.

Gardner ilk eserlerinde Wicca sözcüğünü bile kullanmaz. Önceleri wica diye birkaç yerde geçen bu sözcük, Gardner'in "eski din" diye adlandırılacak kökenlere dönme çalışmalarından sonra ortaya çıkar. Bu cadılığa ya da büyücülüğe dayanan ve Anglosakson ve daha da eski kökenlerle alakalı olan bir "eski din"dir.

Gerçekte böyle bir "eski din" var mıdır bilinmez ama Gardner, eskiye ait birçok inanç kalıntısını birleştirerek belli bir senteze ulaşmıştır. Bugün paganizm içinde yer alan Wicca da kökenini bu çalışmalardan almaktadır.

Wicca'ya yöneltilen en büyük eleştiriler, bunun Gardner'in romantik bir "eski din" sentezi yaptığı ve gerçekte alakalı olmadığı yönündedir. Ancak bir başka açıdan bakarsak Wicca, günümüzde en iyi uyarlanmış bir pagan inanç olarak da görülebilir.

Gardner'den sonra, Wicca da kendi içinde farklı ekollere ayrılmıştır. En bilinenleri tabii ki Gardner'in izinden giden Gardnerian Wicca, yine Gardner uygulaması olan, onun iki öğrencisi, Alex ve Maxine Sanderds tarafından kurulan Alexandrian Wicca ve Murray'den esinlenen Dianic Wicca'dır.

Bunun dışında, tamamen İrlanda inançları üzerine kurulu Witta da önemlidir. Witta, İrlanda dilinde Wicca'ya karşı gelen sözcüktür ancak daha çok "bilge" anlamını taşımaktadır. Geniş bir geleneği olan İrlanda, söylencelere göre MS 4. yy'da St. Patrick tarafından Hristiyanlaştırılmıştır. Ancak, her ne

kadar Hristiyanlaşsa da İrlanda halkı eski geleneklerini korumuştur. Witta akımı da günümüzde bu eski gelenekler ve İrlanda mitolojisi üzerine kurulu bir Irish Wicca'dır. Tanrı ve Tanrıça isimleri değişse de, Boynuzlu Tanrı ve Üç yüzlü Tanrıça ile, bayramları ile ve tabii ki pratikleri ile Witta büyük ölçüde Wicca akımlarına benzemektedir.

Burada üzerinde durulması gereken bir konu da Wicca'nın bir din gibi kutsal metinlerinin, karmaşık kurallarının olmadığıdır. Wicca sadece, bazı inançlar üzerine kurulu bir yaşam pratiğidir ve bir wiccan, ancak çalışmaları sayesinde kendini Wicca içinde bir noktada görebilir. Bu bağlamda bir wiccan için çalışmanın ve kendini geliştirmenin bir sonu yoktur.

Wicca akımları üzerinde tartışılan en önemli konulardan biri bir wiccanın yalnız çalışıp çalışamayacağıdır. İlk dönemlerde düşünülen aksine Wicca tek bir kişi tarafından da uygulanabilir niteliktedir.

Wicca'da yalnız çalışılabileceği gibi bir "kovan" (coven) ile birlikte de çalışılabilir.

Kovanlar, Yüksek Rahip ve Yüksek Rahibe ile inisiyasyon yapan, çoğunlukla on üç inisiyeden oluşan topluluklardır. Eğer kovan üyelerinin sayısı artarsa, yine ana kovana bağlı kalmak üzere –bazen bağısız da olabilir– yeni bir kovan oluşturulabilir.

Kovan çalışmaları onu oluşturanların tam bir birlikteliğini gerektirdiği için başlarda zor bir oluşumdur ancak kovayı oluşturanlar bir kere uyumlandıktan sonra çok verimli çalışmalar yapılabilir. Kovan üyelerinin uyumlanması da yine bir ritüelle sağlanabilir.

Kovan içinde inisiyatik mertebelere göre doğal olarak bir hiyerarşi vardır ve kararlar genelde inisiyatik mertebeye göre alınır.

Paganizmde inisiyasyon gerekli olmadığı halde, Wicca ekolüne bağlı olarak inisiyasyon talep edebilir. Bazı Wicca

ekollerinde ise, inisiyasyon olmadan yalnız başına çalışan wiccanlar vardır.

Bir wiccanın yalnız olması, bir kovana bağlı olmaması bir eksiklik değildir. Zaten temel prensiplere bakıldığında bu yolun yalnız da izlenebileceği çok rahatlıkla anlaşılır.

Bu kitap boyunca Wicca yalnız çalışma esaslı olacaktır. Bunun iki nedeni vardır. Öncelikle değişik Wicca akımlarının ritüellerinin inisiye olmayanlara verilmesini engellemek için toplu çalışmalar olmayacaktır; ikinci neden ise, her insan doğuştan pagan olduğu için uygulamalar bir topluluk için değil yalnız bir pagan için uyarlanmış olacaktır.

Wicca'nın Temel Prensipleri ve Etik Anlayışı

Birçok yazar Wicca'yı bir din olarak tanımlar; bu da büyük olasılıkla "eski din" söyleminden gelmiştir. Oysa Wicca anladığımız anlamda bir "din" değildir. Wicca'yı "pratiğe dayalı bir inanç sistemi" olarak tanımlamak daha doğrudur.

Wicca, insanın bu dünyada, bu dünya ile uyum sağlayarak yaşaması gerektiğini savunan bir sistemdir.

Wicca'nın en önemli özelliği tanrısallığı dişi ve erkek prensiplere ayırmasıdır. Bu bağlamda Wicca Tanrıça ve Tanrı'yı birlikte tanır. Tanrıça, Toprak Ana, Dünya ve hatta Ay ile sembolize olurken, Tanrı, Boynuzlu Tanrı ile sembolize olur. Ancak birçok Wicca akımında Tanrıça ve Tanrı'yı kendinde bütünleştiren birçok mitolojik Tanrıça ve Tanrı vardır. Her Tanrıça ve Tanrı bu tanrısallığın farklı görüntüsünü göstermektedir. Bu şekli ile Wicca, sadece Tanrıça tapımı içeren pagan akımlarından farklıdır.

Wicca köken olarak Kuzey Avrupa çıkışlı olsa da dünyanın farklı bölgelerinde o topraklara özel Tanrı ve Tanrıçalar ile yoğurulmuş başka "Wicca" akımları da ortaya çıkmıştır.

Özellikle ülkemiz için bir "Anatolian Wicca" fikri çok önemlidir.

Wicca'nın bir özelliği de tanrısallığı ya da sembolleri olan Tanrıça ve Tanrı'yı, göklere, uzaklarda bir yerlere göndermeyip, kendi içimizde olduğunu ifade etmesidir. Aslında yapılan bütün ritüellerde, bir Tanrı ya da Tanrıça'yı çağırmak aynı zamanda içimizde bulunan tanrısallığa da bir sesleniştir.

Wicca'da mitolojik bir Tanrıça ve Tanrı inancının var olması yanında kuvvetli bir etik düşünce de yer almaktadır.

Bu bağlamda Wicca çok önemli bir etik temel üzerine kuruludur bu da "*kimseye/hiçbir şeye zarar vermediğin sürece isteğini yap*" ya da "*Ne yaparsan yap ama kimseye zarar vermeden*" diye çevirebilen "*An it Harm None, Do as Ye Will*" prensibidir.

"Wiccan Rede" diye de adlandırılan bu prensip, aslında insanın temel davranışlarını belirlemede de çok önemli bir prensiptir ve bu yolu izleyenlere çok önemli bir sorumluluk yüklemektedir. Bu prensibin iyi anlaşılması bu yolu izleyenler hakkındaki yanlış görüşleri de ortadan kaldıracaktır.

Wiccan Rede iyi anlaşıldığında, bu yolu takip edenlerin "kurban" kesmedikleri, satanizm ile alakalarının olmadıkları ya da "agresif seks ayinleri" yapmadıkları çok daha iyi anlaşılır.

Bu prensip hem Doğa'nın hiçbir varlığına zarar vermemeyi hem de yapılacak bir çalışmanın başka birinin iradesi dışındada olmamasını kapsar.

Bunu biraz daha açarsak, hiçbir wiccan, başta kendisi olmak üzere Doğa'daki bir varlığa zarar verecek ya da Doğa'nın işleyişine aykırı olabilecek hiçbir harekette bulunmaz. Doğanın yok olmasına, dünyanın kirlenmesine karşı durmak zorunda olan wiccan aynı zamanda bunu yaşam biçimi olarak da yaşamak zorundadır. Bu bağlamda her wiccan çevreye duyarlı olmalıdır, ona göre yaşmalıdır ve etrafındakileri buna göre bilinçlendirmelidir.

Öte yandan dünyaya zarar veren global kapitalizme de karşı olmak, dünyamızın ve üzerinde yaşayanların zarar görmesini engelleyeceğinden her bir wiccan ya da paganın gö-

revidir. Bu aynı zamanda kişinin kendine zarar vermemesini de gerektirdiğinden, bu yolu benimseyen kişinin sağlığına aşırı özen göstermesi ve zarar verici maddelerden de sakınması gerekmektedir.

Wiccan aynı zamanda, dünyanın sorumluluğunu aldığı gibi kendi sorumluluğunu da alan kişidir. Bu bağlamda toplum içinde sağlıklı bir birey olması ve etrafına bu enerjiyi saçması önemlidir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, yapılacak hiçbir çalışma da bir başkasının iradesini yok sayacak şekilde olamaz. Biz her zaman kendi eylemlerimizden ve kendi yaşamımızdan sorumluyuz, bir başkası hakkında hiçbir zaman karar veremeyiz. Biri için "iyi" olduğunu düşündüğümüz bir olay, hareket ya da durumun uzun vadede o kişi için iyi ya da kötü olacağını hiçbir zaman bilemeyiz. Bir durum sonuna gelmeden iyi ya da kötü diye bir yargıda bulunmak anlamsızdır.

Bu bağlamda, bir başkası için "iyi" ya da "kötü" demek de olanaksız olduğundan, "iyi niyetle" olduğunu düşünsek de, bir başkasının iradesine aykırı çalışma yapmak, kendi iradesi dışında davranmaya yöneltmek çok büyük suçtur.

Bu bağlamda bir wiccanın kendi gelişimi dışında bir çalışma yapması olanaksızdır.

Öte yandan Wicca'nın, *"yaptığın bir eylemin karşılığı sana üç katı olarak geri döner"* prensibi de bir etik temeli ortaya koymaktadır. Karma düşüncesini andıran bu prensip de her yaptığımızın karşılığını alacağımızı belirtmektedir. Wicca'ya göre bu karşılık, her ne kadar Wicca'da reenkarnasyon fikri olsa da, diğer inançlarda olduğu gibi, ölüm sonrası ya da farklı yaşamlarda değil bu yaşamdadır.

Bu prensibi kelimesi kelimesine algılamaktan çok, yaptığımız bir kötülüğün daha fazla olarak geleceği olarak da düşünmemizde fayda vardır.

Wicca'da yer alan büyü ya da maji kavramı da yukarıdaki prensiplerden bağımsız olarak düşünülemez.

Wicca, insanda, yaşamın akışını, gördüğümüz ve deneyimlediğimiz Doğa'nın dışında bir yöntemle değiştirebilecek bir maji gücü olduğunu kabul eder. Uzun çalışmalarla deneyimlenebilecek bu güç bize kendi yaşamımızı daha iyiye götürme olanağı verecektir. Ancak bu gücü de yukarıdaki prensiplerin ışığında değerlendirmek ve kimse için iyi ya da kötü yönde kullanmamak gerekmektedir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bazı Wicca ekolleri inisiyatik ekollerdir ve üç aşamalı inisiyasyon ve buna bağlı dereceler vardır. Özellikle yeni katılanları eğitmek ve bazı ritüellerin yürütülmesinden sorumlu Baş Rahip/Baş Rahibe gibi unvanlar ya da bir "yaşlılar" kurulunun varlığı kovanlarda yer alsa da bu yalnız çalışan bir wiccan için bir engel teşkil etmez. Ancak yalnız çalışan bir wiccan bu unvanlara ve kovan çalışmalarına saygı göstermek zorundadır.

Wicca yolunu seçen bir pagan aynı zamanda reenkarnasyonu da kabul eder. Wicca'da reenkarnasyon daha çok Doğa'nın döngüsellliği gibi yaşam-ölüm-yaşam döngülerine dayanır. En eski toplumlardan beri ölümden sonra bir geri dönüş olduğu inancı vardır. Ölü sunularından Hocker pozisyonunda gömülmeye kadar bu inancın farklı şekilleri karşımıza çıkar.

Wicca da bu bağlamda ruhun tekrar geri dönüşü şeklinde bir yeniden bedenlenmeyi kabul etmektedir. Ancak, çok daha derin felsefi tartışmaları ezoterik disiplinlere bırakmaktadır.

WICCA'DA TANRI VE TANRIÇA

Tek tanrılı dinlerin günümüzdeki uygulamalarında, çoğunlukla Tanrı kavramı ile karşılaşırız ve Yaratıcı Güç'ün erkek yönü ön plandadır. Öte yandan çoğu pagan sistemlerinde ise Tanrıça'ya dayalı inanç örneklerini görmekteyiz.

Oysa, ilk toplumlardan bu yana, önce Tanrıça ile sembolize edilen bu Yaratıcılık daha sonra Tanrı-Tanrıça ikiliğine dönüşmüş ve bu yaratma ve döngüyü yinleme eylemi her ikisinin birlikteliği olmadan olanaksız duruma dönüşmüştür.

Bunu farklı bir ikilik ya da iki farklı öğeden oluşan bir dualite olarak düşünmek yerine, aynı Yaratıcı Güç'ün farklı iki görüntüsü olarak düşünmek çok daha doğru olmaktadır. Bu düşünceye çok iyi sahip olan atalarımız bunun en güzel gösterimini Anadolu ikiz idolünde bize sunmuşlardır.

Daha da eskilere gidersek, eski toplumlarda, Bereket Tanrıçası'nın yanında, Av Tanrısı'nın bulunması, aslında yaşamı sürdürmek yönünde olan ihtiyacın iki farklı yönünü karşılamaktaydı. Ya da daha sonraki Tanrı ve Tanrıça figürleri de bu şekilde Yaratıcı Güç'e bakışın sonucunda doğmuştur.

Wicca da bu görüşün bir sonucu olarak sistem içine tek bir Yaratıcı Güç'ün görüntüleri olarak Tanrı ve Tanrıça'yı dahil etmiştir. Aslında Tanrı ve Tanrıçalar, bütün Doğa'da bulunan tanrısal güçlerin eski arketipik imgeleridir. (Crowther, 1989).

Bir başka görüşe göre ise Tanrı ve Tanrıçalar bu tanrısal güçlerin enerjetik ifadeleridir. Bu bağlamda aslında bu Tanrı ve Tanrıçalar her zaman var olan, çağrıldığı zaman yardım eden birtakım varlık enerjileridir.

Bu bağlamda bazı eski pagan ritüellerinin tekrarı bu enerjileri yeniden uyandırmakta ve Tanrı ve Tanrıçalar gelebilmektedirler.

Bu tür çalışmanın evrendeki izdüşümü, bu Tanrı ve Tanrıçalar ile sembolize edilen enerjilerdir. Bu bağlamda bir Tanrı ya da Tanrıça'dan yardım istemek aynı zamanda onunla alakalı enerjiyi de çağırmak demektir.

Tanrı ve Tanrıçaları çağırmak için yapılan işleme Latince'de "invocatio" denir. Bu yüksek bir varlığı çağırmak için yapılan bir eylemdir.

Bu eylem sonucunda Tanrı ya da Tanrıça olarak adlandırduğumuz bu enerjiler yardım için çalışmamıza geleceklerdir.

Tanrı ve Tanrıça adlandırması ya da görüntüsü, var olan kültüre bağlıdır; bu nedenle aslında aynı tanrısallığı temsil eden ve adları kültürlerden kültürlere değişen birçok Tanrı ya da Tanrıça vardır.

Ünlü Majisyen Butler (2007) bunu şöyle açıklamaktadır:

“Enerji yüklemiş olduğumuz bilincimiz aracılığıyla, çağırmak istediğimiz varlıkların bilinciyle temas kurarız ve gelen ‘görünür suret’ kendi zihnimizin bir yansımasıdır. (Aslına bakılırsa, fiziksel gözlerimizi kullandığımızda gördüğümüz imgeler de aynı şekildedir.)”

Bu bağlamda, eski mitolojilerdeki Tanrı ve Tanrıçaların da görünür olmaları anlam kazanmaktadır.

Tanrı ve Tanrıçalar bu bağlamda Yaratıcı Güç’ün eril ve dişil yönlerini sembolize ederken, eril ve dişil yönler üzerinde çalışılırken de bunları sembolize eden Tanrı ya da Tanrıça ile de çalışmak olasıdır. Bu şekilde, sembolik çalışmalarda eril ve dişil enerjinin de dengesi sağlanmış olur; kişinin bu dengeyi sağlaması aslında Evren’e açılan bir kapı olarak da görülebilir. Bu denge kişide, pozitif-negatif, iyi-kötü, doğru-yanlış, ışık-karanlık gibi bütün dualite sırlarının aralanmasını sağlar.

Wicca kesinlikle Yaratıcı Gücü inkâr etmeyen bir görüştür. Wiccan kesinlikle bu gücün varlığından emindir. Bu bağlamda tek tanrılı dinlerde kökende çelişmeyen Wicca uygulamada ayrılmaktadır.

Wicca’da Tanrı ve Tanrıça ile çalışmak aynı zamanda Evren’in ve Doğa’nın güçleriyle çalışmaya da denk düşer.

WICCA'DA TANRIÇA

Tanrıça konusunu bütün yönleriyle ileride işleyeceğimizden burada Wicca içindeki genel konumuna göz atmakla yeti-

neceğiz.

Wicca'da Tanrıça özellikle "Gaia" gibi dünyanın, toprağın ta kendisidir. Bir başka deyişle Yaratıcı Güç'ün dişil özelliği yeryüzü ile sembolize edilir.

Sonsuz dişî olan Tanrıça'nın yaratıcılık özelliği doğurganlığı ile sembolize edilir ki bu da dünyanın bereketi, toprağın ürünleridir.

Tanrıça, her topluma göre farklı isim olsa da o yine de Tanrıça'dır. Örneğin, Anadolu toprakları için Tanrıça Kybele'dir. Bunu en güzel Romalı yazar Apuleius İsis'in ağızından anlatır:

"Ben her şeyin doğal annesi, bütün öğelerin sahibesi ve yöneticisi, bütün dünyalarda insan neslini başlatan, kutsal güçlerin reisi, cehennemdeki her şeyin kraliçesi, cennette yaşayanların önde geleniyim. Bütün Tanrıların ve Tanrıçaların görüldüğü tek biçim benim. Gökyüzünün gezegenleri, denizlerin bütün rüzgarları ve cehennemin acıklı sessizliği benim irademle idare edilir. Tüm dünyada değişik biçimler, farklı gelenekler ve birçok adlar altında anılan benim adımdır, tapınılan benim kutsal varlığımdır. İnsanların ilki olan Frigler bana Pessinus Tanrıları'nın anası, kendi topraklarından çıkan Atinalılar Minerva, denizle çevrilmiş Kıbrıslılar Venüs, yay taşıyan Giritliler Diana, üç dil konuşan Sicilyalılar korkunç Proserpine, Elevsisliler eski Tanrıçaları Ceres, bazıları Juno, başkaları Bellona, başkaları Hekate, Ramnusie, her türlü eski öğretinin ustası olan ve bana doğru dürüst törenlerle tapınan Mısırlılar beni doğru ve en eski adımla Kraliçe İsis diye adlandırırlar."

Wicca'ya baktığımızda, Hekate gibi üç yüzlü bir Tanrıça görmekteyiz. Bazıları bunu Cerridwen diye adlandırırsa da, Tanrıça'nın özellikleri tam olarak bu mitolojik figüre uyma-

maktadır. Bazı disiplinler özellikle Diana'nın kızı olan ve mitolojik çok bilgi olmayan Aradia'yı da Tanrıça olarak seçerler.

Tanrıça'nın bu üç yüzünü incelersek:

Genç Kız: Genç Kız motifi aynı zamanda Ay'ın hilal hâli ile de gösterilir. Bu aynı zamanda bakire motifine de karşılık gelmektedir. Burada bakire daha bir erkek tarafından elde edilmemiş, cinselliği uyanmamış anlamındadır. Ancak bir başka yönü ile de yaşamı yeniden üretmeye hazır genç bir dişi figürü vardır. Bunu, insanlığın üremede cinselliğin rolünün henüz bilinmediği varsayılan dönemle de kıyaslayabiliriz.

Olgun Kadın/Anne: Bu motif de Ay'ın dolunay hâli ile gösterilmektedir. Bu sahfada artık Tanrıça olgun bir kadındır, gücünün doruğundadır.. Döllenmiş ve annedir. Aynı zamanda bütün dünya üzerinde ekinler yeşermiştir. Artık Tanrı'nın da döllemedeki rolü bellidir, döllemeyi sağlayan Hieros Gamos¹ sonucu bolluk bereket gelmiştir.

Kocakarı/Yaşlı Kadın/Bilge Kadın: Bu motif, Ay'ın küçülen hâline (bazen de karanlık) denk gelmektedir. Artık yaşlanmıştır ancak sorumluluklarını yerine getirmiştir. Bazı yerlerde "kararmış" bir annelik olarak da ele alınsa aslında bilgelik rolü ağır basmaktadır; artık yeni yetişecek olanlara yerini bırakmak için onları eğitmeye de hazırdır.

Wicca Tanrıça'yı bu üç şekli ile de "bir" olarak kabul etmektedir.

Wicca'da Tanrıça ile ilgili çalışmalar büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmalardan en önemlisi "drawing dawn the moon" diye adlandırılan ve "Ay'ı aşağı çekmek" olarak çevirebileceğimiz bu çalışma, çoğunlukla dolunay zamanlarında yapılan bir ritüeldir. Kovan çalışmalarında Baş Rahibe tarafından yapılan bu çalışma, yalnız bir wiccan tarafından da uygulanabilir ve amacı, sembolik olarak Ay Tanrıçası'nı bedenlendirerek Ay'ın enerjisini kullanmaktır.

1 Kutsal Evlilik/Birleşme

WICCA'DA TANRI

Wicca'nın en büyük özelliği daha önce de belirttiğimiz gibi bazı pagan akımlarında olduğu gibi sadece Tanrıça inancını barındırmayıp Tanrı'ya da eşit derecede rol vermesidir. Ancak bu da daha önce belirttiğimiz gibi aynı Yaratıcı Güç'ün dişil ve erkek yönleridir. Bir başka deyişle birbirinden ayrılmaz bir bütün oluşturmaktadırlar.

Bu bağlamda, Yaratıcı Güç'ün erkek yönünü anlatacak bir sembol olarak bilindik bir Tanrı figürü kullanılması da gerekmektedir.

Wicca Avrupa kökenli olduğundan, Tanrı olarak, "Boynuzlu Tanrı" üzerinde durmaktadır.

"Boynuzlu Tanrı" kültü Avrupa'da çok eski çağlardan beri varolan bir kùlttür. Avrupa'da en eski mağara resimlerinden beri Boynuzlu Tanrı figürlerine rastlamak olasıdır. (Örnek Trois Freres Mağarası). Özellikle de Kelt Tanrısı Cernunnos (Boynuzlu) olarak karşımıza çıkan bu figür Avrupa'nın birçok yerinde oldukça yaygındır.

Avrupa'da özellikle av ile ilgili ritüellerde ve taş ile ilgili kùltlerde bu Tanrı'nın izleri vardır. Bu Tanrı ile ilgili geniş bilgi mitolojilerle ilgili ciltlerimizde de yer alacaktır.

Avrupa'da Orta Çağ boyunca da bu kùltün çeşitli törenlerde sürmesi de çok önemlidir. Kaynaklarda, boynuzlu maske takılarak yapılan birçok törenden söz edilmektedir.

Özellikle İki Boynuzlu Tanrı figürü bunlar içinde çok önemlidir ki bu Tanrı Arap mitolojisine "Zülkarneyn" şekli ile geçmiş ve Kur'an'da da yer almıştır. Sembolik anlatımda, iki boynuzdan birinin yaşam ötekinin de ölüm verdiği söylenmektedir. Aynı şekilde "Boynuz " sembolizmi de önemlidir ki Cornucupia şeklinde "Bereket Boynuzu" olarak çeşitli kùltürlerde vardır.

İşte Wicca genelde en önemli fùgürü Paris'te Notre-Dame Kilisesi yakınlarında bulunmuş olan Kelt Tanrısı Cernunnos'u

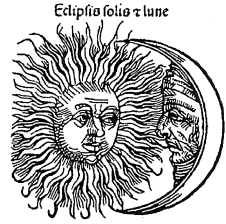
Tanrı sembolü olarak almıştır. Hatta buna Kuzey mitolojilerinden Odin gibi Tanrılardan da özellikler katmıştır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Boynuzlu Tanrı mitolojilerde Tanrıça kadar belirgin olmasa da her zaman çeşitli pagan törenlerinde yaşamış ve "Eski Din" in temel taşlarından biri olmuştur. Boynuzlu Tanrı'nın bir başka özelliği de, Tanrıça figürü Meryem olarak Hristiyanlık içinde yer alırken, Boynuzlu Tanrı figürü Hristiyanlaşmamış hatta bazen şeytan ile birleştirilmiştir.²

Öte yandan Wicca içinde, Tanrıça Ay döngülerine uyar-ken, Tanrı da Güneş döngülerine uyar. Yılın karanlık zamanlarında Tanrı yokken, günlerin uzaması ile "yeniden doğar".

Burada dikkat edilmesi gereken bir husus, değişik Wicca ekollerinde sadece Boynuzlu Tanrı, Tanrı sembolü olarak kullanılacak diye bir şart yoktur. Örneğin Anadolu kökenli bir Wicca düşündüğümüzde bu Tanrı'nın Adonis olmaması için hiçbir neden yoktur.

Öte yandan Wicca ya da genel olarak paganizmde, Tanrı figürünü insanın içindeki eril güçten de ayırmamak gerekmektedir. Özellikle erkek inisiyasyonu ile bu figür çok ilişkilidir. Bu bağlamda Paganizm adlı kitabımızda Tanrı figürünün önemi daha da vurgulanmıştır.

WICCA'DA ELEMENTLER VE VARLIKLAR

Wicca, yaşadığımız dünyada bizden başka varlıkların da varlığını ve onlarla olan iletişimi kabul etmektedir.

Ancak pagan çalışmaları sadece invocatio üzerine kurul-

² Burada dikkat edilmesi gereken, Boynuzlu Tanrı figürünün satanizm ile hiçbir alakası olmadığıdır. Satanizm dolaysız olarak Hristiyan inançlarından ortaya çıkmıştır ve paganizm ile hiçbir alakası yoktur.

duğundan genelde sadece Tanrı ve Tanrıçalar ile yapılan çalışmalar Wicca içinde kabul edilmektedir.

Öte yandan majide adı geçen ve varlıklarla temas bu çalışmadan oldukça farklıdır. Pagan majisinde ya da Wicca'da, elementaller dediğimiz varlıkların çağırılmasına rağmen, aslında evokasyon hiçbir zaman kullanılmaması gereken bir yöntemdir.

Bu konuda Butler (2007) şöyle yazar: (M. Sağlam çevirisi-ne göre İnvokasyon için Davet, Evokasyon için de Celp diyoruz):

“Celp ile Davet arasındaki ayrım gözden kaçırılmamalıdır. Davette, kendimizden üstün bir Doğa'ya sahip bir varlığın, daha yüksek düzenden kozmik bir gücün dikkatini çekmek için belli bir şeyler yaparız. Celpte ise, daha aşağı bir varoluş düzeninden varlıklar üzerinde irade uygular ve onları kendi dileklerimizi gerçekleştirmeye zorlarız. Her iki durumda da gerçek temas, bizim zihin kanalımız aracılığı ile olur, fakat bu farklı iki etkiyi -yüksek ve alçak- majisyenden ayrı tutmak için tasarlanmış teknikler vardır. Çünkü majisyenin bu konuda kafa karışıklığının sonucu bir felaket olacaktır. Bir an için bunu psikolojik bir bakış açısından düşünelim. Eğer davette çağırılan güçler ve varlıklar, zihnin üst-bilinç kısmını temsil ediyorsa, adeptin celp ettiği varlıklar bilinçaltı düzeyleri temsil eder. Üst-bilinç temasları zihnin daha kapsamlı ve etkili bir bütünleşmesini yaratırken, bilinçaltı olanlar, kontrol edilmezlerse C.G.Jung'un işaret ettiği üzere onun kısmi ya da tümünden dağılmasını getirir. Majikal tradisyon bu yüzden 'Güvenlik Çemberi' veya 'Sanat Üçgeni' veya tümüne birden 'Çalışma Yeri' denilen teknik araçlar geliştirilmiştir.[...] Çalışma yerinin arındırılması Batı Majisinde Küçük Defetme Pentagram Ritüeli veya bazı durumlarda Küçük Defetme Hexagram ritüeli ile gerçekleştirilir. Küçük Defetme Pentagram Ritüeli daha fazla kulla-

nılmaktadır ve yazar bu ritüelin etkililiğine kefilidir.”

Bu satırlardan da anlaşıldığı gibi bu tür bir majinin bir pagan çalışması ile alakası yoktur. Bu yöntemler genelde cin ve benzeri varlıklarla yapılan büyü çalışmalarını kapsar ve ezoterik ve okült eğitim almayanlar tarafından denenmesi bile çok kötü sonuçlar doğurabilir.

Ancak okuyucuda çok fazla merak ve gizem uyandırmak için bu konuda biraz daha bilgi vermek gereklidir.

Pagan büyü, sadece kişinin kendi gelişimi ile alakalı olmakla birlikte, Doğa'nın güçlerinden yardım almak sakıncalı değildir.

Eğer kişi bu konuda yeteri kadar eğitilmişse “elemental” dediğimiz varlıklarla çalışabilir.

Eskiden insanlar dünyayı ve Evren'i meydana getiren dört element olduğuna inanıyorlardı. Bu elementler Hava, Ateş, Toprak ve Su'dur.

Kadim bilgiye göre de, varolan her şey dört elementten oluşmuştur. Burada tek istisna, dört elementten oluşan ve aynı zamanda Tanrı'nın ruhunu beşinci element olarak taşıyan insandır. Her insanda bu elementlerin bir karışımı vardır ve kişiye göre bazı elementler ağır basar.

Oysa Doğa'da sadece tek elementten oluşmuş varlıklar da vardır; işte bunlara “elemental”ler denir ve yapılacak çalışmaya göre bunlardan yardım almak olasıdır.

Elementalleri çıplak gözle görmek zor olduğu gibi ancak eğitilmiş gözler seçebilir. Bazı özel durumlarda da herkesin gözüne gözükebilirler.

Livraga (1989) bunları şöyle anlatır:

“Bunlar öğelerin (elementlerin E.A.) içinde bulunan hayat şekilleridir. Bedenleri görsel ve işitsel çevremizde tamamen fiziksel olan planda bulunmadığından bunları tarif etmemize olanak sağlayan temel özellikleri açıklamamızın güçlüğü açıktır, diğer bir deyimle, bedenleri bizim nesneleri kolayca

görebileceğimiz bir durumda değildir ve hatta herhangi bir belirli tarzda kendilerini fizik planda gösterdiklerinde bize ilkel insanların veya aylak çocukların olmayacak fantezileri gibi görünürler. [...] Belli durumlarda, elementaller daha önceden maddeleşirler ve bu onların görünür hâle gelmelerine neden olur. Fakat elverişli şartlarda dahi bunların 'normalde' görülmeleri mümkün değildir. [...]

Gizemci öğretilere göre, bunların geçmişi, insanın yeryüzündeki varlığı kadar eskidir. Bunlar Doğa Ruhlarının ikamet edenleri, koruyucular ve öğelerle birlikte yaşayanlarıdır. Dünya yaratıldıktan beri aşikâr bir şekilde mevcuttur.

Livraga (1989) ayrıca, Doğa Ruhları ve elementallerden bahseden öykülerin bütün dünyada bir zamanlar yaygın olduğunu da belirtir ve insanların onlara ait sembolleri hep kullandığına işaret eder.

Bugün bize artık kendilerini istisnai çalışmalar dışında göstermeyen bu elementaller, Wicca çalışmalarında çalışmaya yardım ederler ve bazı durumlarda göze görünür de olurlar.

Elementaller hakkında Livraga (1989) yine şöyle yazar:

“Doğa Ruhları bizimkinden daha süratli bir plastik niteliğe sahiptirler, şekilleri daha kararsızdır ve daha dinamikler. Bu formların hareketleri yavaşladığında daha önce söz edilen doğal faktörler ve onları görmek isteyen iradesi nedeniyle daha yoğun ve daha kolaylıkla fark edilebilir hâle gelirler. Bu iradenin, isteğin çok güçlü olması, fazla saldırgan olmaması gerekir; çünkü burada en küçük bir istikrarsızlık Doğa Ruhları tarafından fark edilir. Bu durumda kendi enerjetik sığınaklarına doğru kaçarlar ve olağanüstü güçlerine uygun ışık oyunları sayesinde barındıkları Doğa güçleri içinde şekilsizleşirler.”

Elementallerle ilgili çalışmalar, Wicca içerisinde yer aldığından, bu çalışmalarda kullanılan birçok kalıpta dört elementin çağırılmasını aslında elementallerin çağırılması olarak da yorumlamak olanaklıdır.

Bu bağlamda, çalışmada dört element anılacağı gibi, yapılan çalışmanın özelliğine göre elementlerden herhangi birini çağırarak da aslında ilgili elementali çağırarak ve çalışmaya yardım etmesini istemek anlamına gelmektedir.

Elementaller dışındaki varlıkların çağırılması paganizm içinde ve Wicca'da kesin yasaktır. Bu tür varlıklarla ancak pagan eğitimini tamamlamış, daha sonra ezoterik eğitimini bitirmiş ve ancak bunların sonunda okült eğitim almış olanlar çalışabilmektedir.

Bu tür varlıklar, Evren'deki bir tür "serbest enerji"den var edilmiş ve "aklı" olan enerjilerdir. Cin ya da kültürlere göre farklı adlandırılan bu varlıklar, belli bir majik amaç için var edildiğinden eğitilmiş olmayanlar için hayati tehlikeler arz etmektedir.

Bu varlıkların bertaraf edilmesi ya da itlaf edilmesi ancak kadim tekniklerin, bu teknikleri çok iyi bilen kişiler tarafından uygulanması ile mümkün olabilmektedir; bu da Wicca bilgisinin çok dışındadır. Ancak bu tür varlıklara karşı kişinin güçlü olabilmesi için çalışmalar yapılabilir.

Wicca İçin

Önemli Bir Tanrıça: Hekate

Wicca'da bir önemli Tanrıça, Ay'ın üç yüzünü temsil eden Hekate'dir. Birçok wiccan Tanrıça figürü olarak Hekate'yi kabul eder, ona yakarır.

Hekate'nin bu kadar popüler olmasının sebebi geç çağlarda büyü ile ilişkilendirilmesidir.

Özellikle Shakespeare'nin ünlü eseri Macbeth'de de Hekate'nin bu şekilde geçmesi bu özelliğini göstermektedir. Lady Macbeth, ünlü pasajında Hekate'yi bu şekilde anar:

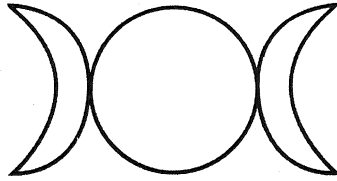
“Şu önümde gördüğüm bir hançer mi? Kabzası da elime doğru çevrilmiş. Gel, yakalayayım seni. Ele geçmiyorsun, ama seni hâlâ görüyorum. Uğursuz hayal, gözle görülür de elle tutulmaz mısın? Yoksa, ateş içinde yanan kafamın uydurduğu bir hayal misin? Seni hâlâ görüyorum, tutulacak gibisin, tıpkı şu kınından sıyırdığım hançer gibi. Bana gideceğim yolu gösteriyorsun, kullanacağım silahın eşini. Gözlerim ya tüm duygularımla eğleniyor ya da bu görüntünün değeri hepsine bedel. Seni hâlâ görüyorum. Hem

üstünde, hem sapında kan damlaları var; demin yoktu. Yok öyle hançer filan, yok. Gözlerimi o kanlı iş etkiliyor. Şimdi dünyanın yarı yüzünde Doğa ölmüş gibi; perdelenmiş uykuyu kötü düşler bozuyor; büyücüler ayindeler; solgun yüzlü Hecate'ye sunacaklarını sunuyorlar. Bekçisi kurdun ulumasından zamanın geldiğini öğrenen iskelet yüzlü cina-yet, hırsız Tarquinius'un sessiz ve hızlı adımlarıyla hedefine doğru bir hortlak gibi ilerliyor. Sen de sağlam ve sert toprak, adımlarımın sesini duyma, ne yana gittiklerini bilme; taşla-rın, nerede olduğumu haber veremesin...Olmasın bunlar ki, bu dehşet anı, çok yakıştığı korkunç olaydan kopmasın. Kötülüğüm dilde kaldıkça o yaşayacak. Söz, insanda iş yap-mak ateşini söndürüyor.”

Ayrıca Macbeth'de geçen üç cadı da Hekate'yi ve üçlü yapısını anımsatır.

Bu bağlamda Wicca içinde geçen Tanrıça genelde Hekate ile sembolize edilmiştir ve birçok wiccan Hekate'yi esas alarak çalışmalar yapmıştır.

Wicca'nın çok kullanılan Ay sembolü de Hekate ile alaka-lıdır.

Wicca içinde çalışma yapmak için Hekate'yi seçecek bir wiccanın Hekate'yi çok iyi tanıması gerekmektedir.

Hekate'nin Trak kökenli bir Tanrıça olduğu ve Yunanistan'a böylece girdiği ileri sürülmüştür.

Hekate etimolojik açıdan da ilginç bir isimdir. Bu ismin Apollon Hekatos ile ilgili olduğu düşünülmektedir. Hekatos / εκατος "uzaktan vuran" anlamına gelmektedir. Aynı şekil-

de Hekate sıfatı da Artemis Hekate biçiminde kullanılmıştır. Thompson (1983) bu konuyu şöyle açıklar:

“Gerçekte Hekate Apollon Hekatos’un kız kardeşi Artemis Hekate’dir, oklarını ya da doğum sancılarını ‘uzaktan atan’ Tanrıça’dır. Her iki Tanrıça’ya da trioditis ve triprosopos önadları yakıştırılmıştır. Trioditis ile kavşak, ‘üç yolun birleştiği’ yer belirtilir; triprosopos ise ‘üç yüzlü’ anlamına gelir. Kavşak kuttöreni aya seslenen bir kuttören olduğuna göre, buradaki üç yol da ayın üç evresini simgelemektedir.”

Hekate başlangıçta bütün iyi özelliklere sahip, Ana Tanrıça’ya denk bir Tanrıça iken, zamanla iyice gece ile özdeşleşmiş ve gecenin ürkütücü özelliklerini de kendinde barındıran korkutucu ve uğursuz bir Tanrıça olmuştur. Hekate geceleri kötü ruhları yeryüzüne göndermekte, kendisi ise, buraya cehennem köpeklerinin eşliğinde gelmektedir.

Hekate daha çok kavşaklarda, mezarlıklarda ya da daha önce bir cinayet işlenen yerlerde bulunurdu. Bu yüzden daha çok kavşaklarda üç yüzlü Hekate büstü dikilirdi ve Yeni Ay olduğu zaman buralara sunular getirilirdi. Kavşaklara bu büstlerin dikilmesinin kökeninde Thompson’un dediği gibi ayın evreleri mi vardı yoksa Hekate kavşakları kollayan üç başlı bir Tanrıça’nın yerini mi aldı, tartışmalıdır.¹

Halk arasında, Hekate kültü, gece ile ilgili kültürler arasında önemli bir yer tutuyordu. Thompson (1983) Yunan Uygarlığında Hekate ilgili inançları şöyle anlatır:

“Ay ile arasında en açık seçik bağ kurulan kutsal varlık, büyü Tanrıçası Hekate idi. Ay sonunda görünmez olduğunda, Yunanlı kadın yerleri süpürür, çöpleri ve süprüntüleri bir yol ayırımına götürür, başını başka yana çevirip oraya döker, sonra da ardına bakmadan geri dönerdi. Yol

1 Romalılar da ilginç bir biçimde dört yol ağzına trivia, üç yol derler.

ayırımına bırakılan bu süprüntü yığınlarına ‘Hekate’nin akşam yemekleri’ denirdi. Öteki çer çöple birlikte süpürülen insan salgılarının büyü yüklü, dolayısıyla tehlikeli olduğu düşünülürdü. Eldeki bilgilerin karşılaştırmalı bir incelemesi yapıldığında kaçınılmaz olarak bu yoruma varılmaktadır; üstelik dolaysız kaynaklar da doğrulamaktadır bu yorumu. Sözelimi, Ioulis’deki (Keos) bir yazıtta, gömme törenlerinin ay sonlarında düzenlenmesi yasaklanmakta, ayrıca evden getirilen süprüntülerin gömütlere konması da suç sayılmaktadır. Bir uygulama yasaklanıyorsa, yaygın demektir. Bu uygulamalar, ay sonunda toplanan bu süprüntülerin ölülerin yeniden doğmasına yardımcı olduğu inancına dayanıyordu.

Ayin on altısında, ay dolunay olduktan sonra kadınlar bir yol ayrımına gider, ‘parlayan şeyler’ (amphiphontes) adını verdikleri, üstlerine mumlar takılı, yuvarlak çörekler sunarlardı Hekate’ye. Bundan amaç ay ışığını sürdürmekti.”

Bu “parlayan şeyler”in bugünkü doğum günü pastası ile ilgili olduğu düşünülebilir. Çünkü Hekate aynı zamanda ebedi gençliğin de simgesi idi.

Hekate, Yunan Mitolojisinde Titan Perses ile Asteria’nın kızıdır.²

Hekate, klasik mitolojide adı çok sık geçmeyen bir Tanrıça’dır. Homeros’un eserlerinde adı hiç geçmez, ancak Hesiodos ona önemli bir yer ayırır:

“Phoibe Koios ile gerdeğe girdi
Ve bir Tanrı’nın sevgisiyle bu Tanrıça
Leto’yu doğurdu, mavi yaşmaklı
[...]
Adı güzel Asterie’yi de getirdi dünyaya

2 Sembolik Olarak Asteria gece, Perseus ışık demektir. Hekate ise böylece Gece ve ışık birleşmesinden doğan Ay oluyor.

Ki Perses götürdü bir gün sarayına,
Ve sevgili eşi oldu onun.
Ve Asterie Hekate'yi doğurdu:
Zeus herkeslerden üstün tuttu onu,
Pahalı armağanlar verdi ona,
Payı vardır onun karalarda, ekinsiz denizlerde,
Yıldızlı göklerde bile payı vardır,
Ölümsüzlerin saygısı büyüktür ona,
Bugün yeryüzünde kurban kesen her ölümlü
Hekate'nin adını anar yakarışlarında,
Kimin dileğini iyi karşılarsa o Tanrıça
Onun elde edemeyeceği şey yoktur,
Ona bütün mutlulukları vermek elindedir,
Ünlü Gaia ile Uranos'un bütün çocukları
Kendi paylarından pay vermişlerdir ona.
Kronosoğlu ona karşı zor kullanmadı hiç,
İlk Titan Tanrılar arasındaki yerini
Elinden almadı Zeus hiç bir zaman,
İlk Tanrılık payı Hekate'nin
Olduğu gibi kaldı elinde.
Tek kız evlat olduğu halde bu Tanrıça
Yerde, denizde ve gökte paysız kalmadı,
Tersine bol pay aldı Zeus'un tutmasıyla onu.
Kim hoşuna giderse Hekate'nin
Yardım görür ondan, destek bulur onda.
Meydanlarda kalabalıklar içinde
Kimi isterse onu parlatır Hekate
Dilediği savaşçıya yardım eder,
Dilediğine verir başarıyı, şanı şerefi.
Kurultaylarda saygın kralların yanındadır.
İnsanlar arasındaki yarışmalarda
Tanrısal gücü ile işe karışır,
Zaferi kazanan alır ödülü
Ve şeref kazandırır yakınlarına.

Binicilerden de dilediğine yardım eder,
Belâlı engin denizlere açılanlara da
Baş vururlar Hekate'ye ve yeri sarsan Tanrı'ya,
Bereketli av sağlar onlara soylu Tanrıça
Ya da tam başaracakları sırada
Avlârını alır ellerinden canı isterse.
Hermes'le sürûleri üretir ağıllarda:
Öküzleri, keçileri, ak yünlü koyunları
Azaltır ya da çoğaltır gönlünce.
Anasının tek kızı olduğu halde
Ölümsüzler arasında yeri büyüktür Hekate'nin
Zeus gençliğin besleyicisi yapmıştır onu.”
(Theogonia 404 - 451)

Hesiodos'ta karşımıza çıkan Hekate birçok yerde Ana Tanrıça ile büyük benzerlikler göstermekte, ona ait olan işleri yapmaktadır. Ayrıca Kurban törenlerinde de hep Hekate'nin adının anıldığını söyler Hesiodos.

Hesiodos'un Hekate'ye olan ilgisini Azra Erhat (1978) şöyle açıklar:

“Hekate'ye Hesiodos Panteon'unda tanınan ayrıcalığın nedeni bilginleri epeyce düşündürmüştür. Homeros Destanlarında sözü bile edilmeyen bu Tanrıça Theogoniâda ancak ana Tanrıça Kybele ile kıyaslanabilecek evrensel bir nitelik taşımaktadır. Burada yüceltilen Tanrıça kimi yerde Artemis, kimi yerde Diktynna ya da Britomatrix diye anılan Ana Tanrıça'yı bu denli andırması Hesiodos'un ana yurdu ile ilgili görülmektedir. Bilindiği gibi, eski Karia'da Stratonikeia'nın (Eskihisar) kuzeyinde, bugünkü Yatağan'a yakın olan Lagina'da (Lagina örenine en yakın ilçe Turgut'tur) Hekate'nin çok ünlü bir tapınağı bulunmaktaydı. Görkemli bir yapı olan bu tapınağın kalıntılarından birkaçı, özellikle bazı kabartmalar İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde korunmaktadır. Hesiodos ise babasının Ege

kentlerinden Kyme'den Yunanistan'a göçmüş bir göçmenin oğludur. Yunanistan'a yerleştiği Askra kasabasının yakınında ise Thespai'da bir Hekate kültü bulunduğunu biliyoruz. Acaba ozanın yücelttiği bu Hekate tapımını Hesiodos soyu Lagina'dan mı Yunanistan'a getirmişlerdir? Bu konu daha bilimce aydınlatılması gereken ve doğrudan doğruya Anadolu kültürleri ile ilişkisi olan bir sorundur.” (Hekate Maddesi)

Kökene nereden olursa olsun, Hesiodos kırsal kesimin yazarı idi ve eserlerinde Homeros gibi soylu sınıfı değil, sıradan insanı, geniş halk kitlelerini ele alıyordu. O yüzden onun eserlerinde bu kadar önem taşıyan bir Tanrıça'nın geniş halk kitlelerine mal olduğunu düşünmek yanlış olmaz. Belki de Hekate'nin adının klasik eserlerde çok fazla geçmemesinin nedeni de bu Tanrıça'nın soylu sınıfa değil sıradan insana mal olmuş olmasıdır.

Hekate tapımı asıl Roma'da çok yaygınlaşmıştır. Hekate Roma'ya geçtiğinde daha değişik özelliklere sahip olmuştur. Artık büyü, sihir, cinler ve karanlık güçlere de hükmeden Tanrıça'dır Hekate. Ortaçağlar boyunca da ve modern büyü-cülükte de öyle olacaktır.

Aeneas Destanı'nda Dido, Aeneas'ın gitmesini engelleyemeyince kendini öldürmeye karar verir ve Aeneas için de büyü yapmaya karar verir: (Aeneas IV. Kitap 509 - 519)

“Bu arada kraliçe, konakta, açıkta
Koca bir ağaç yığını dikildikten sonra,³
Çevresini çiçeklerle, cenaze çelenkleri ile süsledi.
Yatağın üzerine yalancının eşyalarını, kılıcını
Ve tasvirini koydurdu⁴, çünkü başına gelecekleri biliyordu.
Etrafına sunaklar yerleştirdi yığının.

3 Dido bunun üzerinde yanarak ölecektir.

4 O zamanlarda büyü yaparken büyü'nün yapılacağı kişinin bir tasvirine de gerek vardı. Bu yüzden Dido Aeneas'ın bir tasvirini koydu.

Dağınık saçlı kahine, gürleyen sesi ile
Üç yüz tanrıyı⁵, Erebus'u ve Chaos'u çağırdı.
Çağırdı üç başlı Hekate'yi ve üç yüzlü bakire Diana'yı⁶

Buradan sonrasını Eyüboğlu çevirisinden aktarırsak:

“ ...Avernus kaynağına benzer
Sular da serpti. Ay ışığında aranan, tunç oraklarla
Biçilen otlar, süt yerine ağulu kara sular içeren
Bir ur istenir yeni doğmuş tayın alnından
Kesilip alınan, ana sevgisi taşıdığına inanılan.
Yaklaşır yıkanmış ellerinde kutsal un, sunaklara Dido
Çözölmüş kuşak, bir ayağı çıplak, dağınık
Tüm giysiler sarkar, andıçmış ölüme, yakarır
Tanrılara, yazgı yıldızlarına, diler alsın öcünü
Sevenin sevgisizden, varsa sevgiyi koruyan Tanrı'dan”

5 Büyü yaparken bu sayı önemli idi.

6 Burada ayın evreleri kastediliyor. Aeneas'ı Türkçe'ye çeviren İsmet Zeki Eyüboğlu burada büyük bir hata yapmış. Bu bölüm metnin orijinalinde “Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Dianae” şeklinde. Hecate'nin ya da Diana'nın üç kızı diye çevirmek hatalı.

Wicca'da Önemli Günler

Wicca ontolojik olarak pagan temelli olduğundan dönemsel çalışmaların önemi büyüktür.

Paganizmde zaman çizgisel olarak değil döngüsel olarak algılanır. Bu bağlamda, aslında, eski zamanlarda "tanrısal güçler" tarafından yapılan eylemler döngüsel olarak, belli döngülerde "tekrarlanabilir" olaylardır. Bir başka deyişle, döngüsel olarak zamanın bir "kalitesi" vardır ve bazı çalışmalar için elverişlidir.

Günümüz paganizmi, önemli günlerini Wicca'dan almıştır. Bu günler de daha önce belirttiğimiz gibi, Ay döngüleri, mevsimsel döngülerle ve Kelt bayramları ile alakalıdır.

Ay döngüleri Wicca içinde yapılan ritüellerle kutlanmaktadır. Esbat diye adlandırılan bu ritüeller sekiz büyük kutlamanın dışında kalan düzenli ritüellerdir.

Wicca'da her dolunayda tekrarlanan ritüeller olduğu gibi, bazı geleneklerde yeni ayda, ay büyürken, ay küçülürken ve ay gökyüzünde gözükmediğinde de yapılması gereken törenler vardır.

Ayrıca "Blue Moon" Mavi Ay (bir ay içinde olan ikinci dolunay) da gelecek açısından özellikle ritüeli yapılması gereken zamandır.

Wicca içinde de, bütün eski kültürlerde olduğu gibi mevsimsel döngülere bağlı özel günler vardır. Bu özel günlerde özel kutlamalar yapılır (sabbat), özel günler pagan topluluklarına göre bazen değişse de Wicca içinde, Kelt bayramlarından geldiği için değişmez.

Kelt bayramlarının Wicca'ya girişi de ilginçtir. Gerald Gardner ile Ancient Druid Order üyesi Ross Nichols arasında bir dostluk vardı. Ross daha sonra başkanlık seçimleri yüzünden ayrılacak ve 1964 yılında, "Order of Bards, Ovates and Druids"i kuracak ve buranın seçilmiş başkanı olacaktır. 1940'larda, Ancient Druid Order, sadece iki ekinoksu ve Yaz gündönümünü kutlarken, Ross Nichols Kış gündönümünü önermiş ve diğer dört bayram üzerine de araştırmalar yapmıştır. Bu bayramların kutlanması kabul edilmeyince Ross Nichols bundan Gardner'a söz etmiş ve bu sekiz bayram böylece Wicca'ya girmiştir. Bu sekiz bayramın "günümüz" Druidlerince kutlanması ise 1964 yılında Ross Nichols'un "Order of Bards, Ovates and Druids"i kurması ile olmuştur.

Görüldüğü gibi bu bayramların "sistematik" kutlanması yeni gözüktü de, bu bayramlar köken olarak çok eskidirler ve birçok toplumda, farklı şekillerde de olsa, kutlanmaktadırlar.

Şimdi bu bayramlara bir bakalım:

SAMHAIN

Pagan takviminin en önemli günlerinden biri Samhain'dır. (Samhain diye yazılsa da Sowen-Soven diye telaffuz edilir)

Halloween diye de anılan bu önemli günün aslında

Avrupa kültüründe iki farklı kaynağı vardır.

Bunlardan birincisi; Germenlerin 1 Kasım'a denk gelen günde kutladıkları hem hasat hem de Ölüler günü olan Tanrıça Hel'e kutsal olan gündür. Halloween sözcüğüne ve İngilizce "Hell" sözcüğünün kökünde olan Tanrıça Hel, Loki'nin kızıdır ve ölülerin tanrıçasıdır ve Helheim'de hüküm sürer, kardeşleri kurt Fenrir ve Ejderha Jörmungandr'dır. Bu Tanrıça'ya kutsal olan bu günden günümüzdeki Halloween türemiştir.

Ancak bu gün sadece Germen kültüründen gelmemektedir. Kelt bayramlarından en önemlilerinden biri de yine bu güne düşen Samhain (Soween)'dir. Bazı Kelt topluluklarında bu tarih yılbaşısıdır. Bazı topluluklarda ise Samhain-Yule arası ne eski seneye ne de yeni seneye aittir. Her durumda İrlanda'da (Samhain-Samain), Galya'da Samon olan bu bayram bütün Kelt bayramları içinde her yerde ortak olan bayramdır.

Kelt kültüründe gün, güneş batarken biterdi ve yeni gün de aynı zamanda başlardı. Bu yüzden Samhain'i 31 Ekim akşamı kutlamak adet olmuştur. Aynı şekilde yeni yılın da karanlıklar içinde başlaması, daha doğrusu yılın bitimi ile başlaması da Kelt kültürüne uygundur. Druid felsefesine göre, varlık, varlık olmayandan çıkar, gün de karanlıklardan, yeni sene de en karanlık günlerden. Aynı şekilde de bir sonraki gün, o günün batımından. Bu yüzden Yılbaşı'nı 1 Kasım'a getirmek çok da mantıksız değildir.

Bu arada bazı geleneklerde Samhain'in 7 Kasım'da kutlanması, Türk takvimindeki kışa ait olan Kasım günlerinin başlangıcını anımsattığından da büyük önem taşımaktadır.

Öte yandan paganizmin özünü meydana getiren Doğa ile uyumlaşmaya bakarsak, Samhain günlerin en kısa olduğu ve karanlıkların egemen olduğu zamanların başlangıcıdır. Yule'de günler uzamaya başlayana kadar bu böyle devam eder, tam anlamıyla Doğa'nın "öldüğü" ve soğukların egemen

olduğu zamana denk gelir. Bu nedenle ölülerle de alakalıdır. Hatta Kasım başında ilk gelen Kuzey rüzgarının Ölüler ülkesinden geldiğine inanan gelenek yıllar boyu devam etmiştir. Bu şekliyle Halloween ile de birleşmektedir.

Samhain, Britanya'da, "Kara Aylar"ın başlangıcıdır. Bunlar Miz Du (kara ay) olan Kasım ile Miz Kerzu (çok kara ay) olan Aralık'tır. Bugünle birlikte, 1 Mayıs'ta kapanan Kış döngüsü yeniden açılır.

Samhain aynı zamanda Hasat Bayramı olarak da görülebilir. Eski efsanelerde geçen bazı pasajlarda bugün aynı zamanda hasatın da kutlandığı yazmaktadır (Crimna Savaşı gibi). Bu bağlamda Samhain kışa da hazırlıktır. Depoların dolu olması ve gelecek soğuk ve karanlık günlere yapılan hazırlığın son noktasıdır.

Samhain ile başlayan dönemde Tanrıça artık yaşlı bir kadındır. Gelecek ilkbahara kadar böyle kalır. İnsan ise artık hayatının sonbaharından kışına geçmektedir. Bu aynı zamanda Ölüler Ülkesine yapacağı yolculuğa hazırlıktır. Ancak bu hiçbir zaman bir son değildir. Her şey döngüseldir. O zaman Samhain değişimlere de hazırlıktır.

Aynı şekilde Samhain ile karanlıklar gelse de bu aynı zamanda daha sonra gelecek olan ışığın da habercisidir. Bu nedenle Samhain'de ateşler de yakılırdı.

Samhain aynı zamanda Kelt mitolojisinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Örneğin, Cath Maighe Tuireadh'de (Mag Tured Savaşı, bkz Kelt Paganizmi) Morrigan, Tuatha De Danann'ların yardımına Samhain'de gelir. Ya da Cuchulainn, Samhain'de hastalanır ve ancak öteki dünyaya (Sidh) gidip gelerek, bir sonraki Samhain'de iyileşir.

Eski Samhain adetlerine bakarsak, Samhain gecesi ortalıklarda dolaşmak tekin değildi. Bugün ile başlayan dönemde insanlar evlerine ateşin başına çekilirdi. Dışarıda ise ruhlar ya da varlıklar dolaşırdı. Bu aynı zamanda kış mevsiminin "ölüm" ile ilgili karakterine uygundu.

Fenerli Jack efsanesi de bu dönemlerde türemiştir. Öyküye göre Jack çok kötü bir adamdı ve kumarbazdı. Bir gün şeytanla da kumar oynamış ve kazanmıştı. Bunun karşılığında şeytandan, onu cehenneme koymamasını istemiş, ancak öldükten sonra cennete de gidemediği için ortalarda kalmıştı. Ruhu elinde fener (ya da oyulmuş balkabağı içinde ışık) dolaşmaktadır. Öykünün bir başka varyasyonuna göre ise şeytanı bir kutuya hapsetmiş ve istediğini öyle elde etmiştir. Bu öykü de Halloween'in genel karakterine uygundur.

West (2005) Samhain'in genel karakterini şöyle açıklar:

“Samhain’de Tanrıça, Anne cüppelerinden sıyrılıp, Bilge Kocakarı’ya dönüşür. Tanrı ise bu yaşamdan ayrılanların ruhlarını bir araya getirmek için yaban avına çıkar. Samhain, toprağın dinlenme mevsimi, insanların da derin düşüncelere dalma dönemi olmakla birlikte, görücülük ve fal bakmak için de en uygun zamandır.”

YULE (Kış Gündönümü)

Pagan inancına sahip olanlar için 21 Aralık'ta kutlanan Yule senenin en önemli dönemlerinden biridir. Kış gündönümünü belirten bu gün Keltlerden ve eski Kuzey halklarından miras kalan bir gündür. Eski Avrupalılar kötü ruhlara inanırlardı ve kötü ruhlar en çok uzun ve soğuk kış gecelerinde korku saçarlardı. Bu yüzden günlerin uzamaması aynı zamanda kötü ruhlara karşı da kazanılan bir zaferin göstergesiydi ve törenlerle kutlanmaktaydı.

Yule, Geol, Yole, Jiuleis, Juul, Feailley Geul adları ile de adlandırılan bu bayramın kökleri çok eskilere uzanmaktadır. Eski Anglosakson dilinde “bayram” anlamına gelen “Jule” sözcüğünden gelen Yule, eski İngilizce’de Geol ya da Geoal

diye de adlandırılmıştır.

Eski Kuzey toplumlarında Jol olarak da bilinen Yule, Odin'in eski hâli olan Yoldir ile de ilişkilendirilir. Got toplumlarında ise bu bayram Jiuleis diye adlandırılır.

Yule pagan inancında yeni yılın başlangıcını bildirir. Aslında bazı toplumlarda bu Samhain olarak kabul edilse de genel kabul Yule yönündedir.

İskandinavya'da da güneş Tanrı belli bir süre için yok olurdu (Yunan mitolojisinde Apollon'un Hiperborea'lıların ülkesine gitmesi gibi) 35 gün sonra bir keşif grubu gönderilirdi ve akıbeti öğrenilmeye çalışılırdı. İlk ışıklar gözüktüğünde de keşif koçu sevinçle dönerdi. Bu bayram "Yuletide" diye anılırdı ve ateşler yakılarak kutlanırdı. (Günümüzde Noel de İngiltere'de bu isimle anılmaktadır. Yule log da şömineye atılan odundur, bu da bu inancın izlerini taşımaktadır). Hatta bazı yerlerde ağaçlar bahar gelmiş gibi süslenirdi.

Asátrú inançlarını benimseyenler tarafından ise bu dönem 20 – 31 Aralık arasında 12 gün olarak kutlanır. (Mezopotamya ile olan benzerliğe dikkat) Bu dönem içinde aile fertleri ziyaret edilmeli, hediyeler verilmeli ve ağaçlar süslenmelidir.

Bu çok önemli pagan bayramı halkın belleğinde her zaman yaşamıştır.

Peki Noel nereden çıkmıştır?

Aslında Noel'in ortaya çıkışı İncil'e dayanmaz. O zamanlar bilinen dünyanın her tarafında olan bu pagan bayramını yok edemeyeceklerini anlayan kilise babaları son çare olarak bu günü İsa'nın doğum günü olarak kutlamaya karar vermişlerdir.

Dördüncü yüzyılda Papa I. Julius, İsa'nın doğum gününü 25 Aralık olarak ilan etmiştir. Yani bu tarihe kadar İsa'nın doğum günü 25 Aralık olarak kutlanmamış olup (bazı yerlerde 6 Ocak olarak kutlanmıştır ki bu Ortodoks dünyasında devam etmektedir) ancak o tarihten sonra Noel adeti çıkmıştır. Yani İsa'nın doğumundan yüzyıllar sonra.

Ancak Noel o zamanlarda bizim bildiğimiz gibi değil sadece dinsel törenlerle kutlanmıştır. Daha sonra yukarıda saydığımız pagan bayramlarının etkisiyle, her birinden bir şey alarak, Noel bugünkü şekline dönmüştür.

İlginçtir Akdenizli Aziz Nicolas da Kuzey ülkelerindeki kış mevsimini sembolize eden yaşlı adama dönüşmüştür. Aynı şekilde, Anadolu'da da, Kuzey ülkelerinde de varolan çam süsleme adeti (ya da kışın yeşil kalan bitkiler kültü diyelim), yine Adonis'i hatırlatırcasına İsa'nın doğum günü ile özdeşleşmiştir.

Noel Baba'nın kıyafetine gelince, hep merak edilir, Akdenizli Aziz Nicolas niye öyle giyinir diye. Onun da kıyafetini modacılar belirlemiştir. Evet modacılar. Bu bildiğimiz kıyafet çok yeni, umduğunuzdan da yeni tasarlanmıştır. 19. yy. dan gelen geleneğin devamı olarak, 1931 yılının Noel kampanyasında Coca Cola tarafından bu kıyafet tasarlanmış, Noel Baba'ya giydirilmiş ve çok tutmuştur. (Tabii burada Walt Disney'in de katkılarını inkâr etmemek gerek.)

Bir görüşe göre Noel kutlamalarının kökeninde Mezopotamya'da Babil Tanrısı Marduk ile ilgili kült vardır. Bu Mezopotamya yeni yıl kutlamaları ile alakalı bir kültür ve 12 gün süren törenlerde Marduk'un ölmesi ve yeniden dirilmesi büyük bir yer tutar.

Bir başka görüş de ilk yeni yıl kutlamalarını Osiris kültü ile ilişkilendirir. Bu da Osiris'in yeniden doğuş kültü ile birlik-telik gösterir.

Aynı şekilde başka Mezopotamya kültürlerinde de yeni yıl kutlamaları vardır.

Yunan Kültüründe, Kış Dönümü bayramı, Kronos şenlikleri adı altında kutlanmaktaydı. Yunan kültüründeki, en neşeli bayramlardan biri olan bu bayram sırasında Kronos ile Zeus'un savaşı canlandırılır, herkes, kölelerle birlikte yemek yerdi.

Kış Dönümü bayramı olan Saturnalia, Saturn adına kut-

lanan en önemli Roma bayramıdır. Yunan Kronos bayramına benzer. Bu bayram Roma çağında 17 Aralık'ta başlamakta (bazı yazarlara göre 19 Aralık) ve yedi gün sürmekte idi. Bu bayram sırasında günlük yaşam her hâliyle tersine döner, hatta kölelere dahi hizmet edilirdi. Roma'da Saturnalia, büyük kitleler tarafından coşkuyla kutlanmaktaydı. Bu bayramın son günleri ise mumların yakıldığı, hediyelerin verildiği şenliklere dönüşürdü. Roma Hristiyanlaşınca Saturnalia kutlanmamaya başlanmış ancak, Saturnalia'nın sonunu, en kısa günü temsil eden Brumaila uzun süre kutlanmaya devam etmiştir. Ayrıca bu şenliklerde türlü talih oyunları oynanırdı, hatta hediyeler verilirdi. (Tarihsel süreklilik, bu oyunlardan Milli Piyango'nun Yılbaşı çekilişine kadar gelmiştir)

Bu tarihe denk gelen bir başka Roma bayramı ise, Son Invictus (Yenilmez Güneş) adına kutlanan, Dies Natalis Invicti Solis'tir. (Yenilmez Güneş'in Doğum Günü)

25 Aralık tarihine denk düşen günlerde kutlanan bu bayram aslında Roma'ya Suriye'den Baal tapımından geçmiştir. Bu tarih aynı zamanda Mitra kültü ile de ilişkilendirilmiştir. Birçok Doğu inancının karıştığı bugün aslında Işığın Karanlığa karşı olan savaşından galip çıkması olarak da kutlanmaktaydı.

Başka kültürlerde de bu günlere denk gelen bayramlar bulunmaktadır.

Çinlilerin Dong Zhi bayramı da yin'den yang'a geçişi anlatmakta ve diğer kültürlerde olduğu gibi, şöenlerle aile toplantıları ile kutlanmaktaydı. Aynı şekilde Japon Tuji bayramı da bu dönemde kutlanıyordu. Ukrayna'daki Dazh Boh ve Rusya'daki Sviatki bayramları da yine bu tür bir bayramdı.

Çeşitli topluluklar Yule'yi farklı şekillerde kutlasa da, bu kutlamanın genel karakteri, günlerin kısılması, en kısa günlerle ulaşmak ve karanlığın en yoğun olduğu zamanın hemen akabinde ışığın geri dönmesi ve günlerin uzamasıdır. Bu aynı zamanda içimizde de ışığın hâkimiyetidir; mitolojik olarak ise Tanrı'nın yeniden doğuşudur.

Eason (2007) bu günlerin genel karakterini şöyle anlatı:

“Bu zaman, bizim kış ortası kasvetimizin ilkel bir seviyede soğuşun karanlığını, uzun ve kısa günleri bir ışık ve yaşam kutlamasıyla karşılamayı talep ettiğimiz ve daha iyi bir gelecek adına ümitlendiğimiz o çok müstesna zamanın ta kendisidir. Bizim şu anki festivalimiz, gerçekten de çok şanslı bir birleşmedir ve o kış ortası gündönümü merkezinin çevresindeki çok sayıdaki kadim festivali de kendi bünyesinde başarıyla uzlaştırmaktadır: Norse, Kelt, Mitra, Yunan, Romalı ve Hristiyan kutlama ve festivalleri... [...] Bitki örtüsü bir kere daha büyüyecektir ve Güneş de insanlara daha uzun ve sıcak günler verecektir. Biz de her şeyi yeni baştan yoluna koyabilmek için yepyeni bir şansa sahip olacağız.”

IMBOLC

Pagan Takviminin önemli bayramlarından biri de 31 Ocak - 1 Şubat'ta kutlanan Imbolc'tur. Koyunların kuzu vermesine bağlanan bu bayram aslında yavaş yavaş kıştan çıkmanın da kutlandığı bir bayramdır. Yavaş yavaş günlerin uzamış olması baharın da müjdecisidir.

Bu bayram artık gelecek olan bahara, çalışma mevsimine ve Doğa'nın uyanışına hazırlanmayı öngördüğü kadar, soğuklara rağmen baharın geleceğinin de umududur.

Geleneksel olarak bu bayram ateşler ve meşaleler yakılarak kutlanırdı. Kuzey kültürlerinde, geçen seneden kalan son hasat demeti ile de tören yapılması adet olmuştu. Ancak yine de bu bayramın genel karakteri yakılan ışıklardır. Tanrıça Brigit ile de alakalı olan Imbolc, bu şekliyle Hristiyan kültürüne de geçmiş, Aziz Brigitte günü ya da Candlemas olarak kut-

lanılmaya devam etmiştir.

West (2005) bu gün için şöyle der:

“İmbolg’da Tanrıça, Bilge Kocakarı, Genç kıza dönüşür [dönüşmeye başlar E.A.]. Genç Kızın dönüşünü beyaz mumlar yakarak kutlarız. Yaklaşmakta olan İlkbahar’ın ilk belirtilerinin görüldüğü bu zamanda, toprağı kutsamak ve mahsulün bol olması için Genç Kızın enerjisini çağırmak yerinde olur.”

Modern paganizmde bu bayram kutlamalarında altar üzerinde ve çevresinde mumlar, yeşil ağaç dalları ve mevsim meyveleri vardır. Bu kutlamanın amacı Güneş günlerini, baharı çağırmaktır.

OSTARA (İlkbahar Ekinoksu)

Bütün kültürlerde görülen ve insanlık tarihi kadar eski olan ve 21 Mart’ta kutlanan İlkbahar ekinoksu Yeni Yıl kültleri ile de alakalıdır.

Artık bahar gelmiş, yeni bir dönem başlamış ve toprak çiçeklerle bitkilerle süslenmiş, hayvanlar Doğa’daki yerlerini almıştır. Doğa’nın canlanması, yaşamın ölüme karşı bir kez daha zaferidir. Bu nedenle bu gün birçok kültürde yeni bir yılın da başlangıcı olmuştur.

Bu çok önemli bayramı Hristiyanlık da Paskalya (Easter) olarak almıştır.

Batı paganizminde önemli bir yer teşkil eden bu bayram her coğrafyada, özellikle de bizim coğrafyamızda büyük coşku ile kutlanmaktadır. Özellikle Nevruz kutlamaları aynı nedene dayanmaktadır.

Türk kültüründe de, zorlu ve sert geçen kışlardan sonra

bahar kutlamaları büyük önem taşımaktadır. Zaten Bayram sözcüğü bile Divan-ı Lugatî't Türk'te "Bedhrem, halk arasında gülme ve sevinme, bir yerin ışıklarla ve çiçeklerle bezenmesi ve orada sevinç içinde eğlenilmesidir" diye tanımlanmaktadır. Bahar da Doğa'nın çiçeklerle bezenmesidir. Buna bir örnek yine Divan'ı Lugatî't Türk'te geçmektedir:

"Türlüg çeçek yarıldı,
Barçın Yadhım kerildi
Uçmak yeri körüldi,
Tumlug yana kelgüsüz"

(Baharda türlü çiçekler açıldı/Sanki ipek kumaştan döşek serildi/Cennetin yeri görüldü/Zaman ılıdı, soğuk hiç gelmeyecektir)

Bu tür kıtalar Divan'ı Lugatî't Türk'te sıkça bulunmaktadır.

Türk kültüründe bahar kutlamalarını değişik tarihlerde görmekteyiz. Örneğin Hunlarda ve Göktürklerde bu yaklaşık haziran civarına denk gelmekle beraber, Kazak ve Kırgızlarda kutlamalar mayıs başında yapılmaktadır.

Türk kültürü ya da Türkler dediğimizde aslında çok geniş bir coğrafyadan ve farklı topluluklardan söz etmekteyiz. Bu nedenle akla homojen ve tek bir kültür gelmemelidir. Anadolu kültürü dediğimizde bile yöresel birçok farklılıklarla karşılaşmaktayız. Ancak bizim yaşadığımız coğrafyaya yakın bu adetleri, kendi yaşantımızdaki pagan izleri bulmak için inceleyebiliriz. Bu nedenle ilgi alanımız aslında daha çok eski Anadolu ile Azerbaycan'ı kapsar.

Yılbaşı ise baharın başlangıcına denk gelmektedir. Bu mevsimde Doğa'nın canlanması Türk takvimlerinin de başlangıcı olmuştur.

Yapılan araştırmalar, Türk kavimlerinde yılbaşının Bahar

Ekinoksu olan 21 Mart veya civarına denk geldiğini göstermektedir. Bazı kaynakları incelersek, Kutadgu Bilig, ilkbaharın başlangıcını Koç burcunun başlangıcı ile birleştirmekte ve “Kozı yazkı yıldız basa ud kalır” demektedir. Divan-ı Lugatı’t Türk’te de On iki Hayvanlı Türk Takviminin başlangıcının, yani yılbaşının 21 Mart olduğu belirtilir ve “Yılbaşı Nevruz ile başlar” ifadesi bulunur. (Turan (2004) aynı fikirde değildir.)

Bu bayram kutlaması çok fazla çeşitlilik gösterdiği için farklı şekillerde yerine getirilebilir. Eğer altar hazırlanacaksa, ilk çiçekler ve çiçekli dallarla süslenmesi uygundur. Ateş ve ışık yine bu bayramın da önemli temalarındadır. Bu gün aynı zamanda eskilerden kurtulup yenileri almak için de önemli bir gündür.

BELTANE

Beltane yazın başlangıcını anlatan en önemli bayramlardan biridir. 30 Nisan - 1 Mayıs’ta kutlanan Beltane en eski Bahar bayramlarından biri olup, Türk kültüründeki Hıdrellez gibi yılı yaz ve kış olarak ikiye böler ve yazın ve tarım mevsiminin açıldığını bildirir.

Adını “Parlak Olan” Güneş Tanrı Bel’den alan bayramın genel karakteri ışık, yazın gelmesi ve bolluk, bereket üzerinedir.

Bu bayram genelde ateşler yakılarak kutlanırdı. Ateş hem gelen yazın ve Güneş’in sembolü olduğu gibi karanlıklardan ve kötülüklerden arınmayı da temsil ediyordu. Bu bayramda hieros gamos törenleri de yapılırdı, bu da bolluk ve bereket ile alakalıydı. Bu bağlamda, bugünün renkleri bakirenin ilk birleşmesinin kanına ithafen beyaz ve kırmızıdır.

Bu bayram Tanrı’nın gençlikten olgunluğa geçişidir de

aynı zamanda. Tanrıça'yı döllemesi ve hamile bırakması da bu dönemde yukarıda belirttiğimiz hieros gamos törenleri ile kutlanır ve böylece hasata hazırlanılır.

Roma kültüründe görülen Flora ve Maia (Mayıs ayının adı bu Tanrıça'dan gelir) bayramları da bu tarihe denk gelirdi. Bu adetler Hristiyanlığın etkisi ile kaybolmamış ancak tarıma ait geleneksel oyunlara dönüşmüştür.

West'e (2005) göre, *"Beltane'de Tanrıça, Genç Kız cüppelerinden kurtulup, anneninkileri giyer; Tanrı ise eşi olarak yanında yer alır. Baltane onların birlikteliğini Doğa'nın verimliliği olarak açıklar. Çiçeklerle süslü Mayıs Direği (Maypole) de bunu simgeler."*

Eskiden kalma ve bugün Kuzeyde hâlâ görülebilen Mayıs Direği adeti de, eril bir sembol olan direğin (fallus) bolluk ve bereket getirici etkisi ile alakasını koruyarak, bu bayramla ilişkili kutlamalar arasındadır.

Eason (2007) bu gün için önemli bilgiler verir:

"Paskalya/ İlkbahar ekinoksu, güneşsel bir festivalken, Beltane ise, üretkenliği temsil eden yani aysal kategoriye giren bir festivaldir. Festivalin konusu, üretkenliğin büyüyen bir aşta ifade bulması olabileceği gibi, meyve veren bir iş girişimi ya da bir çocuğa gebe kalmak türündeki bir şey de olabilir.

Kelt Bayramı Beltane, 30 Nisan gecesinde kutlanmaya başlanır. Sözünü ettiğim bu zaman, sığırların çiftliklerden salıverildiği ve temizlenmek üzere ateşlerin arasından sürüklendiği zamanlardır. Beltane isminde geçen Bel ya da Belenos ise eski Güneş Tanrısıydı. Onun kafasının ya da aynı ismi taşıyan bir kralın, Londra'daki Kule Tepesi'nin altına gömüldüğü rivayet edilir. Bu eğlencede erkekler, geceyi birlikte geçirdikleri kızlarla birlikte dans ederek ateşin üzerinden atlarlar.

Bahar bayramı direği, kadim ağaç ibadetinin sembolüydü ve o Norse Ygdrassil'iyle eşit ölçüde yaşlı olan dünyanın

ağaçlarından birini temsil ediyordu. Bahar bayramı dansları, kırmızı, mavi, yeşil, sarı ve beyaz şeritleri direğin etrafına çevirerek yapıldı. Bu dansın anlamı, toprağın ve gökyüzünün, kışın ve yazın, son olarak da suyla ateşin bütünlüğüydü. Onlar bunu spiraller halinde dönen şekillerde yaparlardı ve böylelikle de spiral hareketi yapan toprak enerjilerini temsil etmiş olurlardı. Mayıs Kraliçesi, Tanrıça'nın Ana Tanrıça olmadan önceki bakireliğinin son görünümüdür. Bu nedenle Bahar bayramı yılın üretkenlikle ilişkilendirilen bayramıdır.”

Bu bayramın kutlanmasında dans ve müzik önemli bir yer tutar. Altarda da mevsim çiçekleri ve meyveleri vardır. Uygun bir şekilde ateş yakılması da ritüel içinde yer alabilir.

LİTHA (Yaz Gündönümü)

Yaz Gündönümü en uzun günlere denk gelir, yerine göre 21-23 Haziran tarihleri arasında kutlanan bir bayramdır. Bu bayramın eski adı Litha olarak bilinir.

Brooke (1997) bu bayramı eski motifleri ile anlatır:

“Yılın en uzun gününde kutlanan Yaz Ortası yılın dönüm noktasını simgeler. Britanya’da Yaz Ortası arefesinde tepe doruklarında Güneş’in onuruna şenlik ateşleri yakılır ve insanlar ateşin etrafında dans ederlerdi. Bu ateşler Druid ayinlerinin kalıntılarıydı. Yunanistan’da yaz ortası ateşleri Demeter adına yakılır ve kutlamalar bu ateşlerin etrafından şeytanları kovmak ve iyi bir ekin kaldırmak için dans edilirdi. [...]

Shakespeare’in Bir Yaz Gecesi Rüyası’nda yazdığı gibi Yaz Ortası arefesi, büyülenmelerin, etkilenmelerin, şakaların zamanıdır. Bu gecede toplanabilecek birçok sihirli bitki var-

dır. Çok küçük oldukları için çıplak göz için görülmez olan eğrelti tohumlarının onları görünmez yaptığına inanılırdı.”

Bu bayramın asıl kutlanış şekli ise yine tarım takvimine bağlıdır; daha önce yapılan bütün çalışmalar amacına ulaşmış, Işık gelmiş ve yeryüzünü bolluk ve bereket kaplamıştır. Bu eril enerjinin de zaferidir. Artık bu kutlanmalıdır.

Bu günlerde en uzun günler yaşanmakta olup artık kısalmaya başlayacaktır. Bu aynı zamanda artık hasat sezonuna doğru bir hazırlığı da göstermektedir. Doğa artık bahar uyarısını bitirmiş, otlar sararmaya başlamış, çiçekler solmuştur. Kısaca, Tanrı'nın Tanrıçayı döllemesi geride kalmış artık ürün için zaman gelmiştir.

Bu bayramda da altarda mevsim çiçekleri ve meyveleri olabilir. Ancak en önemlisi bu ritüelde, ilk yetişen ürünleri de altara koymak ve şükretmektir.

LUGHNASADH (Lammas)

31 Temmuz - 1 Ağustos'ta kutlanan bu bayram, baharda atılan tohumların yeşerdiği ve ürünün alındığı zamandır. Aynı zamanda güneşin en sıcak zamanlarına da denk düşer, ancak bu sıcaklık yanıltıcıdır, çünkü günler kıalmaya, geceler uzamaya devam etmektedir. Artık ürünler alınmalı ve kışa hazırlanılmalıdır.

Tarım takvimine göre bu dönem sıcaklığın en yoğun olduğu en zor çalışılan dönemdir. Artık ekin biçme işleri de sonunda gelmiştir. Hatta bazı kültürlerde ölen tahılın töreni de yapılmaktadır.

Ağustos böceği ile karıncanın öyküsü bu bayramın karakterini mizahi olarak yansıtmaktadır. Ürünün bol olduğu bu dönem çalışıp, ışıktan faydalanıp, gelecek için hazırlık da yap-

mak gerekmektedir.

Bu bayramın adı zaten Işık ile alakalı olan Tanrı Lugh'dan gelmektedir.

Bu bayramda altarda mevsim ile ilgili meyveler ve hasattan ürünler olabilir. Işık ve ateş teması da kullanılabilir. Bu bayramın teması da şükür ve çalışmadır.

MABON

Mabon pagan takviminde sonbahar ekinoksuna karşılık gelir.

Yaklaşık olarak 21 Eylül'de (bazı yerlerde 23 Eylül) kutlanan bu bayram artık gündüzün ve gecenin eşit olmasından sonra gecelerin uzamaya başlayacağını ve kış karanlığının egemen olacağını bildirir.

Ancak bu bayram gecenin hakimiyetinin artacağını bildirmesine rağmen korku ve yas ile değil sevinç ile kutlanan bir bayramdır; çünkü yeni bir döneme hazırlıktır ve artık hasat zamanının geçtiğini ve dinlenme zamanının geldiğini bildirir. Bu dönem artık Tanrıça'ya şükran sunulduğu bir dönemdir. Ayrıca çetin geçecek kış için de düşünme vaktidir.

Sembolik olarak bahar ekinoksunda olduğu gibi eşitliği bildirir.

Mabon sözcüğü Kelt Tanrıçası Madron'un oğlu Mabon'dan gelmektedir. Mabon daha üç günlükken annesinin koynundan alınmış, daha sonra da Gloucester'da bir hapishanede Culhwch ve Arthur tarafından bulunmuştur. Mabon ilginç bir mitolojik kişiliktir. Ana Tanrıça figürlerinden biri olan Madron'un oğlu olmasına rağmen babasından hiç söz edilmez. Anasının kucağından çalınması motifi ile de Demeter'i anımsatır.

Aslına bakılırsa eski Kelt kültüründe, sonbahar ekinoksu

bilinmesine rağmen Mabon adına kutlanan bir festival değildir. Bunun Mabon'a ait bir bayram olarak kutlanması daha yeni dönemlere aittir. Ancak pagan takviminde bir yeri olan bu günün Mabon adına kutlanması kültürel süreklilik açısından ilginç bir nokta olarak kabul edilebilir.

Mabon törenleri neo-paganizmde mevsimine uygun olarak sonbahar dekoru ve renkleri ile gerçekleştirilir.

Mabon ritüelinde şarap önemli bir yer tutar. Bu dönem ayrıca bağbozumunu izleyen şarap dönemidir de. O yüzden bazı ritüellerde başka içecekler de önerilse şarap bu ritüel için çok önemlidir.

Paganizm ve Wicca'da Büyü

Büyü neo-paganizm içinde çok sık kullanılan bir sözcüktür. Cadılık ve büyücülük neo-paganizmin ayrılmaz bir parçasıdır. Biz de bu kavramların paganizm içinde yer alması gerektiğini düşünüyoruz.

Ancak bu büyücülüğü halk arasında kullanılan şekliyle algılamamak gerekmektedir. Büyücülük burada daha marjinal bir anlamla, kendini ve etrafını değiştirebilme gücüdür. Bunu yaparken de içsel güç ve sembol kullanımı gerekebilmektedir.

Thompson (1995) büyüü şöyle tanımlar:

“Büyü, Doğa'nın gizli güçlerini ya da doğaüstü varlıkları harekete geçirebilen güçleri olan yöntemleri kullanarak, olayların akışını etkileyebilme ve olağanüstü olaylar meydana getirebilme sanatı olarak tanımlanır.”

Bu bağlamda eski zaman büyücülerinin bazı “varlıklarla” iletişimde olduklarını söylemeleri de anlam kazanmaktadır. Bu da aslında açıklanamayan bazı olayların açıklamasıdır.

Thompson buradan yola çıkarak, büyüünün Doğa kanunlarına aykırı olduğunu söylemeyi de ihmal etmez. Buna göre büyü paganizm ile çakışıyor görülmektedir.

Günümüzde büyü ya da daha doğru bir sözcükle majinin tanımı daha bilimsel terimlerle de yapılmaktadır. Butler (2007) şöyle demektedir:

“Kökleri hatırlanamayacak kadar eski bir geçmişe dayanan maji [...] insanın bilinçaltına kendi sembollerinin ve ritüellerinin kadim imgeleriyle seslenir ve orada majisyenin aradığı ‘bilinç değişimlerini’ üretir.”

Maji’nin işleyişini de Butler şöyle açıklar:

“Bununla birlikte bu tür imgelerin böylesi bir etkide bulunması için önce iki şey yerine getirilmelidir. İlk olarak, zihin imgeye şartlanmalıdır. Bilinçli olarak ve ısrarla imge ve onunla ilişkili duygu zihinde tutulur, ta ki imge her zihinde tutulduğunda onunla ilişkili olan duygu bilinçaltından yukarı çıksın. İkinci olarak, ya ritüel yaparak ya da başka bir kendi kendine hipnoz tekniği kullanarak, bilinç eşiği aşağı çekilmesidir. Öyle ki, bilinçaltı düzeyler bilinçte ortaya çıksın ve seçili düşüncenin ima ettiği güç kullanılabilir hâle gelsin. Yani bütün majikal aletler -kılıç, asa, pentagram, kupa, daireler, üçgenler, muskalar, ışıklar, cüppeler, tütsüler, tumturaklı çağrı sözleri ve celp edilen vahşi isimler- bilinçaltı üzerinde birikimsel telkin süreci olarak iş görürler. Bu tür bir birikimsel bir telkin süreci, zihinsel olarak vites değiştirme diye adlandırılabileceğimiz bir şekilde çalışır ve bizi tekrar maji hakkında daha önce verdiğimiz tanıma getirir: ‘Bilinçte irade ile değişimler yaratma sanatı’ [...] Maji görüldüğü üzere akıldışı bir batıl inançtan ziyade, derin psikolojik yasalara dayanır ve kendi özel tekniğine sahiptir.” Butler’a göre bazı imgeler çok da önemlidir:

“Bazı majikal imgeler çok eskidirler ve çok yüksek ölçüde psişik enerji ile yüklüdürler. Kuşaklarca inisiye tarafından inşa edilmiş ve kullanılmışlardır. Okült locaların dışında ise, belli başlı dinlere inananların kuşaktan kuşağa inşa ettiği büyük imgeler, içlerinde büyük bir güç barındırırlar ve insanların bilinçaltlarındaki arkaik imgeleri uyandırabilme güçlerinden dolayı örgütlü dini sistemlerde çok değerli kabul edilirler. Seremonilei ve imgelemi tümüyle bir kenara atan mezhepler, kendilerini ruhani cephaneliğin en değerli silahlarından yoksun bırakırlar.”

Paganizmde büyü, halk arasında anlaşıldığı şekilde yapılan ya da yapılmaya çalışılan büyüden çok farklıdır.

Pagan her şeyden önce bir homo religious¹ tur¹ ve bir homo religious olarak yaptığı maji ile ilgili her eylem aynı zamanda bir dinsel eylemdir. Bu bağlamda majiyi pagan pratiklerinden ayırmak olanaksızdır. Pagan pratiği olarak, majiyi aynı zamanda Tanrı ve Tanrıça ile kurulan bir iletişim şekli olarak da ele alabiliriz.

Paganizmde majiyi, bir cadı kazanında kaynayan malzemeler ya da muskalar gibi görmekten çok, bazı pratikler olarak görmek gerekmektedir.

Aslında paganizmde maji, ritüel dediğimiz bazı pratiklerden ibarettir. Bunun dışına çıkmak yalnız çalışan bir pagan için doğru olmamakla birlikte bir kere daha tekrarlırsak, ileri maji teknikleri paganizm kapsamında değildir. Bir pagan için çok ileri majikal tekniklerle uğraşmak gerekli değildir. Ancak yine de bu yolu seçmek isteyen paganın çok ciddi olarak kendini arındırması ve bunu iyi amaçlarla kullanacağını bilmesi gerekmektedir.

Wicca da aynen paganizmde olan bu pratikleri kullanmaktadır.

Ritüel insanın doğasında varolan bir pratiktir. Çocuklar

1 Dindar insan.

dahi etrafını kavrarlarken etrafları ile uyumlanmak için bazı ritüelik hareketlere başvururlar. Yetişkin olarak bizlerin de belki de farkında olmadan gün boyu tekrarladığımız ve bazen de “alışkanlık” olarak adlandırdığımız ritüellerimiz vardır.

Sosyal yaşamda, içine girdiğimiz ortamlarda farkına olmadığımız bir ritüeli uyguluyoruz.

Bu bağlamda, ritüel aslında tam anlamı ile bizim etrafımızla uyumlanmak için yaptığımız bir pratiktir. Ritüel farklı bir gerçekliğin kapısını aralarken varolan gerçekliğe de bağ kurar. Bu şekilde içsel uyumlanmanın gerçekleşmesi ile varolan çevreye uyum daha kolay olur. Bu uyumlanmayı aynı zamanda bilinç ve bilinçdışının uyumlanması olarak da tanımlayabiliriz.

Ritüel toplu olarak yapıldığında ise bireyleri her seviyede birbirlerine bağlayıcı bir pratiktir.

Aynı şekilde atalarımız da bu uyumlanmanın bilinçdışı dinamiklerini bilmeseler de bu pratikleri yapmışlar ve ritüel sistemleri geliştirmişlerdir.

Wicca da genellikle bilinçdışına dayalı bu ritüelleri kullanır. Bu ritüellerin sembolik içerikleri, Wicca ekolünün kurucuları tarafından eski ritüellerden derlenmiş olup oldukça kuvvetlidir ve çalışmaların başarıya ulaşma şansları çok yüksektir.

Bu tür çalışmalara girişecek bir wiccan her şeyden önce bu gücü iyi yolda kullanacağına emin olmalıdır. İyi yolda kullanmak, kimsenin iradesine karışmamak ve sadece kendini ve etrafını Evren’in yararına değiştirecek eylemlerde bulunmak demektir. Gündelik istekler doğrultusunda yapılacak her eylem, paganizmin en önemli prensibi olan “ye harm not” prensibine karşı çıkmaktır.

Eskiden bu yola girenler sıkı bir ezoterik eğitimden geçer ve en yüksek etik değerleri edinmeleri sağlanırdı. Böylece adaylar elde ettikleri gücün sadece Evren’in hayrına kullanmasını baştan kabul ediyor ve içlerine sinerek uyguluyorlardı. Ancak her şeye rağmen bunu kendi yararına kullanan kişilerin

çıkması ve çok daha kuvvetli dini sembolleri kullanmaları, okült diye adlandıran ancak etik ve ahlaki değerlerin ön planda olmadığı çalışmaların yapılmasına ve çok farklı büyü türlerinin ortaya çıkmasına da neden olmuştur.

O halde yine pagan büyü sistemine dönersek, Dugan (2008) pagan anlamında büyüyü şöyle tarif etmektedir:

“Büyü hayatımızda olumlu değişimleri etkileme sanatıdır. Büyü aynı zamanda Doğa’da bulunan ama bilim tarafından henüz açıklanmamış olan bir güçtür. Doğa’nın tüm parçaları birbirleriyle bağlantı halindedir; tıpkı bir örümcek ağının tüm telleri gibi. Ağın bir parçasına dokunursanız bütün ağ titrer. [...] Büyü yaparken ve olumlu değişimler gerçekleştirmeye çalışırken, ruhsal ağda nazik bir şekilde yeni örgüler oluştururuz. Büyü sempatik bir süreçtir. Kendi kişisel gücünüzün temelinde nesneler ya da yaratıklar arasında bulunan bağlantıda, titreşimde veya uyumda çalışır.”

Bu bağlamda büyü, başka hiçbir varlığın özgür iradesine dokunmadan, Evren’e ve güçlerine saygı duyarak, sadece kendi yaşantımızda olumlu değişiklikler yapmak için kullandığımız bir tür törendir. Eğer başka varlıkların iradelerine aykırı bir çalışma yaparsak bu maji sınıfına girer ve yukarıda da belirttiğimiz gibi, paganizm içinde yeri yoktur.

İnsanlar yüzyıllardan beri majinin gücünü bilmektedirler. Ne kadar inkar edilirse edilsin, bu satırların yazarı dahil birçok kişi yaşadığı olaylardan bu gücü tanımaktadır.

Öyleyse, Wicca’da “büyü” ya da “maji” sözcüğünden anladığımız, daha iyiye doğru ulaşmak için yapılacak bir çalışmadır. Bu nedenle bundan sonra gerektiği yerde “çalışma” ya da yerine göre “ritüel” sözcüğünü kullanmak daha uygun olacaktır.

ÇALIŞMANIN YAPILMASI

Çalışmaya başlamadan önce en önemli yapılacak iş, çalışmanın başarıya ulaşacağına inanmaktır, çünkü her insanda Evren'i değiştirecek güç bulunmaktadır. Her insan nasıl Evren'in bir parçası ise Evren ile iletişime geçecek gücü de kendi içindedir.

Çalışmanın her zaman için Doğa'da yapılması tavsiye olunur. Zaten Doğa bir çalışma için gerekli olabilecek her şeyi de kapsar. En etkili çalışmaların da bu tür çalışmalar olduğunu söyleyebiliriz. Bir yıldız kayması, Güneş doğuşu, asırlık bir çınar bile bir paganı çalışmaya geçirebilir. Ancak başlangıç seviyesinde belli bir pratik edinebilmek için ya da yapılan çalışmayı evde daha da güçlendirmek için belli bir sistematığı izlemekte yarar vardır. Çalışmayı yapan bu konuda deneyim kazandıkça, kendi kitabı olan "Gölgeler Kitabı"nı yazabilir. Gölgeler Kitabı, aslında çalışmayı yapan kişi için kendine en uygun yöntemleri içerdiğinden en doğru kitaptır, ancak kişiseldir.

Bir önemli hatırlatma da, şehir hayatında çalışma yapmanın olanaksız olduğu yerlerde ve başlangıç seviyesinde evde çalışılması tavsiye edilir.

Başlangıç seviyesinde olan bir pagan için, yapılacak bir çalışmanın genel sistematığını aşağıdaki gibi belirleyebiliriz. Zaman içinde ustalaştıkça bu sistematik kişinin kendi yeteneklerine göre değişebilir:

1. Çalışma öncesi kişisel hazırlık
 - a. Çalışma konusunun ve hedefinin belirlenmesi – Niyet
 - b. Çalışma öncesi fiziksel hazırlık
 - c. Çalışma öncesi ruhsal hazırlık
2. Çalışma yapılacak alanın hazırlanması

- a. Altarın hazırlanması
 - b. Altar çevresinin düzenlenmesi
 - c. Çalışma aletleri
 - d. Mum ve tütsü seçimi
 - e. Korunma
-
3. Çalışma Sırasında Yapılacaklar
 - a. Çemberin oluşturulması
 - b. Meditasyon ve Odaklanma
 - c. Invocatio
 - d. Tarot
 - e. Çalışmanın amacının gerçekleştirilmesi
 - f. Çalışmanın bitirilmesi
-
4. Çalışma Sonu
 - a. Şükran
 - b. Çalışma alanının temizlenmesi

Sistematığı bu şekilde oluşturduktan sonra, bu maddelerin ayrıntılarına geçebiliriz.

ÇALIŞMA ÖNCESİ KİŞİSEL HAZIRLIK

Çalışma konusunun ve hedefinin belirlenmesi – Niyet

Çalışmaya başlamak için önkoşul, çalışmayı yapacak olanın buna gerçekten hazır olmasıdır. Eğer içsel motivasyon yoksa çalışmaya başlamamak çok daha hayırlıdır.

Aynı şekilde, kişinin, hasta olduğu, çok sinirli olduğu ya da çok acelesi olduğu zamanlarda, gerek konsantrasyon bozukluğu olacağından, gerekse de ritüel gerektiği gibi yapılamayacağından çalışmayı yapmamak daha doğru olacaktır.

Bir çalışma yapılmadan önce yapılacak çalışmanın konusu çok iyi belirlenmek zorundadır. Bu konunun belirlenmesi ve hedefin tam olarak tanımı çalışmanın çok daha başarılı olmasında en önemli etkenlerden birisidir. Böylece çalışma esnasında konsantrasyon bozukluğu ve odaklanamama da en aza indirgenmiş olur. İsteğin daha iyi anlaşılması ve üzerinde çalışılabilmesi için yazılmasında da fayda vardır.

Çalışmanın konusu gündelik hayattaki bir sorun ya da daha iyiye gitmesini istediğiniz bir mesele olabileceği gibi kut-sal günlerin de kutlaması hatta sadece şükran için de olabilir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi bu konu bir paganın dünya görüşüne ve etik değerlerine uygun olarak, hiçbir şeye zarar vermeyecek ve hayrına olacak bir konu olmalıdır. Bu da konu ne olursa olsun, niyetin “Evren’in Hayrı” olmasını gerektirmektedir. Unutulmamalıdır ki pagan çalışması “iyi” ya da “kötü” enerjilerle yapılmaz; çalışmanın niteliğini niyet belirler.

İlk olarak çalışma konusunun ve niyetin başkasının iradesine zıt olmayacağını biliyoruz. Öyleyse kendimiz için ne isteyebiliriz?

Öncelikle piyasada bulunan çeşitli “pagan” yayınlarda, “yeni bir ev”, “yazlık”, “yeni bir araba” ya da “iş” ile ilgili çalışmalardan bahsedilmektedir. Gayet doğal olarak, bir pagan da düzen içinde yaşamını sürdürmesine yarayacak koşullara sahip olmak zorundadır. Ancak dünyayı tüketerek var olan global kapitalizmin dayattığı birtakım tüketim kalıplarının benimsemesi -daha ileride göreceğimiz gibi- bir pagan için kabul edilebilir değildir.

Örneğin “ikinci bir ev” ya da “yazlık” istemek, daha fazla kesilecek ağaç, daha fazla dökülecek beton ve daha fazla katledilecek Doğa anlamına gelmekte iken bir paganın bunu istemesi ve kitaplarda da buna dönük ifadelerin bulunması çok da kabul edilebilir değildir.

Buna göre isteklerimiz arasında yaşamımızı sürdürmek için gerekli maddi kaynak, sağlık, bir ilişkinin daha iyiye git-

mesi ve genel olarak Doğa ve insanlık için iyilik olmalıdır. Zaten paganizmi tam olarak benimsemiş bir pagan bunların dışına çıkmayacağını bilincindedir.

Öyleyse bir pagan isteyeceği şeyleri kendi dünya görüşü ve yaşam tarzı ile birlikte düşünmek zorundadır. Aynı şekilde yapılacak ritüelin şekli de tam olarak paganın bu duruşunu yansıtmak zorundadır. Bir canlıya ya da etrafa zarar verecek bir ritüel tasarlanamaz.

Çalışma öncesi fiziksel hazırlık

Çalışma öncesi fiziksel hazırlık da büyük önem taşımaktadır. Öncelikle, çalışma öncesinde banyo yapmak ya da duş almak çok faydalıdır. Bu "yıkama işlemini" aynı anda gözünüzde bütün ruhsal kirlilerden de kurtulduğunuzu düşünerek bir "arınma" çalışması haline getirmek çalışma için faydalı olacaktır.

Çalışma öncesi hafif bir yemek "atıştırmak" gerekmektedir. Açlık hissi çalışma anında konsantrasyonu etkileyebileceği gibi, fazla yenilen yemek de aynı şekilde olumsuz etkileyecektir. Bu nedenle sadece az porsiyon sebze yemeğinden oluşan bir menü oldukça faydalıdır. Bol sulu yememek ve çok sıvı almamak da yukarıdaki nedenlerden ötürü faydalıdır. Bazen bazı çalışmalardan önce oruç tutmak da gerekli olabilmektedir.

Çalışma sırasında giyilecek kıyafet seçimi kişinin kendine kalmıştır. Ancak rahat bir kıyafet giymekte fayda vardır. Çok eksantrik ve Hollywood filmlerinden çıkma giysilerin seçimi konsantrasyonu o yönde de toplayacağından tavsiye edilmez.

Bu arada dikkat edilmesi gereken bir konu da, bazı kaynaklarda çalışma öncesi uyuşturucu alınmasından söz edilmesidir. İnsanın gücü bir çalışmayı başta sona yapabilmeye yetmektedir. Uyuşturucu ile yapılan her tür çalışma yanıltıcı ve halisünatiftir. Ayrıca uyuşturucu kullanımı başta insanın ken-

disine zarar verdiğiinden paganizm içinde kesinlikle yasak olmalıdır. Aynı şekilde çalışma sırasında alınabilecek az bir miktar şarap dışında da çalışma öncesi ve sırasında içki tüketilmemelidir.

Çalışma öncesi ruhsal hazırlık

Çalışma öncesi fiziksel hazırlığın bir bölümü de ruhsal hazırlığı oluşturmaktadır. Özellikle çalışma öncesi alınan banyonun bir ritüel havasında geçmesinin çok büyük önemi vardır.

Çalışma yapmadan önce emin olunması gereken iki husustan birincisi; zamanlamanın doğru olup olmadığıdır. Çalışmanın zamanlaması çok önemlidir. O an kişinin çalışma zamanı hakkında çekincesi var ise ya da çalışma yapılacak yer tam olarak uygun değilse çalışma yapmak için ısrar etmemek gerekir. İkinci husus ise bu çalışma için yeterli enerjinin olup olmamasıdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bazı özel durumlarda, kişi kendini hazır hissetmiyorsa da çalışmanın yapılmamasında fayda vardır.

Çalışma öncesi en önemli ruhsal hazırlık, çalışmaya olan güvendir. Bir pagan her zaman kendi majik güçlerine ve bu gücüyle bütün bir Evren'i değiştirebileceğine inancını yitirmemelidir. Bazen şüphe duymadan yapılan bir hareket insanı inanamadığı sonuçlara götürebilir.

Burada Hermann Hesse'nin ünlü eseri Damien'de geçen bir öyküyü anımsayabiliriz:

"Delikanlı deniz kıyısında dikiliyor, ellerini uzatıyor, yıldızı yalvarıp yakarıyor, onu düşünde görüyor, kafasında hep onu yaşıtıyordu. Ama bir yıldızın bir insan tarafından da kucaklanamayacağını biliyor ya da bildiğini sanıyordu. İsteğinin gerçekleşme umudu olmamasına karşın, bir yıldızı

sevmesine yazgısı gözüyle bakıyordu; el çekmeden ve sadakatle dolup taşan suskun acılardan bir yaşam biçimi kurmuştu kendine; böyle bir yaşamın kendini doğru yola çıkaracağına, tüm kötülüklerden temizleyeceğine inanmaktaydı. Ne var ki, bütün düşlerinde de yıldız yer alıyordu. Birinde yine bir gece vakti, deniz kıyısında yüksek bir kayanın üzerine dikilmiş, yıldızına bakıyor, ona karşı duyduğu sevgiyle yanıp tutuşuyordu. Sonunda ruhunun alabildiğine büyük bir özlemle dolup taşıdığı bir an, yıldızına ulaşmak üzere sıçradığı gibi kendini boşluğa bıraktı. Daha sıçrarken kafasından şimşek gibi şu düşünce geçmişti. Ama nasıl olur! Derken deniz kıyısında serilip kaldı yere, paramparça olmuştu. Sevmesini bilememişti delikanlı. Kayadan sıçrayıp atladığı anda, içindeki isteğin gerçekleşeceğine her türlü kuşkudan uzak bir kesinlikle inanabilecek gücü gösterebilseydi, yukarılara doğru uçup gider ve sevdiği yıldızla kavuşurdu.”

Abartılı bir öykü de olsa, insanın aslında kendisine ve yapabilme gücüne duyduğu güvenin onu istediği sonuçlara götüreceğine dair önemli bir öyküdür.

Bu nedenle çalışmanın gerçekleşeceğine dair inancı hiçbir zaman yitirmemek gerekmektedir.

Bunun dışında çalışmadan önce yapılacak her türlü rahatlama alıştırmaları da çalışma için faydalı olacaktır.

ÇALIŞMA YAPILACAK ALANIN HAZIRLANMASI

Çalışma yapılacak alan

Çalışma hem ev ortamında hem de dışarıda olabilir. Özellikle mevsim döngülerine bağlı çalışmaların dışarıda,

ormanlık bir alanda olması tercih nedenidir. Burada yapılacak çalışmalara için Doğa'daki canlılara ve varlıklara sunu yapmayı da ihmal etmemek gerekir. Ancak bu olanak şehir hayatında çok sık olmadığı için çalışmaların çoğu ev ortamında yapılmaktadır.

Çalışmanın ev ortamında yapılacağını varsaydığımıza göre, çalışma yapılacak alan da evin buna uygun bir bölümü ya da odası olacaktır. Eğer evin bir bölümü sürekli olarak bu iş için ayrılmıyorsa, en geniş ve rahat alanı olan yeri seçip ritüel zamanları orayı kullanmak gerekmektedir; ancak yapılacak bütün çalışmaların aynı yerde ve şekilde olmasına dikkat edilmelidir.

Çalışma için ayrılacak alanın rahatça hareket edebilmeye olanak sağlayan bir alan olması gerekmektedir. Ayrıca burada altar ve çeşitli çalışma aletleri olacağından bunların da konulabilmesine elverişli olması gerekir.

Buranın mümkün olduğu kadar ses ve ışık geçirmemesine ve daha sonra rahatça havalandırılabilir olmasına da dikkat edilmelidir.

Çalışmaların çoğu, yerde yapılacağından yerlerin halı kaplı olması tercih nedenidir.

Çalışmadan önce çalışma yapılacak alanın temizlenmesi gerekmektedir. Bu temizlik önce bildiğimiz fiziksel temizlik olmalıdır. Bu alanı silip süpürürken bunun da bir ritüel gibi hareket edilmesi gerektiğini, hiçbir zaman söylenmeden, adeta bütün fiziksel ve ruhsal pislikleri temizliyormuş gibi yapılmasını unutmamak gerekir.

Altarın hazırlanması

Çalışma yapılacak alanın en önemli eşyalarından biri de altardır. Altar Türkçe'ye sunak olarak çevrilse de kurban ile alakalı marjinal anlamından ötürü altar olarak adlandırılması

daha uygundur.

Altar çalışma sırasında sembolik olarak bulunması gereken aletlerin ve sembollerin durduğu yerdir.

Altar bir bakıma tapınak gibi algılanabilir. Zaten eski devirlerde tapınak olmayan yerde altarlara vardı.

Altar sözüğü, Latince'de yüksek anlamına gelen "altus" sözcüğü ile alakalıdır ve sembolik anlamda da yüksekliği ifade eder.

"Yukarıda ne varsa aşağıdakinin aynısıdır, aşağıdaki de yukarıdakinin aynısıdır" prensibinden yola çıkarak, bir tapınak nasıl "göksel" bir örneği temsil ediyorsa, altar da onun daha küçük ölçekte bir modelidir. Bu bağlamda altar bir bakıma "yukarısı" ile iletişimi sağlayan, Axis Mundi'nin bulunduğu yerdir. Altar, çalışma yerini kutsallaştıran, iletişime sokan ve kutsal zaman ve mekanda çalışma yapılmasını sağlayan bir araçtır bu bağlamda. In illo tempore, Tanrı'nın yaptığı yaratılış eyleminin aletlerini üzerinde taşıyan altar çalışma yapılması için de gereklidir. Bu nedenle altarin hazırlanması ve üzerindeki çok önemlidir.

Axis Mundi, Dünya'nın ekseni demektir. Çalışma yapan kişinin üzerinden geçer ve onu Dünya'nın merkezine bağlar (zaten bir küre üzerine dik gelen her doğru merkezden geçer) Bu bağlamda, çalışma yapan kişi, yeraltı ve yerüstü güçleri ile birlikte çalışmasını Orta Dünya'da yapar. Yaptığı çalışma da aslında "Tanrı ya da Tanrıçaların" bir zamanlar (in illo tempore) yaptıkları bir eylemin tekrarıdır.

Altarin üzerinde Tanrıça ve Tanrı'yı sembolize eden figürler, dört element ile ilgili semboller (su ve tuz mutlaka olmak üzere) olmalıdır. Bu elementlerle ilgili figürlerin, alakalı oldukları yönlerde olmaları tercih edilir. Aynı şekilde, Tanrı figürünün ve ona ait mumun sağda, Tanrıça figürünü ve ona ait mumun solda olması tavsiye edilse de, altarin en iyi düzenlenmesi çalışmayı yapacak kişinin içinden geldiği şekilde olmalıdır.

Bunun dışında bolluk ve berekete ait semboller, mevsimsel nesneler ve çalışma ile ilgili sembolik nesneler de konulabilir. Mutlaka olması gerekenlerin dışındaki nesneler çalışmadan çalışmaya geçişebilir.

Çalışma yapılacak yerde altar bir masa, bir sehpa hatta, üzeri örtülmüş bir kutu dahi olabilir. Genelde kuzeyde bulunması gerekir dense de, doğuda da bulunabilir.

Altarın çevresinin düzenlenmesi

Altar'ın çevresini düzenlerken dikkat edilmesi gereken en önemli husus, bu çevrede dikkat dağıtıcı eşya ve nesnelerin olmamasıdır. Çalışma sırasında sadece çalışma ile ilgili eşyalara odaklanılacağından bu çevrenin olabildiğince boş olması gerekir.

Bu çevrede, duruma göre, tütsülük, mum ya da Tanrıça'nın büyük boy bir tasviri gibi nesneler yer alabilir ancak bunların da yapılacak çalışma ile alakalı olması gerekmektedir.

Eğer açık havada yapılan bir çalışma söz konusu ise, çalışılacak alanın ve altarın çevresinin, otoyol, hareketli insanlar vs gibi dikkat dağıtıcı alanlardan uzak olması ve buraların görüş alanı dışında olması gerekmektedir.

Çalışma aletleri

Çalışma sırasında kullanılacak aletlerin birçoğu işlevsel bir anlam taşımaktan öte birer sembolik objedir. En önemli işlevsel aletler olan mum ve tütsü ayrıca konu edilecektir.

Çalışmada kullanılacak aletlerin kutsanması ve adanması da önemli bir gerekliliktir. Bu bilindik bir yöntem ile Tanrı'yı da Tanrıça'yı anarak sağlanabilir.

Altar üzerinde durması faydalı olan ya da çalışma sırasında sembolik olarak kullanılabilecek aletlerden bazıları şunlardır:

Asa: Asa büyücüler tarafından en eski zamanlardan beri kullanılan bir araçtır. Asa yürümekte yardımcı olabildiği gibi fallik bir sembol olarak da büyücünün gücünü temsil etmektedir. Asa, Hz. Musa'nın değneğinden bazı Tanrıların kullandıkları asalara kadar birçok şekilde mitolojide yer almaktadır.

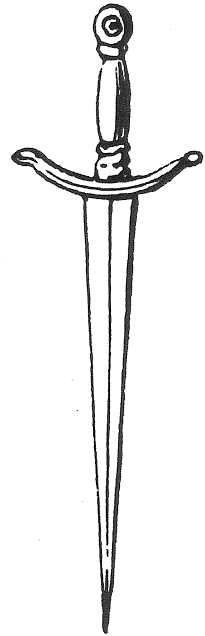
Çalışma sırasında ise asa, çember çizmek, çember bozmak ve enerji toplamak amaçlı kullanılabilir.

Tarot destesinin 1 no.lu kartı Büyücü de elinde bir asa tutmakta ve yukarıdan aldığı gücü aşağıya yansıtmaktadır (ya da tam tersi, kim ne diyebilir ki?). Bu bağlamda asa dışarıda yapılan çalışmalarda bir tür Axis Mundi görevini de görmektedir.

Asa, Tarot sembolizminde olduğu gibi ateş elementini sembolize ettiği gibi, hava elementi ile de ilişkilendirilebilir.

Tavsiye edilen, herkesin kendi esasını kendisinin yapmasıdır. Genelde meyve veren bir ağaçtan, tercihan yaş dalı kesmeden, kuru bir dal bularak (Doğa'nın armağanı olarak da düşünülebilir) bir asa yapmak gerekir. Ancak bu olanak olmadığında, dışarıdan da alınan bir asa, kutsanarak ve üzerine kişiye özel semboller çizilerek kullanılabilir.

Kılıç: Eskilerde şövalyeye ya da krala mal edilen kılıç aynı zamanda bir paganın da önemli bir aletidir. Birçok pagan binyıllar boyunca kılıç elde ölmüşlerdir ve gerekirse de Tanrıça'yı savunmak için yine aynı şekilde ölmeye hazır olmak zorundadırlar.

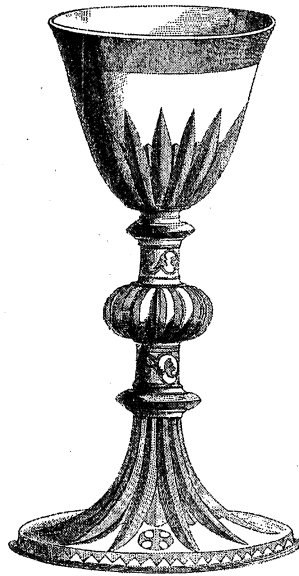
Ancak bu tür çalışmalarda kılıç sadece sembolik olup, asa gibi çember açıp kapama da, güç sembolü olarak kullanılmakta ve bazı özel çalışmalarda iş görmektedir.

Erkeklik sembolü olarak da kılıç, güç çalışmalarında kullanılmaktadır. Tarot sembolizminde hava elementi ile alakalı olan kılıç, aynı zamanda ruh ile de alakalıdır.

Athame: Wicca'da, daha küçük bir kılıç türü olan, "Kara Saplı Kama" ya da "Kara saplı Hançer" diye çevirebileceğimiz Athame de önemli bir araçtır. Dekoratif amaçlı, hatta üzerinde sembol olan, hançer ya da kamalar bu görevi rahatlıkla görür. Birçok yerden kolayca temin edilebilecek bu araç, bir şey kesmekte kullanılmayacağı için çok keskin olmak zorunda değildir. Ancak her zaman temiz olması gereklidir.

Yine kılıç gibi çember açma ve kapamada, pentagram çiziminde kullanılan bu araç aynı zamanda kılıç gibi güç sembolü olmakla birlikte birçok özel törenin de ayrılmaz bir parçasıdır. Tören sırasında enerjilerle ilgili de kullanılabilir olan athame, aynı zamanda enerjiyi de kanalize eder. Aynı şekilde bazı temizleme ve arınma çalışmalarında "Beyaz Saplı Kama/Hançer" de kullanılır.

Kupa: Kupa sembolizmi kitabın birçok yerinde geçtiği için burada uzun uzun anlatmaya gerek yoktur. Su elementini temsil eden ve çalışmalar sırasında bulunması gereken kupa aynı zamanda bir dişilik sembolü de olduğundan, Ana Tanrıça'nın rahmini, ve burada

yaradılışı da temsil eder. Bu bağlamda kupa çalışmalar sırasın-
da "bolluk " ve "bereket " ile de alakalıdır.

Kupa, bu işlevi yerine getirebilecek herhangi bir madde-
den olabilir. Bu satırların yazarı özellikle ahşap bir kupayı
çalışmalar sırasında kullanmak için tercih etmiştir.

Bunun yanında içinden şarap, su ya da meyve suyu içile-
bilecek ve libasyon için kullanılacak küçük bir kupa ya da
kadeh de çalışma aletleri içinde yer alabilir.

Tılsım: Tılsım geniş anlamda üzerine sembol anlamı yük-
lenen her türlü nesne olabilir. Majide -ve özellikle Tarot sem-
bolizminde- üzerinde pentagram sembolü olan nesneleri de
temsil edebilir ve adına "pentacle" denir. Pentacle'ın pentag-
ramdan farkı, dairesel bir koruyucu üzerinde olmasıdır.

Pentacle aynı zamanda koruma amaçlı olarak da kullanı-
labılır.

Toprak elementini temsil eden bu
nesneler gibi, çalışmayı yapan kişi için
"uğurlu" kabul ettiği birtakım nesneler
de çalışma araçları içerisinde yer alabilir.
Bunun dışında, o günkü çalışma ile ilgili
nesneler de birer "tılsım" olarak yer ala-
bilir.

Kazan: Kazan da bir cadının ayrılmaz çalışma aletlerin-
den biridir. Kazan sembolik olarak Tanrıça'yı, daha doğrusu
yaratma gücünü sembolize eder.

Kazan genelde, otların sembolik olarak kaynadığı, yağla-
rın karıştığı alet olarak kullanıldığı gibi, bazı çalışmalarda
içine su konarak durugörü çalışmalarında da kullanılabilir.

Cerridwen'in kazanından, "kozmik çorba"nın olduğu
kazana kadar inançlara yer eden kazan aynı zamanda içinde
ateşi de barındırdığından ateş ve yakma ile ilgili çalışmalarda
da kullanılır.

İp: İp kullanma ve düğüm atma en eski çalışmalardan biridir. Genelde dua okurken de kullanılan bu araç birtakım sözlerin söylenip düğüm atılması için de kullanılabilir. Halk arasında “Papaz Büyüsü”, “Bağlama Büyüsü”, “Düğümleme” diye de geçen bu adet, bu tür marjinal anlamlardan uzak olarak çalışma esnasında belli bir enerji yüklemeyi ifade eder.

Bazı çalışmalarda, Doğum, Ölüm ve Yeniden Doğma sembolü olarak da renkli ipler kullanıldığı olur.

Süpürge: Çağdaş cadılar da eski cadı öykülerinden esinlenerek çalışmalarında süpürge kullanmaktadırlar. Bu tür çalışmalarda kullanılacak süpürge'nin kesinlikle tamamen doğal malzemeden yapılmış olması gerekmektedir.

Süpürge, belli bir ritüel eşliğinde kullanıldığı zaman ortamdaki “kötü enerjileri” temizlemek için güçlü bir alettir.

Süpürge aynı zamanda bir korunma aleti olarak da kullanılır.

Süpürge ile uçulduğu ise Wicca çalışmalarında kayda geçmiş değildir.

Zil: Çalışma başında, sonunda ve önemli anlarında zil çalmak toplu yapılan çalışmalar kadar yalnız yapılan çalışmalarda da kullanılan bir yöntemdir.

Zil ruhlar ve görülmeyen varlıkla da ilişkilendirildiğinden, bu tür çalışmalarda da kullanılabilir.

Ayna: Ayna en eski dönemlerden beri çalışmalara dahil edilen bir araçtır.

Aynanın en önemli özelliği “kapı” açtığına inanılmasıdır. Bugün Anadolu Medeniyetleri Müzesi’nde gördüğümüz obsidyen aynanın da ritüelik bir anlamı olduğu düşünülmektedir.

Aynı şekilde Türk kültüründe yer alan ve duvara arka

tarafı görünecek şekilde konulan aynaların da kötü enerjilerin ve varlıkların gelmesini engellediğine inanılmıştır.

Aynanın aynı zamanda bir soruya yanıt olan görüntüyü de gösterdiğine inanılmıştır.

Bunların dışında, su ve tuz konulacak kaplar, çeşitli kristaller, hatta bir kristal küre, çeşitli dinlere ait ritüel nesneleri, mevsimsel sembolizme ait nesneler ve çalışma yapanın o an içinden geçen bir nesne de çalışma nesnesi olabilir.

Ayrıca, sunu için ya da çalışmada kullanılması için şarap, meyve suyu, kek, kurabiye gibi yiyecek maddeleri de çalışma içine dahil edilebilir.

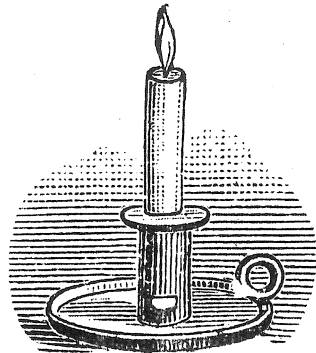
Mum ve Tütsü Seçimi

Bir çalışma yapılırken mumlar ve tütsü büyük bir rol oynamaktadır.

Bir ışık ve ateş aracı olarak, kandil, daha sonraları mum çalışmalar sırasında büyük rol oynamıştır.

Klasik görüşe göre mum, ateşte sembolize olan Ay Tanrıçası'nı sembolize eder. Bu bağlamda mum bilinçdışına yapılacak eşsiz bir yolculuğun da yön göstericisidir.

İlk mumlar iç yağı ile yapılırdı, daha sonra balmumundan yapılan mumlar ortaya çıkmıştır. En büyük yenilik ise ispermeçet mumlarının ortaya çıkmasıdır. Bu dönem yağından ötürü, balina avcılarının en büyük müşterisi mum imalatçıları da olmuştur. Daha sonra mum yapımında sentetik bir madde olan parafin kullanılmıştır.

Çalışma yapılırken en çok tercih edilen mum türü doğal balmumundan yapılan mum olmalıdır. Kilise bile ayinlerde belli bir yüzde de doğal balmumundan yapılmış mum kullanılmasını şart koşturmuştur. Ancak bu tür mumun bulunmayışı ve pahalı olması gibi nedenlerle sentetik mumlar da kullanılabilir.

Mum seçerken bir önemli unsur da rengidir.

Mumların rengine göre yapılan çalışmalar konusunda geniş bir literatür vardır. Bütün bu spekülatif literatürü burada tekrarlamak gereksizdir. Ancak yine de en önemlisi kişinin o an içinden gelen renk ile çalışması gerektiğidir.

Mevsimsel çalışmalarda, örneğin Yule için kırmızı, sonbahar için sarı, ilkbahar için yeşil ya da beyaz mum kullanılabilir.

Mumun çalışmalarda kullanılmasındaki en önemli neden, yukarıdaki Ay Tanrıçası ile ilgili klasik görüşü bir yana bırakırsak, ışık olmasıdır. Binyıllar boyu bu form hem ışık hem de ateş için kullanıldığından çalışmalarda kullanılmasına devam edilmektedir. Işığın en önemli formunun ateş olduğunu kabul edersek mum olmadan bir çalışma olması zordur.

Ender olarak mum yerine kandil kullanılan çalışmalar da vardır.

Tütsü yakmak ise en eski adetlerden biridir. Eskiden tapınaklarda varolan tütsü yakma adeti, çalışmalarda da yaşamaktadır.

Rainbird ve Rankine (1997) tütsünün birçok işlevi olduğunu söyler ama bunlardan en önemlisi konsantrasyona olan etkisidir.

Tütsü, saldıgı koku ile çalışmayı yapan kişinin sembolik olarak kutsal mekanda olduğunu hissetmesini sağlar.

Tütsü seçerken kuşkusuz en önemli konu çalışma ile olan ilgisidir. Birçok yazar çeşitli kokuları çeşitli enerjilerle hatta element ve gezegenlerle de eşleştirmiştir. Ancak tütsü seçiminde önemli olan, kişinin kendi hoşuna giden ve içine sinen tütsü ile çalışmasıdır.

Bunun yanında çalışılan konu ve zamanla ilgili tütsüler de kullanılabilir. Örneğin bu satırların yazarı, genelde myrrha (mersin ağacı) kullanmaktadır. Bu tütsü Adonis miti ile de olan bağlantısından dolayı eski çağlarda en çok kullanılan tütsülerden biri olmuş, birçok kilisede de hâlâ kullanılmaktadır. Bunun dışında bahar çalışmalarında gül, Doğa çalışmalarında orman ağaçları kokulu tütsüler de kullanılabilir. Tütsü konusunu takıntı yapmadan en uygun tütsüyü bulmak çalışana kalmıştır.

Korunma

Çalışma yapılırken korunma en eski dönemlerden beri varolmuştur. Eskiden bu tür çalışmalarda yabancı varlıkların geldiklerine inanılırdı, bu yüzden çeşitli korunma şekilleri uygulanırdı.

Bir pagan çalışması sırasında, eski adet devam ettirilerek koruma yapılır. Bunun için çember çizerken korunma için niyet edilir. Ayrıca reiki bilenler için ikinci derece sembolünü de açmak iyi bir yöntemdir.

ÇALIŞMA SIRASINDA YAPILACAKLAR

Çemberin oluşturulması

Çemberin oluşturulması, kutsal alanın yaratılmasıdır. Daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi bir ritüel kutsal zaman ve mekanda yapılmalıdır.

Çember, bir noktaya eşit uzaklıkta olan noktaların bütünüdür. Çembe, ortasından Axis Mundi, yani Dünya'nın ekseninin geçtiği kutsal alanın ifadesidir. Sonsuzdur ve devamlı

döngüselliği ifade eder. Bu bağlamda çember, kutsal alanın oluşturulmasında en önemli geometrik şekildir.

Çember, içinde çalışma yapılacak kutsal mekanın sınırlarının belirlenmesidir. Bu bağlamda çalışmayı, çalışma alanı içinde oluşturulan bu çember dışına çıkmadan yapmak gerekmektedir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi çember, asa, kılıç ya da athame ile oluşturulabilir. Bu gerçek bir çember olmayıp, hayal edilen bir çember olmakla birlikte, çemberin içinde, başı altara gelecek şekilde bir pentagram hayal edilerek pentagramın uçlarının geldiği varsayılan yerlere mumlar konarak bu çember daha da belirginleştirilebilir. Hatta athame ile bu pentagramı sol uçtan altara gelen uca doğru çizmeye başlayarak oluşturmak çok daha etkilidir.

Çalışma sırasında çemberin içinde en rahat pozisyonu almak gerekmektedir. Çalışma boyunca ayakta durulabileceği ya da diz çökülebileceği gibi, en tercih edileni, ayak uyuşmamacak şekilde oturmaktır. Bazı çalışmalarda uzanmak da mümkündür ancak uzanmanın ya da yatmanın uyuyakalma ile sonuçlanabileceğini unutmamak gerekir. Bazı çalışmalarda ise çalışma anında uyumanın daha etkili olduğu söylene de uyumamakta fayda vardır.

Çalışma sırasında hiçbir zaman çemberi terk etmemek ve sonrasında kapatmayı unutmamak gerekmektedir.

Meditasyon ve odaklanma

Bir pagan maji eylemine başlarken önce kendi gücünü kullanır. Bunun da çeşitli yöntemleri vardır. Bunlardan en önemlisi meditasyondur.

Günümüzde meditasyon çok farklı yerlere çekilmiş, sonunda bir meta olarak orta sınıfın “tüketimine” sunulmuştur. Biz burada meditasyonu, bu anlamı ile değil, “derin tefek-

kür" olarak ele almaktayız.

Bu meditasyonun amacı kutsal zaman ve mekanda olduğunun hissedilmesidir. Bu meditasyon belli bir süre için konsantrasyonu sağlamak amacıyla yapılmalıdır. Bundan sonra gelen odaklanma ise dış dünya ile olan ilginin tamamen kesilmesi anlamına gelmektedir.

Meditasyon yaparken çeşitli teknikler kullanılabilir. Bunlardan en bilineni bir mantra tekrarlamak ya da nefese odaklanmaktır. Bu tür alıştırmaların çalışma dışında da sık sık yapılması ve çalışma sırasında kesin konsantrasyonun olması istenmektedir.

Meditasyonun ardından odaklanma gelir. Bu da dış dünya ile kesilen bağlantının ardından üzerine çalışma yapılacak olan konuya odaklanmaktır. Eğer çalışma önemli kabul edilen bir gün için yapılıyorsa o günü özelliklerine, bir amaç için yapılıyorsa, amaca odaklanma gerekmektedir. Odaklanma sırasında hayal gücü çok önemlidir. Odaklanacak konu hakkında başka hiçbir şey düşünmeden konu hakkında kullanılacak yaratıcı hayal gücü, çalışmanın başarısını sağlar.

Invocatio

Yüksek bir varlığı yardıma çağırmak

Çalışma için bir Tanrı ya da Tanrıça'yı invoke etmek (drawing down the Moon/Sun) yardıma çağırmak özellikle Wicca'da önem taşırsa da çok da gerekmemektedir. Ancak Tanrı ya da Tanrıça'ya dua edilecek veya şükran ya da ricada bulunulacaksa böyle bir çalışma gerekebilir. Ancak bu da kişinin içinden geldiği gibi ya da belli bir Tanrı ya da Tanrıça'ya yakaracaksa onun mitolojik özelliklerine bağlı olarak çağırması yeterlidir.

Invocatio çalışmasının en basit şekli bildiğimiz üzere duadır. Duaya başlarken kullandığımız formül (İslam'da "besme-

le” gibi) aslında Tanrı ya da Tanrıça’nın adını söyleyerek bir invocatio şeklidir ve sonrasında Tanrı ya da Tanrıça’dan isteğimizi, dileğimizi ya da şükranımızı belirtme gelir ve belli bir şekilde de duamızı sonlandırırız.

Invocatio’nun en basit şekli böyle iken, bunu kendi ritüellerimizi oluştururken, özüne sadık kalarak daha da geliştirebiliriz. Örneğin, altara Tanrı ya da Tanrıça’nın konulmuş sureti ile invocatio yapmak, bir melodi ile bazı formülleri söylemek hatta bunu tam bir şarkı hâlinde yapmak, çeşitli hareketlerle hatta dans ederek yapmak gibi...

Invocatio sırasında Tanrı ya da Tanrıça’nın kadim zamanlardan kalan sıfatları da kullanılabilir.

Tarot

Çalışma amacının gerçekleştirilmesine başlamadan önce tarot bakmak da önemli bir yöntemdir. Eğer çalışma yapan tarot kartlarının anlamını biliyorsa, çalışma sırasında üzerinde en çok durulması gereken konuyu ve çalışmanın akışını Tarot kartlarına bakarak öngörebilir. Burada dikkat edilmesi gereken bir hususu, Tarot bakılırken ve kartlar yorumlanırken, “içe doğan” bilginin, kartların kitabi anlamından daha önemli olması gerektiğidir. Zaten iyi Tarot bakan bir pagan bu ayrımı yakalayabilmektedir.

Çalışmanın amacının gerçekleştirilmesi

Çalışma amacının gerçekleştirilmesi çalışmanın en önemli bölümüdür.

Eğer bir mevsimsel çalışma yapılıyorsa, çalışma sırasında bu mevsime ait malzemeler kullanılabildiği gibi, bu mevsimi ya da dönemi çağrıştıracak bir müzik de dinlenebilir. Bu mev-

simle ilgili, bu dönemle ilgili çeşitli şarkılar söylenebilir.

Çalışma yapılırken en önemli yöntem, yüksek sesle bu dönemin özelliklerini söylemek ve buna uygun çağırışı yapmaktır. Örneğin bir Samhain çalışması sırasında, hasat ile ilgili sözler söylemek ya da karanlığın gelişi ile birlikte, kendi içinde ışığı çağırmakla ilgili cümleler söylemek doğru olacaktır.

Eğer çalışma bir istek ile ilgili ise buna uygun sözler söylemek ve bunu canlandırıcı hareketler yapmak çok önemlidir. Örneğin bereket ile ilgili bir çalışmada, bir kupayı doldurmak, para dolu bir tas ile çalışmak, bunu eline almak yapılabilir hareketlerdir.

Bu tür çalışmalarda gözünde canlandırma, görüntüleme çalışmaları çok önemlidir. Çalışma sırasındaki derin konsantrasyon sırasında bu tür görüntüler –örneğin bolluk ve bereketin gelmesi üzerine– çok faydalı olacaktır.

Bu arada bir konuyu da çok iyi belirtmek gerekir. Son zamanlarda çoğalan yayınlar, bu işleri çok daha basite indirgeyerek, sanki çok basit görüntüleme (visualisation) çalışmaları ile her şeyin yapılabilirdiğini ve kişisel başarısızlıkların nedenini bunu becerememek gibi göstermektedir. Bu tür kitaplar ya da öğretiler global kapitalizm ile çok iyi uyumlandıklarından, düzenin bireyleri nerelere hapsettiğini göstermek yerine bunu kişiselliğe indirgemekte, ucuz çözümler sunmaktadır.

Bunun en güzel örneklerinden biri de 2007'de çok popüler olan "The Secret" adlı kitaptır. Ezoterik düşüncenin temel prensiplerinden birini sulandırarak, çok "eski" bilgi diye yazan bu kitap bu konuda o kadar ileri gitmektedir ki fütüristikçe "dünya nüfusunun sadece %1'lik bir kısmını oluşturan bir kesiminin tüm maddi gelirin %96'sına sahip olması bir tesadüf mü?" şeklinde yazabilmektedir. Buradan büyük sırrın kapitalizm olduğu sonucunu çıkartmak için acele etmezsek, sırrın, istemekte yattığını öğreniriz: "Zenginliği hayatlarına çeken insanlar sırrı bilinçli ya da bilinçsiz bir biçimde mutlaka kullanırlar. Bolluk ve bereketi düşünür, bunun karşısı bir

düşüncenin beyinlerinde yer almasına izin vermezler. Varlığa ait düşünceleri her zaman baskındır. Bildikleri tek şey bolluktur; zihinlerinde bundan başka bir şey yoktur. Çekim yasasını da harekete geçiren budur” Bundan sonrası istemek, görüntülemek ve konsantrasyon şeklinde devam eden bu ifadeler, aslında “Kadim Bilgi”nin nasıl tahrif edildiğini göstermektedir. Tabii ki insanın iradesi ve büyüsel gücü birçok şeyi yapmaya muktedirdir. Ancak, bu farklı bir çalışmayı ve koşulları gerektirir. İnsanları, global kapitalizmin yarattığı koşulları yok sayıp bu tür çalışmalara yönlendirmek sadece düzenle uyumlanmak için gösterilen bir çabadır.

Yine çalışmaya dönersek, bir görüntüleme çalışmasından sonra dans etmek de faydalı olacaktır.

Eğer çalışmanın başarı ile yapıldığına inanılıyorsa, artık çalışmayı kapatma vakti gelmiştir.

Çalışmanın bitirilmesi

Çalışmanın bittiğinden emin olduktan sonra çalışmanın bittiği ilan edilir, bunu bir zille belirtmekte fayda vardır. Burada önemli olan, yapılan çalışma sonunda çalışmayı yapmanın bu konuda kendini rahat hissetmesi ve gerçekten bittiğine inanmasıdır. Daha sonra mumlar söndürülür, müzik kapanır. Çember yapılanların tersi işlemle kapatılır ve büyük bir hızla çalışmaya ait ne varsa toplanmaya başlanır.

ÇALIŞMA SONU

Şükran

Yukarıda adı geçen çalışma kapama işlemi yapılırken, Yaratıcı Güç’e ya da onu sembolize etmek için adı geçen Tanrı

ve Tanrıçalara şükran sunulur ve bu çalışmanın başarıya ulaşması için son bir kez daha yardım dlenir.

Çalışma alanının temizlenmesi

Çalışma alanının temizlenmesi ve çalışmaya ait her şeyin unutulması büyük bir önem taşımaktadır. Bu nedenle olabildiğince hızlı çalışma alanı çalışma öncesi konumuna getirilmeli, çalışma aletleri yerlerine kaldırılmalı ve çalışma için getirilen sembolik eşyalar süratle eski yerlerine konulmalıdır.

Bir adet olarak, çalışma hakkında kimseye söz etmemek ve mümkün oldukça hatırlamamak çok önem taşımaktadır.

Ritüeller:

Bir Gölgeler Kitabı Denemesi

Gölgeler kitabı en kısa tarifi ile ritüelleri kapsayan kitaptır. Her wiccanın kendi gölgeler kitabı olması gerektiği gibi, yardımcı olmak üzere bazı ritüellerin nasıl yapıldığına dair bu bölümde bazı modeller olacaktır.

Unutulmamalıdır ki ezoterik olarak asıl bilgi sözlü bilgi-dir ve geleneksel olarak aktarılandır. Burada bizim verdiğimiz bilgiler, bir el kitabı niteliğinde olup burada söylenmeyenler wiccan tarafından bulunacaktır.

Ritüellerin ana prensiplerinden ve amaçlarından uzaklaşmadan, burada gösterilen ritüellerin benzerleri her bir wiccanın kişisel gölgeler kitabını oluşturacaktır.

Ritüellerin en önemli kısmını İngilizce'de "spell" diye adlandırılan haykırışlar ya da yakarışlar oluşturmaktadır. Bunlar aslında ses ile enerji taşıyan "büyü" sözcükleridir. Bunların içinizden geldiği biçimde ama enerjinizi katarak, haykırarak söylenmesi gerekmektedir. Bazı kaynaklar bunu "dua" diye çevirse de bu tam olarak dua değildir. Dua günlük ibadetler arasında yapılan, ritüel gerektirmeyen bir eylemdir.

Burada adı geçen Tanrıça ve Tanrı kavramlarının Doğa'nın tanrısallığının arketipleri olduğu ve bu tür sembolik çalışmaların büyük bir ciddiyetle yapılması gerektiği unutulmamalıdır.

TANRIÇA RİTÜELİ

Birçok çalışma için Tanrıça'yı çağırmak, onun enerjisini hissetmek çok önemlidir. Önceden de gördüğümüz gibi, "Drawing Down The Moon" diye de adlandırdığımız bu çalışmalarda, Tanrıça enerjisini kullanmak çok önemlidir. Bu enerji, çalışmayı yapan dışı bir wiccan için dışılık anlamına da gelebileceği gibi, hem dışı hem erkek wiccan için bolluk bereketi de temsil edecektir.

Bu çalışma eğer altar önünde yapılıyorsa altarda; eğer açık havada yapılıyorsa karşımızda Tanrıça ile ilgili bir objenin bulunması gerekmektedir.

Bu çalışma, daha önce de anlattığımız gibi, diğer bütün çalışmalar gibi yapılır.

Çalışma için daha önce anlattığımız hazırlıklar ve yapılması gerekenler planlandıktan sonra, önce çember açılır ve pentagram oluşturulur. Bilinen koruma yöntemleri varsa söylenir.

Çember açıldığında;

"Kutsal zaman ve kutsal mekânda
Geçmişte, an'da ve gelecekte,
Yukarının ve Aşağısının birleştiği orta yerde,
Tam da Dünya'nın ekseninde,
Bir zamanlar Tanrı ve Tanrıça'nın
Olduğu yerde
Onların yaptığını

Yapmaya hazırım.
Tanrıça bu alanı kutsasın
Tanrı bu alanı kutsasın
Doğanın güçleri benimle olsun
Kötülükler bu alandan içeri girmesin
Zaman geldi
Çalışma başlasın"

demek bir adet olarak kabul edilebilir ve bütün çalışmalarda çember açıldığında uygulanabilir.

Bundan sonrası daha önce belirttiğimiz çalışma kalıplarına uyacak şekilde kurgulanır. Burada en önemli olan Tanrıça'ya yakarış ve doğru sözlerin söylenmesidir. Burada "Tanrıça" diye geçen yerlerde kendi Tanrıça'nızın adını da koyabilirsiniz.

Wicca ekollerinin çoğu bunu kendine göre yapmaktadır. Ancak ortak olan sözler ve geleneksel sembolleri kullanırsak, aşağıdaki sözleri kullanabiliriz:

"Ô Tanrıça,
Ô Tanrıça,
Yaşama ve ölüme hükmeden
Yaşamı veren ve alan
Toprağa bolluk ve bereket veren
Beni doyuran, büyüten ve yaşatan
Sana sesleniyorum
Ô Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Çağırma kulak ver
Beni duy
Bu çalışmayı onurlandır
Bu çalışmayı kutsa
Dilerim ki öyle olsun"

Bu sözcükler söylendikten sonra çalışmanın konusu ne ise ona geçer ve daha önce de belirtildiği şekilde kapanır.

Çalışma sonrası, çemberi kapamadan önce, Tanrıça'ya teşekkür etmek gerekir:

“Ô Tanrıça,
Ô Tanrıça,
Yaşama ve ölüme hükmeden
Yaşamı veren ve alan
Toprağa bolluk ve bereket veren
Beni doyuran, büyüten ve yaşatan
Sana sesleniyorum
Ô Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Senin varlığınla onurlandı çalışmam
Artık olması gereken senin ellerinde
Sana şükranlarımı sunuyorum
Beni yolumdan ayırma
Dilerim ki öyle olsun”

Tanrıça'ya yakarıştan söz ederken, yıllar öncesinden kalma bir yakarışı da anımsamakta fayda vardır. MS 123 ya da 125 yıllarında doğan ve ölüm tarihi tam belli olmayan Roma'lı yazar Apuleius'un ünlü Metamorphoses (Başkalaşımalar) adlı romanında geçen Tanrıça'ya yakarış hem törensel açıdan çok güzeldir hem de tarihsel açıdan önem taşımaktadır:

“Ey Gökyüzünün Kraliçesi
Sen, Ekinleri doğuran anamız
Cömert Ceres,
Kızını bulunca neşeye boğulan,
İnsanı yabani meşe palamutlarını kemirmekten alıkoyup

Ona insanca beslenmeyi öğreten
Ve şimdilerde Eleusis ovalarında oturan
Cömert Ceres;
Sen Evrenin başlangıcında
Aşkı yaratıp
Erkeği kadınla, kadını erkekle birleştiren
Ve insan ırkını
Birbirinin ardından gelen soylarla çoğaltan
Ve şimdilerde Paphos Adası'nın kutsal tapınağında
İbadet edilen göksel Venus;
Sen sağaltıcı ilaçlarıyla doğum sancılarını dindirip
Bunca insanı yaratan
Ve şimdilerde Ephesus'un ışık saçan tapınağında
İbadet edilen Phœbus'un kız kardeşi;
Sen üç biçimli yüzünle hayaletlerin saldırısını önleyen
Ve yeryüzüne çıkan kapıları sımsıkı örten,
Her yana dağılmış mezarlar arasında dolanıp duran
Ve değişik törenlerle yatıştırılan
Gecenin ulumalarına karışmış,
Tüyler ürperten Tanrıça Prosperina;
Sen kadınlık ışığınla her bir kenti aydınlatan,
Verimli tohumları nemli ateşlerle besleyen
Ve Güneş'in kıvrımlarına göre ışığı kırıp yansıtan sen,
Adın ne olursa olsun,
Hangi törenle ibadet edilirsen edil,
Hangi surette olursan ol,
Sana yakarıyorum;
Artık eziyetlerin doruğunda olan beni kurtar,
Düşük yıldızımı yükselt
Ve şu çektiğim ölümcül ıstıraplara ara ver,
Dindir.
Sıkıntıların son bulsun,
Karşılaştığım tehlikelerin sonu gelsin."

TANRI RİTÜELİ

Tanrı ritüeli de Tanrıça ritüeli gibi yapılır. Aynen Tanrıça enerjisinde olduğu gibi, birçok çalışma için Tanrı'yı çağırmak, onun enerjisini hissetmek çok önemlidir. Bu enerji, çalışmayı yapan erkek bir wiccan için erkeklik anlamına da gelebileceği gibi, hem dişi hem erkek wiccan için gücü ve yaşamda kalma-yı da temsil edecektir.

Bu çalışma eğer altar önünde yapılıyorsa altarda; eğer açık havada yapılıyorsa karşımızda Tanrı ile ilgili bir objenin bulunması gerekmektedir.

Bu çalışma aynen Tanrıça için yapılan çalışma gibi başla-nır ancak burada söylenen sözler farklıdır:

"Ô Tanrım,
Ô Tanrım,
Tanrıça'nın eşi
Dünya'nın bolluk ve bereketinin
Yaşamın kaynağı
Aydınlatan Güneş
Gücümüzü veren baba
Sana sesleniyorum
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Çağrım kulak ver
Beni duy
Bu çalışmayı onurlandır
Bu çalışmayı kutsa
Dilerim ki öyle olsun"

Bu yakarışlar bir çalışma öncesinde Tanrı ya da Tanrıça'nın enerjisini almak, sembolik olarak çalışmaya adapte olmak için yapılan yakarışlardır.

Wiccan yoluna ve kültürüne bağlı olarak istediği Tanrıça ve Tanrı'ya yakarabilir. Bu sözcükler söylendikten sonra çalışmanın konusu ne ise ona geçilir ve daha önce de belirtildiği şekilde kapanır.

Çalışma sonrası, çemberi kapamadan önce, Tanrı'ya teşekkür etmek gerekir:

“Ô Tanrım,
 Ô Tanrım,
 Tanrıça'nın eşi
 Dünya'nın bolluk ve bereketinin
 Yaşamın kaynağı
 Aydınlatan Güneş
 Gücümüzü veren baba
 Sana sesleniyorum
 Ô Tanrım
 Ölümsüz Baba
 Yaşayan her varlığın babası
 Senin varlığınla onurlandı çalışmam
 Artık olması gereken senin ellerinde
 Sana şükranlarımı sunuyorum
 Beni yolumdan ayırma
 Dilerim ki öyle olsun”

YOLA GİRME RİTÜELİ

Wicca'da inisiyasyon ve adanma (dedication) kavramları her zaman tartışmalı olmuştur. Wicca içinde bir topluluk seçilecekse ve bir kovana girmek gerekiyorsa bu bir giriş töreni ve inisiyasyon ile olur.

Wicca'da bir kişinin wiccan olmayı kabul etmesi ve bu yola girmesi “adanma” ile olur. Oysa “adanma”, Lâtince'si ile

dedicatio ezoterizmde çok daha ciddi bir anlama sahiptir ve adanma ritüelinden sonra kişinin yaşamı sadece o yol olmaktadır. Bu nedenle biz “adanma” teriminden çok “yola girme” teriminin daha doğru olduğunu düşünmekteyiz.

Yola girme törenleri izlenecek yola göre kovanlarda yapıldığından toplu törenlere burada girmek yersizdir. Ancak tek başına bu yola girmek isteyenler için bir “yola girme ritüeli” örneği verebiliriz.

Yola girme ritüeli de diğer ritüeller gibi yapılmaktadır.

Yola girme ritüeli yapılmadan önce yukarıda belirtildiği şekilde Tanrıça ve Tanrı’yı çağırmak ve daha önceki bölümlerde anlatılan tipik ritüel kurallarını uygulamak gerekmektedir.

Burada söylenmesi gereken sözler büyük anlam taşımaktadır çünkü bu ritüel sadece bir defalığına yapılmaktadır.

Yola girme ritüelinin çeşitli varyantları olsa da tipik yakarış şöyledir:

“Ô Tanrıça

Ô Tanrım

Ô Tanrıça

Ô Tanrım

Kendi isteğimle

Sizin rehberliğinizde

Ve size Hizmet için

Bu yola giriyorum

Yolumu siz göstereceksiniz

Beni siz koruyacaksınız

Sizi her yerde onurlandıracağım

Kutsal olana her zaman saygı göstereceğim

Bütün varlıklar kardeşim

Bütün Dünya benim ve

Ben Dünya’ya aitim

Yaşamım boyunca

Bu yoldan ayrılmayacağıma
Hiçbir varlığa kötülük yapmayacağıma
Önünüzde ant içiyorum
Siz benim yaşamımsınız
Ve benim yaşamım sizin
Dilerim ki öyle olsun”

Yakariş genel hatları ile böyle olmakla birlikte, özünden sapmadan birçok ifade eklenebilir.

Yola girme ritüeli yapılırken, ritüel aletlerinin kutsanması ritüeli de yapılabilir. Böylece yola giren wiccanın ritüel eşyaları da kutsanmış olur.

Bu bağlamda, yola girme sözlerinin söylenmesinden hemen sonra aletler ele alınarak tek tek kutsanır.

Kutsanma sırasında aşağıdaki sözler söylenir:

“Ô Tanrıça
Ô Tanrım
Ô Tanrıça
Ô Tanrım
Sizin adınızla
Bu aleti kutsuyorum
Bu alet çalışmalarında
Bana sizin yolunuzda
Yardımcı olsun
Doğruyu göstereceğin
Dilerim ki öyle olsun”

Eğer kutsanma ritüeli ayrı bir ritüel olarak yapılacaksa, yine yukarıdaki gibi tören başlar, Tanrıça ve Tanrı'ya yakarılır, tipik ritüelin içinde yukarıdaki sözler söylenir.

ESBAT RİTÜELLERİ

Esbat ritüelleri Ay'ın belli hâlleri için yapılır. En sıklıkla dolunaya yapılan bu ritüellerde her zaman çember açmak gerekli değildir. Danslarla da yapılabilen bu törenlere çember açarak ve Tanrıça çağırılarak başlamak daha doğru olsa da bazı zamanlarda ihmal edilebilir.

Ay'ın her durumu için farklı ritüeller yapılmaktadır.

Ay Takvimi'ne göre ayın ilk günü olan hilal anına yeni başlangıçlar için çalışma yapılmalıdır.

Bu çalışmalarda, öncelikle Ay'ın yeniden görünür olduğu için zamanın sürekliliğine ve aynı zamanda Ay'ın sonsuz döngülerine ve sürekliliğine şükranda bulunulmalı ve yeni başlangıçlara izin verdiği için teşekkür edilmelidir. Aynı şekilde Ay'ın yeniden görülür olması da kutlanmalıdır.

Gökte Ay olmadan geçen gecelerin ardından Ay'ın yeniden gelişinin kutlanması ve şükredilmesi bu ritüelin en önemli temasıdır.

"Ô Tanrıça

Ô Tanrıça

Büyüyen ve küçülen Ay'ın Tanrıçası

Işığın yeniden

Dünyayı kutsasın

Işığın yeniden

Yolumu aydınletsin

Ô Tanrıça

Gecenin efendisi

Beni ışığınla kutsa

Dilerim ki öyle olsun"

Brooke (1997) farklı bir ritüel yakarışı aktarır:

"Ay, Ay, Bakire Ay

Hoş geldin
Evime Hoşgeldin
Yüreğime Hoşgeldin
Hoşgeldin, Hoşgeldin, Hoşgeldin"

Aslında bizim kültürümüzde de Ay ilk çıktığında dua etmek vardır:

"Ay gördüm Allah
Amentübillah
Ay'lar mübarek olsun
Elhamdülillah"

Bunun en sık rastlanan şeklidir.

Bu şekilde yapılan bir girişten sonra söz konusu olan ya da olması istenen yeni başlangıçlar için ritüel yapılabilir.

Daha sonra Ay'ın büyümesi sırasında ve özellikle İlk Dördün hâlinde, gelişme ve büyüme için ritüel yapılabilir.

Dolunay zamanı en çok söylenen Tanrıça'nın doğurganlığı ve bolluk bereket ile ilgili sözcüklerdir. Bu ritüelin birçok şekli olabildiği gibi söylenen sözlerin de çok farklı şekilleri vardır.

Tipik olarak Tanrıça'ya seslenilir ve Ay sembolü altında Tanrıça onurlandırılarak, bolluk ve berekete atıfta bulunulur. Bazı ritüellerde, eğer seslenen kadın ise dişiliği, erkek ise içindeki dişil yön hakkında yardım da ister.

"Ô Tanrıça
Ô Tanrıça
Büyüyen ve küçülen Ay'ın Tanrıçası
Yeryüzünün Ana'sı
Ay gökte kendini tam gösterdiğinde
Senin kadınlığını onurlandırıyorum
Senin topraklara yolladığın bolluk ve bereketinden

Beni mahrum bırakma
Zenginliğini benden eksik etme
Kadınlığının gücü ile beni de kutsa
Ô Tanrıça
Gecenin efendisi
Beni ışıqla kutsa
Dilerim ki öyle olsun"

Ay'ın küçülmesi ve Son dördün zamanı da, bırakılması gerekenler hakkında yapılacak ritüelleri kapsar.

Yeni Ay ritüeli de önemli bir ritüeldir. Gökte Ay yokken Ay'ı çağırmak farkında olmadığımız birçok bilinçaltı güçlerine de çağrıda bulunmak anlamına gelir.

"Ô Tanrıça
Ô Tanrıça
Büyüyen ve küçülen Ay'ın Tanrıçası
Yeryüzünün Ana'sı
Seni görmesem de
Işığın aydınlatmasa da
Seni biliyorum
Seni tanıyorum
Senin ışığının
Yeniden kutsamasını bekliyorum
Ô Tanrıça
Gecenin efendisi
Beni ışığınla kutsa
Dilerim ki öyle olsun"

SABBAT - BAYRAM RİTÜELLERİ

Pagan takviminde döngüsel bayramların çok büyük

önemi vardır. Bu döngüsel bayramla Doğa'nın ritmi ile olan ilişkileri belirlemektedir. Aynı şekilde Wicca törenlerinde de bu günlerin özelliklerine uygun ritüeller yapılarak hem Doğa ile uyum sağlanmakta hem de bu özel günler gerektiği gibi kutlanmaktadır.

Burada bizim vereceğimiz ritüel kalıpları kuşkusuz sadece yol göstermek için hazırlanmış, genel, kabul edilmiş kalıpları kapsayan ritüeller ve sözcüklerdir. Tabii bu sözcükler Wicca ekolüne göre çok daha farklı olabilir. Özellikle Tanrı ve Tanrıça isimleri, yöresel motifler ve farklı kalıplar bu ritüellere ve sözlere katılabilir; ancak bu bayramların daha önce yukarıda yazdığımız ana karakterlerinden sapmamak gerekmektedir.

Bu ritüeller aynı zamanda bir kutlama olduklarından, daha önce belirttiğimiz şekilde dans, şarkı, müzik ve farklı şekillerde de kutlamak olanaklıdır.

SAMHAIN

Samhain'de altarda ya da ritüel yapılacak yerde bu günün karakterine uygun eşyalar vardır. "Cadılar Bayramı" fantezilerine girmeden kutlanması gereken bu önemli günde özellikle sonbahara ait kuru yapraklar ve dallar ve sarı mum, sarı ya da kırmızı camlı fener gibi aletler kullanılabilir. Tabii bu günün karakterinden sapmadan bunları zenginleştirmek olasıdır.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günün karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

"Ô Tanrıça
 Ô Tanrım
 Zamanların sonuna geldik
 Karanlıklar çok yakın

Hazırlıkları olana ne mutlu
Onlar bilir ki
Her karanlık ışık ile son bulur
Karanlığın en yoğun yerinde ışık gelir
Ô Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun“

Bu tören biterken, eğer altarda yenecek bir şeyler varsa –bu ritüelde elmalı tart tercih edilir– bir bölümünü Doğa’ya bıraktıktan sonra yemek uygun bir finaldir.

YULE

Yule’de Altar üzerine ya da ritüel yapılacak yere konacak eşyalar konusunda çok değişik görüşler vardır. Bu önemli pagan gününü Yeni yıl ve Noel kutlamaları ile karışması sonucu birçok Wicca ekolünde farklı yollar izlenmiştir. Noel ile karışan bu önemli günü, Noel kutlamaları ile hiç karıştırmadan en yalın şekli ile kutlamak için, altar üzerinde kırmızı ve yeşil mumlar, çam ile ilgili bir motif ve bol ışık teması kullanılabilir. Bazı Wicca ekolleri Yule kütüğünün de yakılmasını ritüellere koymuşlardır. Ancak bazı Wicca ekollerinde olan, Coca Cola renkleri ile süslü Noel Baba motifi kesinlikle paganizm dışı bir soytarılık olduğundan kullanılmaması gerekir. Özellikle sonbahara ait kuru yapraklar ve dallar ve sarı mum, sarı ya da kırmızı çamlı fener gibi aletler kullanılabilir. Tabii bu

günün karakterinden sapmadan bunları zenginleştirmek olasıdır.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günü karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

“Ô Tanrıça
Ô Tanrım
Işık günleri yeniden geldi
Karanlıklar sona erdi
Tanrı’nın gücü
Yine Tanrıça ile beraber
Bugün büyük gün
Işığın yeniden aydınlatığı
Toprak üzerinde yaşamın
sürmesini kutlayalım
Ô Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun”

Bu tören biterken, eğer altarda yenecek bir şeyler varsa ki –bu ritüelde kış meyvelerinden oluşan kek olması tercih edilir– bir bölümünü Doğa’ya bıraktıktan sonra yemek uygun bir finaldir.

Bu törenin bir başka sembolünün de kar olduğunu unutmamak gerek. Kar temizliğin sembolüdür hem de Doğa’da dondurarak taze tutar. Kar aynı zamanda toprağın suyu emmesini sağlayıp baharı hazırladığı için de önemlidir. Bu bağlamda törende kar ile ilgili temalar da kullanılabilir.

IMBOLC

Imbolc özü gereği bir bahar bayramı olmasına rağmen ritüel olarak ışıkla alakalıdır. Artık baharın müjdecisi ışıklı günler gelmektedir. Bahar bayramlarının ilki olan bu önemli günde özellikle ilk bahar dalı –dala zarar vermeden ilk çiçeklerden– baharın ilk çiçeği gibi altarı zenginleştirecek şeyler kullanılabilir.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi bu günün ritüelik karakterinin ışık olmamasından dolayı farklı yerlerde birçok mum da –candelmas adını buradan alır– bu törende kullanılabilir.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günün karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

“Ô Tanrıça
Ô Tanrım
Işığın gücü bütün dünyayı aydınlattı
Işık günleri geldi artık
Karanlık
Kışın karları gibi
Geri çekilmekte
Işık bizim için artık sonsuz
Işığın çocukları
Yaklaşan zamanları kutlasın
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun”

Bu tören biterken, her zaman olduğu gibi, eğer altarda

yenecek bir şeyler varsa bir bölümünü Doğa'ya bıraktıktan sonra yemek uygun bir finaldir.

OSTARA

Bahar bayramlarından ikincisi olan bu önemli bayram günü daha önce de belirttiğimiz gibi aynı zamanda İlkbahar ekinoksudur.

Bu günün özelliği de diğer bahar bayramlarında olduğu gibi çiçek ve ateştir.

Ancak bu defa, bahar çiçekleri altar üzerinde kullanılır ve ateş olarak da mum değil mangal gibi bir ateş yakmaya elverişli yerde ateş yakılabilir.

Bu gün için yumurta da geleneksel bir motiftir. Ancak bunu aynı günlere denk gelen Paskalya yumurtası ile karıştırmamak gerekir.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günün karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

"Ô Tanrıça

Ô Tanrım

Karanlığın sonu Işık ile bitti

Dünyaya yaşam yeniden geldi

Artık bütün dünyada coşku var

Baharın sevinci bütün yeryüzünü kapladı

Artık gelecek daha aydınlık

Artık bütün dünya sevgi ve coşku dolu

Yeni başlayan günlerin sevinci

Yaşamı daha da güzel kılıyor

Ô Tanrıça

Ölümsüz Anne

Yaşayan her varlığın annesi
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun“

Bu tören ilkbaharın en önemli töreni olduğundan ilkbahar teması bol bol kullanılabilir. Brooke'un (1997) alternatif kutlama sözleri –ya da benzerleri– töreni süslemek için kullanılabilir şekildedir:

“İlkbahar Tanrıçası, Narin Bakire,
Buzlu Dünya'dan yukarı çıkan,
Kışın zincirlerinden kurtararak
Geniş Dünya'nın tekrar solumasını sağlayan
Soğuk rüzgârlar fulyaları hışırdatır
Ve açan çiçekler tepeyi
Tepenin yüzeyine dağılırken
Bir Flora!
Bir ilkbahar
Sana bir kez daha hoşgeldin diyoruz.”

Bu tören biterken, yine altarda yenecek bir şeyler varsa bir bölümünü Doğa'ya bıraktıktan sonra yemek iyi olur.

BELTANE

Bahar'ın üçüncü bayramı olan Beltane artık tam anlamı ile yaza girıştır. Bu aynı zamanda tarım takvimi için de çok önemlidir. Bu bağlamda Beltane'e asıl karakterini veren, Tanrıça ve Tanrı arasındaki “Kutsal Birleşme”dir (Hieros Gamos.)

Bu bayramın birçok geleneksel kutlanması vardır. Mayıs direği dikmekten Mayıs ateşlerine kadar birçok şekilde kutlanır.

Buradaki kutlanış şekli yalnız bir Wiccan için olduğundan daha kısa bir versiyonu yeterlidir.

Bu törende ateş önemli bir tema olduğu gibi altar, mayıs çiçekleri ve ilk meyveler ile de süslenir. Bu güne uygun doğal her şey altarı süslemekte kullanılabilir. Günün özelliğinden ötürü şarkılarla danslarla kutlamak çok büyük zenginlik katar.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günün karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

“Ô Tanrıça

Ô Tanrım

Bereketinizi bizden esirgemeyin

Bugün o kutlu gün

Bugün o kutsal beraberliğin günü

Bugün bolluk ve bereketin günü

Bugün bolluğunuzu

Bereketinizi

Bizden esirgemeyin

Bugün kutsal buluşmanın

ve birleşmenin günü

Bugün iki bir oluyor

Binlerce olup dağılmak için

Ô Tanrıça

Ölümsüz Anne

Yaşayan her varlığın annesi

Ô Tanrım

Ölümsüz Baba

Yaşayan her varlığın babası

Işığınızla beni kutsayın

Dilerim ki öyle olsun“

Bu tören biterken, her zaman olduğu gibi, eğer altarda yenecek bir şeyler varsa bir bölümünü Doğa'ya bıraktıktan sonra yemek uygun bir finaldir.

LITHA

Bu dönemde artık bahar geçmiş, yazın sıcakları gelmiş ekinler kurumaya başlamıştır. Bu kutlamanın en önemli özelliği artık alınan meyveler ve şükretmektir. Bu bayramdan sonra Tanrı "göçecek" ve ekinler artık sararacaktır. Ancak ılık günler daha bitmemiştir. Daha çok çalışmak ve ekini kaldırmak hasadı görmek gerekmektedir. Yazın bu en uzun günü bize bütün bu nimetleri veriyor olan ılığın günüdür.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

"Ö Tanrıça
Ö Tanrım
Işığın hakimiyeti sürüyor
Sıcak ve ılık günleri
Aydınlığın büyüsü
Yaşamı güzelleştiriyor
Bu günleri kutlarken
Yaklaşacak karanlık ve soğuk
Günleri unutmadan
Bolluğu bereketi koruyoruz
Paylaşıyoruz
Ö Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Ö Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası

Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun“

Burada bu sözcüklere ek olarak yine Brook'un (1997) alternatif sözlerini de eklemek gerek:

“Yukarıda parlayan yaz güneşi
Esen yumuşak sıcak meltemler
Çayırılar, kokulu çiçekler, tarlalar
Ağaçlıklar ve çalılıklarda
Olgun yaz rüyası bedenlerinizi yalar
Gün ışığı donmuş yüreklerinizi iyileştirir
Tanrıça
Karanlıkta yazın aydınlığını anmamıza izin ver”

Bu tören biterken, eğer altarda yenecek bir şeyler varsa ki –bunlar genelde mevsim meyveleridir– bir bölümünü Doğa'ya bıraktıktan sonra yemek uygundur.

LUGHNASADH

Lughnasadh daha da önce belirttiğimiz gibi adını Işık Tanrısı Lugh'dan almaktadır. Bugünün özelliği ışık ve sıcak olmakla birlikte bunun geçici olduğunun farkına varılması ve hazırlık yapılmaya başlanmasıdır. Litha ile birlikte kısaltmaya başlayan günler artık yılın sonuna doğru gidildiğinin de göstergesidir.

Bu bağlamda Brook (1997) bu tören için aşağıdaki yakarışı uygun bulur:

“Hasat Tanrıçası'nı uyandırın
Tahıl Ana, başak biçici

İşimiz bitiyor, yıl sona eriyor
Yaz güneşi kayboluyor”

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günün karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

“Ô Tanrıça
Ô Tanrım
Işığın hanedanı
Bizlere bolluk ve bereket getirdi
Bizler bu bolluk bereketin kıymetini biliyoruz
Şükrediyoruz
Bolluğumuz ve bereketimizi korumanın
Kendi elimizde olduğunu biliyoruz
Işık hüküm sürerken
Işık olmayı öğreniyoruz
Ô Tanrıça
Ölümsüz Anne
Yaşayan her varlığın annesi
Ô Tanrım
Ölümsüz Baba
Yaşayan her varlığın babası
Işığınızla beni kutsayın
Dilerim ki öyle olsun”

Bu tören biterken, altarda varolan mevsim meyvelerinin bir bölümünü Doğa’ya bıraktıktan sonra yemek yerinde olur.

MABON

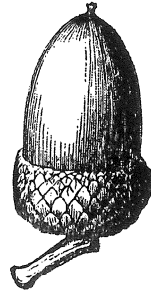
Mabon artık yıl sonuna gelindiğini, sonbaharın geldiğini

belirtir. Gece ve gündüz eşit olmakta ve artık gün kısalmakta, karanlık yaklaşmaktadır. Mabon aynı zamanda son hasadı ve kış hazırlıklarının da temsil eder. Mabon bizim de her zaman hazırlıklı olmamız gerektiğini anımsatır. Bu gün altarda tahıl destesi ve sonbahara ait motifler olduğu gibi şarap da olmalıdır. Mumların artık sarıya döndüğü altarda, kestane, meşe palamodu gibi sonbaharı simgeleyen doğal nesneler konulabilir.

Bu günde de tipik açılış yapılır, Tanrı ve Tanrıça çağrılır ve günü karakterine uygun konuşmalar yapılır.

Bu günün anlamına uygun yakarış örneği şöyledir:

“Ô Tanrıça
 Ô Tanrım
 Karanlıklara yaklaşırken
 İçimiz güven dolu
 Ambarımız tam
 Bolluk ve bereketimiz sonsuz
 Işığımız içimimizde
 Artık kokular yenildi
 Çaresizlikler yok edildi
 Ô Tanrıça
 Ölümsüz Anne
 Yaşayan her varlığın annesi
 Ô Tanrım
 Ölümsüz Baba
 Yaşayan her varlığın babası
 Işığınızla beni kutsayın
 Dilerim ki öyle olsun”

Bu tören biterken, altardaki meyvelerin -özellikle nar- bir bölümünü Doğa'ya bıraktıktan sonra yemek ve altardaki şarapı toprağa sunduktan sonra içmek uygun bir finaldir.

Wicca ve Cadılık

Wicca yolunu seçenler kendilerini "wiccan" olarak adlandırdıkları gibi, çok rahat olarak, kadın ya da erkek ayrımı yapmadan, "witch" yani "cadı" olarak da adlandırmaktadırlar. Bunun dışında kendilerine wiccan yakıştırmasını uygun görmeyen ve bu yolu izlemeden kendilerine cadı diyen topluluklar da vardır.

Cadı sözcüğünün bu kullanımı kuşkusuz Murray'den gelen bir gelenek olarak, bilgeliğin taşıyıcısı cadılara ve "eski din"e yapılan bir atıftır.

Ancak tarihsel perspektifte cadılık biraz daha farklıdır. Günümüzde kendilerine wiccan demeden cadı diyenlere çok rastlanmaktadır. Bu bağlamda cadılığı da çok kısa gözden geçirmek gerekmektedir.

Cadı sözcüğü aslında bizim kültürümüzde de, günümüzde de en çok kullanılan sözcüklerden biridir. Özellikle konuşma dilinde "cadı karı", "cadı kaynana", "cadılık yapma" gibi sık kullanılması aslında kökeni çok daha eskiye dayanan bir kültürün ölmediğini de göstermektedir. Ancak hayret verici

şekilde, gerçekten büyü yaptığını iddia eden kadınlar için bu sözcük kullanılmaz, “bakıcı”, “hoca kadın”, “büyücü kadın” gibi tamlamalar kullanılır. Yıllar sonra bu sözcüğe Türkçe’de sahip çıkanlar ise neo-paganlar olmuşlardır.

Cadı sözcüğü, Türkçe’ye Farsça, câdu, (büyücü) sözcüğünden geçmiştir. (Eyuboğlu 1995). Dilimizde çok yerleşik bir sözcüktür. Oysa Fransızca’da “cadı” anlamı veren bir sözcük olmayıp, sorcière (büyücü) sözcüğü kullanılmaktadır.

İngilizce’de Orta Çağ’da Fransızca’dan geçen sorcerer sözcüğü bu anlamı veremezken en vurucu anlamı olan witch sözcüğünün kökenleri ise eskiye dayanmaktadır.

Tahmin edileceği gibi, “witch” sözcüğü ile “wicca” sözcüğü ortak kökenlidir ve cadı/büyücü anlamına gelen Anglosakson kökenden türemiştir.

Russell (2000) cadılığa üç açıdan yaklaşır. Birincisi; cadılık = büyücülüktür, bu antropolojik görüştür. İkincisi; cadılık = Şeytancılıktır, bu da dini görüştür. Üçüncüsü ise cadılar eski Tanrılara taparlar ve büyü yaparlar, bu da modern cadıların benimsediği bir görüştür.

Bu üç farklı görüş de tarihin her aşamasında karşımıza çıkmaktadır. Birinci görüşü, sadece antropolojik açıdan ele almadan daha de genişletebiliriz. Üçüncü görüş ise, son dönemlerde yaratılmış, daha “romantik” bir görüş olmakla birlikte, paganizm ile olan ilgiyi de açığa vurmaktadır.

Cadılar erkek olabileceği gibi, genelde hep kadın olarak görülmüşlerdir. Bunun kökeninde kuşkusuz kadının anaerkil toplum yapısından gelen rolü ve en eski çağlardan beri taşıdığı bilgeliğin Yahudi-Hristiyan kültürü tarafından yadsınması vardır.

En eski mitolojilerden beri kadın bu figürü almıştır.

Mezopotamya mitolojisinin en korkunç figürlerinden biri olan Lilitu, –ki İbrani kültürüne Lillith olarak geçmiştir– dişil karakter taşımaktadır.

Mısır’da da durum farklı değildir. Gündelik hayatın her

yanı "varlık"larla ve büyücülerle doludur.

Kısaca Antik dünyanın her yanında bu tür figürlere rastlamak olasıdır.

Eski Yunan'da ise büyücü kadın figürlerine rastlanır. Mitolojide ortaya çıkan bu figürler aynı zamanda günlük yaşamın da bir parçasıdır.

Roma geleneğinde de büyüü yapanlar genelde kadınlardır. Bu kadınlar ya terk edildikleri için intikam amaçlı ya da sevgililerini elinde tutmak amacıyla büyüye başvururlar. Ancak büyücü kadınlar sadece bu tür aşk büyülerine başvuran kadınlarla kalmaz Roma'da. Kötülük amaçlı büyü yapan kadınların birçoğu yaşlı ve çirkin kadınlardır. Bunlardan her şey beklenir. Lucanus dahil birçok Roma yazarı bu çirkin ve korkunç kadınlardan söz etmiştir.

Ay ve Ay Tanrıçası Hekate adına büyü yapan bu kadınlar Roma edebiyatından da eksik olmamışlardır.

Böylece bizim kültürümüze de yabancı olmayan ve Orta Çağlar boyunca hüküm sürecektir olan "cadı" görüşüne Roma'da da rastlamış oluyoruz.

Ancak Avrupa'da "Cadı" kavramının oluşması sadece Yunan ve Roma'nın mirası değildir. Daha sonra göreceğimiz gibi Kelt ve Kuzey mitolojileri de bu motiflerle doludur. Bütün bu sentez burada asıl üzerinde duracağımız Orta Çağların cadı kavramını oluşturmaktadır.

Orta Çağ başlarında tabii ki eskiden kalan mirasla, büyü yapmak bir suçtu ve insanlar büyüden çekiniyorlardı.

Ancak Orta Çağ başlarında cadı kavramına yaklaşım, Orta Çağ sonlarından oldukça farklıydı. Kilise cadı diye bir varlığı (hatta vampirleri de) tanıımıyordu ve bunların gerçek olduğunu söyleyenlere verilen ceza aforoz edilmeye kadar gidiyordu. Aynı şekillerde ilk kiliselerde de cadılarla ilgili bir uygulama görülmemekle birlikte, bunlara inananların cezalandırıldığına rastlanmaktadır.

Charlemagne zamanında bu konu daha da kesindir. O

dönem kiliselerinden biri, “bir kişi şeytan tarafından kandırılır ve putperestler gibi, bir erkek ya da kadının cadı olduğuna ve insan yediğine inanır ve bu yüzden onu yakar ya da etini yemesi için başkasına verir veya kendi yerse ölüm cezasına çarptırılır” diyebilmiştir.

Orta Çağ boyunca kilise de olduğu yerde kalmamıştır. Dindarlar önceleri manastır yaşamını benimsemiş olsalar da zamanla buralar belli üretim araçlarını elinde tutan ya da civarın ekonomisini belirleyen yerler hâline de gelmiştir. Bu bağlamda daha da güçlenen kilise daha da baskın olmak için yollar aramıştır.

Çeşitli yollar arayan Kilise sonunda kendi anti-tezini kendi ortaya sürmüş, geniş kitlelere tanıtmıştır. Bu da Kilise karşıtlığına neden olan şeytandır. Bu bağlamda cadı kavramı da kilisenin işine yaramış ve aslında geleneksel kültür ve üretim biçimleriyle olan savaşında çok önemli bir neden olmuştur.

Akın (2001) O zamanların “cadı” kavramını çok güzel tanımlar:

“Geleneksel cadı öğretisine göre, büyüyle uğraşarak insanlara zarar veren cadının gücü kendisinden kaynaklanmaz; şeytanın ve demonların yardımı olmadan cadı bir hiçtir. İlişkilerinin türü üzerine farklı tasarımlar olmakla birlikte, en çok kabul gören inanışta; cadı, şeytanla cinsel ilişkiye giren, onun hizmetçisi olarak emirlerini yerine getiren, sonuçta onun adına insanlara zarar veren bir fahişedir (Teufelshure). Bu tasarıma göre, şeytan, kandırılmaya yatkın, zayıf karakterli kadınlara insan kılığında yaklaşarak onlarla sevgili olur. Bu yolla Tanrı ve Hristiyanlık inancını reddederek, kendine bağlanmalarını ve emrine girmelerini sağlar. Şeytan boyunduruğuna aldığı kadınlara, insanlara ve hayvanlara, zarar verebilmeleri için zararlı büyü sanatının inceliklerini öğretir, dahası onları eğitir. Kötücül amaçlara

daha iyi hizmet edebilmeleri için kulaklarına sapkınlık dolu fikirler fısıldar, kıskançlık ve nefret duyguları uyandırır. Kimi zaman çevrelerine zarar verebilmeleri için zehirli terkiplerin formüllerini verir, iksirler elde edebilmeleri için afsunlu bitkileri, kimyasal tozları bizzat gönderir.”

Burton ve Grandy (2005) cadı avının başlangıcını şöyle anlatır:

“Cadı çılgınlığının başlangıç tarihi, bazı engizisyoncuların din sapkınlıklarının yanı sıra cadıları da araştırma iznini istediği 1258 yılı olabilir. Papa buna -cadılıkla din sapkınlığı arasında bir bağlantı bulunmadıkça- ‘hayır’ demişti. O tarihten itibaren, küçük ama seçkin bir papaz grubu, cadılığı kendi kendini kandırmaya yönelik bir fantezi değil de, bir gerçeklik, ve nihai din sapkınlığı olarak görmeye başladı. Bu tutumu benimseyenler arasında birtakım Fransiskanlar ve Dominikanlar da vardı. Bunlar cadılarla ilgili eski halk görüşlerini, din sapkınlıklarının kovuşturulmasıyla ortaya çıkan düşünce kalıbı ile kaynaştırdılar; yani kötü büyücüler artık şeytana da tapmakla suçlanıyordu.”

Ancak asıl cadı avının başlaması için birkaç yüzyıl daha geçecekti.

Dünya değişiyordu. Avrupa’da yepyeni bir burjuva sınıfı ortaya çıkmıştı. Artık asillerden çok para sirkülasyonu bu sınıfın elinde idi. Pagan kültürü yaşatan kitleler kilise baskısı da olsa, asillerin civarında daha dokunulmadan yaşıyordu.

Ancak yeni sınıf eskisini yıkmak zorundaydı ve Kilise de taraf almak durumunda kalacaktı. Hele hele daha sonra ortaya çıkacak olan dinde reform akımları Kilise’yi daha da baskıcı yapacaktı.

İşte bu ortamda 15. yy.da cadı avı daha da yoğunlaştı. Jean d’Arc’ın bile yakıldığı bu dönemde karşı çıkan din adamları

olsa bile 1484'te Papa VIII. Innocentus bir bildiri ile cadı avının yanında olduğunu bildirdi. Böylece cadı adı altında eski din için yapılan ritüeller de tehlikeye girdi.

Bu dönemde iki Dominikan keşişin yazdığı *Malleus Maleficarum* adlı kitap ise cadı avcılarının el kitabı olmuş ve bu inanılmaz zalimliği haklı çıkartmak ve uygulamak için kullanılmıştır.

Ortada her türden rivayetler dolaşıyordu. Cadıların kendi aralarında yaptıkları Sabbat toplantılarında iblislerin ve şeytanın da katıldığı, cadıların, iblislerin hatta süpürgelerin üzerinde uçtukları, hayvan hatta yeni doğmuş bebek kurban ettikleri, Tanrı'ya lanet ettikleri ve olmadık daha birçok iftira kulaktan kulağa dolaşmaktaydı.

Malleus Maleficarum'da da bu tür asılsız sözlerin bazılarını bulmak olasıdır. Hatta yazarlar daha ileri gitmişler ve kadının zihinsel ve ahlaki açıdan erkekte daha zayıf olduğunu söyleyerek kadınların ibislere daha çok hedef olduğunu öne sürmüşler ve cadıların çoğunun kadın olmasını da haklı çıkartmışlardır.

Mahkemenin kendini koruması için de cadıları itiraf ettirmesi gerekiyordu. Mahkemeler bunu başarabilmek için olmadık sadistçe ve insafsız yöntemlere başvuruyordu ve inanılmaz işkenceler yapıyorlardı. Hatta hırpalananların çoğunun kadın olduğu düşünülürse dozu oldukça yüksek sadist hareketlerin de yapıldığı gözlemlenmekteydi. Bunu haklı çıkartan ise cehennemde demonlara, ibislere işkence yapılacağı yönündeki inanç idi. Şeytan çıkartıcılar ya da sorgulayıcılar bunu dünyada şüpheli kişiye yapıyor ancak cehennemde ibislere yapılacak işkenceyi öne sürerek haklı çıkmaya çalışıyorlardı.

Burada Engizisyon mahkemelerinin rolünü çok iyi görmek gerekmektedir. Engizisyon mahkemeleri öncesinde, sadece dinden çıkanları döndürmek ya da paganları Hristiyanlaştırmak amacı güderken, 1258 ve 1260 yıllarında Papa IV.

Alexander tarafından büyücülük, falcılık ve benzeri eylemlerle uğraşma görevini de alır. Mahkemenin daha doğru düzgün bir "heretik" (sapkın, dinden sapan) tanımı yokken bir de böyle bir görev alması tamamen sübjektif kıstaslar ve oradakilerin insafı ile ilgili karar vermesine neden olur. İşin bir de maddi boyutu vardır. Geliri başlangıçta tarikatlardan karşılanan mahkeme, daha sorna kurbanlarının mal varlıklarından gelir edinmeye başlamıştır. Önce Papa IV. Innocentius, mahkemenin kurbanlarının mal varlıklarının üçte ikisine el koyabileceklerini söyler, sonra da 15. yy.da mahkeme tamamına el koymaya başlar. Bu şekilde engizisyon kurbanları artık mahkeme için iyi bir gelir kaynağıdır.

Cadılara atılan iftiralar, kötü hava olaylarına neden olmaları, bitkiler ve hayvanlar üzerinde daha doğrusu ürün üzerinde etkili olmaları, çocukları kaçırmaları, öldürmeleri (Lillith'i anımsatırcasına), hastalık ve ölüm getirdikleri ve ara bozdukları yönündedir.

Cadı avı artık çığırından çıkmaya başlamıştır. 1430 – 1780 arası "Cadı Avı Çağı olarak bilinir. (Akın 2001). Bu dönemde de yukarıda sayılan saçma nedenlerle masum kadın ve erkekler yanlı ve acımasız kişiler tarafından yargılanmış ve vahşice öldürülmüştür.

Bu dönemde Avrupa'da büyük çoğunluğu kadın yaklaşık 50.000 kişinin yakıldığı düşünülürse olayın vahşeti daha da ortaya çıkar. Cadı avı Avrupa'da 19. yy.a kadar sürmüştür.

Günümüzde ise artık isteyen kendine çok rahat olarak "cadı" unvanını yakıştırmaktadır.

Bu perspektiften baktığımızda Wicca'daki "cadı" kavramının, tarihsel süreçteki cadılara sahip çıkmakla birlikte çok daha farklı olduğunu görürüz.

Başta da söylediğimiz gibi, Murray'in "eski din" kavramından etkilenen Wicca, cadı kavramını burada anaerki kültürün kalıntısı, kadim bilgeliği taşıyan ve günümüzde uygulayan kişiler anlamında almıştır.

Örneğin Ravenwolf (2004) cadılığı, “Doğa tabanlı, kişinin ve başkalarının gelişimine yönelik, insanlar arasında uyumu öngören ve moral değerleri olan bir inanç sistemi” olarak tanımlamaktadır.

Wicca öğretisi ile tamamen uyumlu olan bu tanıma takip eden cadılar artık birçok yerde kendilerini daha rahatça ifade edebilmekte ve yavaş yavaş bu “ünvan” yaygınlaşmaktadır.

Günümüz cadılığı belli prensipleri kabul etmekte ve geçmiş sadece “geçmiş” olarak görmekte ve bugün ve gelecek ile ilgilenmektedirler.

Aynı şekilde, günümüz cadıları Doğa ve insan konusunda hassas davranmakta, Evren’in “yaratıcı” gücünü kabul etmekte ve dinlerin tek yol olduğuna inanmamaktadırlar. Paganizm ve Wicca ile uyuşan bu yol, günümüz New Age akımları arasında sayılsa da kökünü “kadim bilgi”den aldığından çok ayrı değerlendirilmelidir.

Bir Wiccanın Günlük Yaşamı

Bir wiccan günlük yaşamında da inançlarına uygun hareket etmelidir. Öncelikle bir wiccan için önemli olan başkasına zarar vermemek kuralına sıkı sıkıya uymaktır.

Bu nedenle wiccanın yaşamı boyunca dikkat etmesi gereken kesin etik prensipler vardır. Genel olarak Doğa'ya ve başkasına zarar vermemeyi amaçlayan bu prensipler Wicca ekollerine göre değişmekle birlikte sonuç olarak aynı amaca yöneliktir.

Bu bağlamda yalnız çalışmayı seçen bir wiccan da, Doğa'ya ve başkasına zarar vermemeyi amaçlayan etik prensipleri kendi için de belirleyerek bu yolda yürümeli ve dikkatli olmalıdır.

Wiccan olarak, kişisel gelişimin sınırı yoktur. Wiccan, kadim bilgiye bağlı kalacak ve kendi öğretisi ile çelişmeyecek şekilde, kendini geliştirmek için çeşitli topluluklara girebilir, öğretilerden yararlanabilir. Özellikle şıfa çalışmaları bir wiccanın kesinlikle içinde bulunması gereken çalışmalardır. Bu bağlamda reiki'den, akra şıfalandırmalarına, daha yeni yöntem-

lere kadar aslında çalışılması gereken konulardır. Wiccan ayrıca kristaller gibi doğa malzemelerle de çalışmayı bilmelidir.

Bu bağlamda bir wiccan yaşadığı süre içinde, kendi inançları ile çelişmeyecek ve kendini geliştirecek her türlü yolun içinde olmalı ve bunu kendi yaşamına uyarlayabilmelidir.

Wicca, okült ekollerle alakalı olmakla birlikte, yalnız bir wiccan sadece pagan seviyesinde bu konu ile ilgilendiğinden okült çalışmalara katılmaz. Kendine ve Doğa'ya faydası olmayacak bilgi ve çalışmalarla zamanını geçirmez. Ancak bunun yanında bazı ezoterik disiplin ve uygulamalarla (simya, astroloji, tarot...) ilgilenmesinde sakınca yoktur.

Wiccan, geleneksel olarak tarım takvimi ile yaşadığından takvim ve doğa olayları ile ilgilenmeli, Tanrıça ya da Tanrı'yı ya da ikisini birden anmalı, her anın kutsallığını farkında olmalıdır.

Bu bağlamda wiccan takvime bağlı önemli günleri ve ayın döngülerini ihmal etmemeli, gerekli ritüelleri her zaman yapmalıdır.

Wiccan yaşamında takvime bağlı ritüeller kadar günlük ritüeller de önemlidir.

Eski kültürlerde günün doğmasından, Güneş'in hareketine, batmasına kadar her göksel eylem kutsaldı. Bu nedenle gün içinde yapılacak küçük kişisel ritüeller yaşamın sürekliliğine bir şükran olabileceği gibi wiccan için de yaşama bağlanmasını sağlayacak bir eylemdir.

Takvime bağlı çalışmaların dışında bir wiccan için çalışmanın zamanı yoktur.

Astrolojik verilere dayanan uzun vadeli çalışmalar yanında, ani gelişmelerle ortaya çıkan bir durum karşısında astrolojik zamanın olmasını beklemeden de çalışma yapılabilir; bu bağlamda sadece Evren'in ve herkesin hayrına olmak kaydı ile her zaman bir çalışma yapılabilir.

Bir wiccan için Doğa ile ilgili ilişkiler her zaman büyük önem taşımaktadır.

Wiccan Doğa'nın tüketilmesine yönelik bir yaşam biçimi

sürdürmemelidir. Bu bağlamda wiccan günümüz global kapitalizminin tüketim biçimlerinden uzak durmalıdır; sadece ve Doğa ile barışık yaşmalıdır.

Öte yandan wiccan Doğa'nın yok olmasına karşı bir duruş sergilemek zorundadır.

Bunun için gerekirse etkinliklere katılmalı, hatta kişisel inisiyatifi ile protesto edebilmelidir.

Bir wiccan hiçbir zaman Doğa'yı kirletecek, yok edecek bir işin ya da etkinliğin içinde olmamalı ve çevresini bu bağlamda uyarmalıdır. Aynı şekilde pagan ataların mirası olan tarihi eserler için de gerekli duyarlılığı göstermelidir.

Wiccan olmak yukarıda anlatılan bir yaşam biçimini getirdiği gibi, bu yaşamda sadeliği ve doğallığı da öngörmektedir.

Wiccan olmak, bir statü, özellik ya da marjinal bir davranış olmadığından bunu kılık kıyafet ya da saç sakal şekli ile ilan etmenin bir gereği yoktur. Wiccan her şeyin başında mütevazı olmayı bilen bir yaşam tarzını öngörür. Bunun için, sembolik takı ve giysilerin giyilmesinde bir sakınca olmamakla birlikte, bunların dışında, abartılı kıyafetlerden ve takılardan, Wicca'yı marjinal bir kimlik gibi gösterecek şekil ve davranışlardan kaçınmak gerekmektedir.

Aynı şekilde, Wicca ritüeli her şeyin başında kişinin kendi için yaptığı bilinçaltına hitap eden bir eylemdir. Bunu göstere yapmak, çok kişisel olması gereken ritüel şekillerinden, eğitim amaçlı olmadıkça herkese söz etmek de doğru değildir.

Wiccan bütün din ve inançlarla barışık yaşmalı ve hiçbir dine karşı tavır almamalıdır. Özellikle bazı wiccanların tek tanrılı dinlere tavır almaları, saygısızlık etmeleri ve Wicca'yı bu dinlere karşı bir çeşit putperestlik gibi göstermeleri doğru değildir. Tek tanrılı dinler ile Kadim bilgi ve inançlar aynı kökten gelen farklı yollardır. Bu nedenle düşmanlık değil, karşılıklı saygı esastır.

WICCA HAKKINDA SIKÇA SORULAR SORULAR

Wicca bir din midir?

Wicca bir din değildir; bir inançlar sistemi ve pratikler bütünüdür. Bazı wiccanlar bunu bir din olarak anlamak isterlerse de aslında bizim anladığımız anlamda bir din kesinlikle değildir.

Wicca'daki Tanrı ve Tanrıçalar ne anlama gelmektedirler?

Wicca'da Tanrı ve Tanrıçalar aslında tek bir evrensel gücün dişil ve eril yanlarına aittirler. Bu gücün dişil ve eril yanlarının çeşitli karakteristiklerini sembolize ederler. O nedenle bir wiccan yapacağı çalışmaya uygun bir Tanrı ve Tanrıça seçebileceği gibi, kendine de uygun bir Tanrı ya da Tanrıça seçerek hep onunla çalışabilir.

Bütününe baktığımızda ise Wicca tek bir evrensel gücü kabul eder; bu bağlamda monoteizme yakındır ama kesin sınırları yoktur.

"An it Harm None, Do as Ye Will" prensibi nedir?

Bu prensip Türkçe'ye "Ne yaparsan yap ama kimseye zarar vermeden" diye çevrilebilir ve Wicca'nın temel prensiplerindendir. Buna göre bir wiccan Doğa'daki başka hiçbir varlığa zarar vermediği sürece istediğini yapabilir; bu kesin sınırdır. Aynı şekilde Doğa'nın bir parçası olmanın da bilincine varmaktır.

Bu bağlamda cadılar için söylenen hurafelerin Wicca ile bir alakası yoktur.

“Üç katı” prensibi ne anlama gelmektedir?

Bu prensibe göre bir wiccan yaptığı bir eylemin kendisine üç katı olarak geleceğini kabul eder. Bu sembolik bir anlatımdır; burada temel prensip bu dünyada yaptıklarımızın karşılığını muhakkak alacağımızdır.

Wicca yeni yaratılmış bir sistem ise nasıl oluyor da kadim bilgeliğe bu kadar yakın olabiliyor?

Wicca'nın ortaya çıkması yakın tarihlerde olmuş olsa da temelleri daha eskiye dayanmaktadır. Gardner, ezoterik ve okült kültüre tam olarak vakıf biri olmakla birlikte, kadim inançları da iyi biliyordu. Bunların seçmeci olarak harmanlanması Wicca gibi “işleyen” bir sistemi meydana getirmiştir. Bu bağlamda Wicca güvenilir bir sistemdir.

Wicca ile satanizmin bir alakası var mıdır?

Wicca ile satanizmin hiçbir alakası yoktur. Wicca için Doğa'da kötülük kavramı yoktur. Doğaya aykırı hareketler vardır; kötü prensibi sembolize edecek bir varlığa da ihtiyaç yoktur. Satanizm, Yahudi-Hristiyan kültürün ortaya çıkardığı bir akımdır, Wicca ya da paganizm içinde hiçbir yeri yoktur ve sapkın bir akımdır.

Wicca ile ilgilenen biri mensup olduğu dinden çıkar mı?

Wicca bir pratikler bütünüdür, daha önce de belirttiğimiz gibi bir din değildir. Wicca içinde geçen Tanrı ya da Tanrıça isimleri de aslında tek bir gücün farklı şekilleridir. Bu bağlamda Wicca'nın bir din ile çatışması mümkün değildir; ancak yorum farklılıkları olabilir.

Her isteyen kendini wiccan ilan edebilir mi?

Birçok wiccan tarafından kabul edilen görüş bunun mümkün olduğu ancak iyi bir eğitim alması gerektiği yönündedir. Üç aşamalı inisiyatik sistemi seçen wiccanlar da vardır. Burada kişinin kendi iradesi ve gayreti önemlidir, kendine inisiyasyonla wiccan olunabilir.

Her wiccan pagan olmak zorunda mıdır?

Böyle bir zorunluluk olmamakla birlikte Wicca'nın kökenleri açısından pagan düşünceye yakın olması zaman içinde bu sonucu getirebilir. Ancak paganizm çok geniş bir yelpazeyi kapsadığından her pagan wiccan değildir.

Birçok değişik Wicca akımı var, bunlar arasındaki fark nedir?

Aslında çok büyük farklılıklar yoktur. Bu pagan akımlarının arasındaki farklılıklar uygulamalarda vardır. Yerel kültlere göre farklı Wicca akımları vardır.

O zaman yeni Wicca akımları da çıkabilir.

Kesinlikle çıkabilir. Özden ve kökenlerden ayrılmamak kaydı ile kendi ritüellerini oluşturacak Wicca toplulukları olabilir. Örneğin zaman içinde Anadolu Wicca'sı (Anatolian Wicca) çalışmamız da buna bir örnek olacaktır.

Ailem wiccan olmama karşı çıkarsa ne yapmalıyım?

Wicca yolunu benimseyen kişi bunu kalp kırarak ya da

isyan ederek yapmaz; özellikle aileyi üzmemek yerine bunu daha sakin ve kararlı biçimde anlatmak gerekmektedir. Eğer aile ikna olmuyorsa, pratikleri yapmak için daha da olgunlaşmayı ve kendine yeter olmayı beklemek gerekmektedir.

Uyuşturucunun Wicca pratikleri için faydası var mıdır?

Uyuşturucu sahte bir dünya yaratır ve kişinin kendisine zarar vermesine neden olur. Bu bağlamda uyuşturucu kesinlikle bir wiccan tarafından kullanılmamalıdır. Tamamen doğallığa dayanan bir sistemde bunun yeri yoktur. Aynı şekilde bir wiccanın sigara içmesi de iyi değildir.

Alkolle yapılan çalışmalar daha mı etkilidir?

Alkolle yapılan çalışmalarda iki tür tehlike vardır: Birincisi tamamen konsantrasyona ve belli prensiplere dayanan bir çalışma öncesinde alkol alınması çalışmanın başarısız olmasına neden olabilir; ikincisi de, kişi kontrolünü kaybedebileceğinden çalışma istenmeyen neticelerle sonuçlanabilir. Alkolün Wicca ritüellerine karıştırılmaması gerekmektedir. Bunun tek istisnası mevsimsel ritüellerde sadece ritüel amaçlı çok az şarap alınabilmesidir.

Ritüeller açık havada mı yapılmalıdır?

Böyle bir zorunluluk olmamakla birlikte açık havada olması daha güzeldir. Ancak buna olanak olmadığı zaman sizin için neresi kutsal mekân olabiliyorsa orada ritüel yapılabilir.

ÖRNEK WICCA PRATİKLERİ

Wicca, kadim zamanların birçok uygulamasını, kendi kuralları içinde yinelemektedir. Bu bağlamda Wicca içinde bazı majikal çalışmalar yapmak bir wiccan için doğaldır.

Bunlar genelde sadece kişiyi ilgilendiren çalışmalar olup sadece "hayrına" yapılan çalışmalardır.

Kendimiz dahil olmak üzere yaptığımız çalışmanın sonunda gerçekleşecek olayın hem kendimiz hem de başkaları için iyi olup olamayacağını bilmediğimizden, bu tür çalışmalarda, sadece Evren'in ve kişilerin hayrına yaptığımızı bilmemizin büyük faydası vardır.

Wicca'ya göre yaptığımız her eylemin bize geri döneceğini bildiğimizden bu çalışmaların gerçek amacı üzerine oldukça düşünmemiz gerekmektedir.

Eğer iyi niyetimizden ve başkalarına zarar vermeyecek ya da özgür iradeye karışmayacağımızdan eminsek böyle bir çalışmaya niyet edebiliriz.

Bu tür çalışmaların her biri, daha önce belirttiğimiz;

1. Çalışma öncesi kişisel hazırlık
 - a. Çalışma konusunun ve hedefinin belirlenmesi – Niyet
 - b. Çalışma öncesi fiziksel hazırlık
 - c. Çalışma öncesi ruhsal hazırlık
2. Çalışma yapılacak alanın hazırlanması
 - a. Altar'ın hazırlanması
 - b. Altar çevresinin düzenlenmesi
 - c. Çalışma aletleri
 - d. Mum ve Tütsü seçimi
 - e. Korunma
3. Çalışma Sırasında Yapılacaklar
 - a. Çemberin oluşturulması

- b. Meditasyon ve Odaklanma
- c. Invocatio
- d. Tarot
- e. Çalışmanın amacının gerçekleştirilmesi
- f. Çalışmanın bitirilmesi

4. Çalışma Sonu

- a. Şükran
- b. Çalışma alanının temizlenmesi

şablonuna uygun olacaktır; burada sadece çalışmalarda kullanılacak malzeme ve söylenecek sözler incelenecektir.

Bu çalışmaların cinsine göre farklı malzemeler de kullanılabilir; hatta bildiğiniz nefes teknikleri, şifacılık teknikleri de kullanılabilir.

Burada dikkat edilecek bir husus da Tanrı ya da Tanrıça isimlerini kullanırken bunu putperestlik ya da çoktanrıcılık olarak görmeden sadece sembole bağlı enerjiler üzerine çalışıldığıdır.

ŞİFA ÇALIŞMASI

Birçok hastalığın ve rahatsızlığın nedeninin sadece fiziksel olmadığı ve ruhsal nedenlere dayandığı artık günümüzde kabul edilen bir gerçektir. Bu bağlamda eski zamanların şifacılığının günümüzde de kullanılabileceği bir gerçektir.

Eski zamanların şifacılığının içinde çok farklı yöntemler olabildiği gibi günümüzde de Reiki gibi alternatif yöntemler de kullanılmaktadır.

Wicca içinde ise genel çalışma prensiplerine uygun yöntemler kullanılabilir ve günümüz alternatif yöntemleri de buna katılabilir.

Ancak daha önce de belirttiğimiz gibi yapılan her çalışmanın kişinin hayrına olması gerekmektedir; bu bağlamda bu çalışmaların öncelikle kendimiz için yapılması ve zorunda kalmadıkça başkaları için çalışılmaması gerekmektedir.

Şifacılıkta bir önemli nokta da modern tıbbın yardımı alınmadan sadece bu yöntemlerin uygulanmaması gerektiğidir. Biz genel olarak şifalandırma yapsak da hastalığın nedeninin modern tıp tarafından anlaşılması da gerekmektedir. Örneğin bizim bir ağrıyı geçirmemiz aslında o ağrıya bağlı hastalığın tanısını zorlaştırmamız anlamına gelmektedir.

Bu bağlamda çok iyi karar verilip niyet edildikten sonra çalışma yapılmalıdır.

Bir şifalandırma çalışmasında genelde mavi mum kullanılmaktadır.

Bu tür çalışmaların çok aciliyet olmadıkça genelde şifacı Tanrıların Güneş ile olan ilişkisinden dolayı Güneş günü olan pazar günü yapılmasında fayda vardır.

Her çalışmada dört elemenin çağırılması gerekmele birlikte şifa çalışması genelde arındırıcı olan ateş ve su ile yapılmaktadır.

Çalışmanın yapılması sırasında yakarış şu şekilde olabilir:

“Her şeyi aydınlatan Güneş
Kadim zamanların bütün şifa güçleri
Bir elimde ateş
Bir elimde su
Her şeyi gören
Her şeyi bilen Güneş Tanrı’nın adı ile
.....’nin şifalanması
..... derdinden kurtulması
Her türlü derdinin açığa çıkması için
Ateş ve su
Elementleri
Evrenden aldığımı Evrene veriyorum

...şifalansın
Her şey açığa çıksın geçsin
Dillerim ki öyle olsun"

Bu arada reiki gibi şifa pratikleri de kullanılabilir.

AŞK ÇALIŞMALARI

Aşk kuşkusuz insan hayatının en karmaşık duygularındandır. Aşık olduğumuz anda bunun gerçek mi yanılısma mı olduğunu düşünmeden hemen bu duygumuzun enerjisi ile harekete geçeriz.

Aşk çalışmalarında dikkat edilmesi gereken en önemli nokta karşımızdaki kişinin özgür iradesine dokunmamaktır; bir başka deyişle hoşlanılan kişinin aşkını elde etmek için bir çalışma yapılamaz.

O halde yapılabilecek en doğru çalışma, hayrımıza olmak üzere aşkı hayatımıza çekmek için yapılacak olan bir çalışmadır; bu bir kişi üzerine odaklanmadan sadece kendimiz için yapılacak olan bir çalışma olacaktır.

Bu çalışma için Venüs günü olan cuma gününü seçmekte fayda vardır.

Altar üzerinde kırmızı mum ve aşkı anımsatan objelerin olması gerekmektedir

Bu çalışmada Aşk Tanrıçası'na (Afrodit, Venüs, İnanna vs) yapılacak yakarış aşağıdaki gibi olabilir:

"Ey Tanrıça,
İnanna, İştâr, İsis
Afrodit, Venus
Adıyla onurlandırılan Tanrıça
Bana yaşamıma aşk gelmesi için yardım et.

Senin adınla Evrene aşk için yakarıyorum
Benim için hayırlı olan,
Kutsal Sevgi'yi getirecek olan
Aşkı yaşamıma almam için
Bana yardım et.
Ey Tanrıça
Sen bunu en iyi bilersin
Dilerim ki öyle olsun"

Burada mumlar bitene kadar ritüeli sürdürmekte fayda vardır.

BOLLUK BEREKET ÇALIŞMALARI

Günümüzde en çok bolluk ve bereket çalışmaları birçok şekilde yoğun olarak yapılmaktadır. Günümüzün global kapitalist dünyası bolluk bereketi harcayacağından fazla para sahibi olmak diye tanımlarken çok eski zamanlarda bu çalışmalar sadece ihtiyaçlar için yapılmaktaydı.

Bu tür çalışmalara girerken sadece belli bir noktaya odaklanmak yerine sadece bu bolluk ve bereketin hayrımıza olması için yapmalıyız.

Özellikle, Loto, Piyango gibi araçlara odaklanmak da ritüelin özüne aykırıdır.

Böyle bir çalışmayı Jüpiter günü olan perşembe gününde yapmakta fayda vardır.

Genelde yeşil mum kullanılır ve mum bitene kadar çalışmaya devam edilir.

Bu çalışmada altarın üzerinde bolluk bereketi anımsatıcı, meyve, tahıl, para ve değerli taşlar olabilir.

Bu çalışmanın yakarışı da Tanrı ve Tanrıça'ya birlikte olmalıdır. Zenginliği Tanrı verirken bolluk ve bereket

Tanrıça'ya bağlıdır.

"Ey Tanrıça,
Bütün Dünyaya bolluk ve bereket veren
Ekinleri yetiştiren,
Meyveleri olgunlaştıran,
Doğuran ve yine koynuna alan,
Ey Tanrı,
Yeryüzünün ve yeraltının
Zenginliklerini bağışlayan
Benim bu Dünyada varolmam
Sizleri onurlandırmam için
Gerek rızkımı, kismetimi
Kazanmamda yardımcı olun.
Kendi bolluk, bereket ve zenginliğinizden
Bütün Dünyayı beslediğiniz gibi
Beni de besleyin
Kismetim ve bereketim için
Size yakarıyorum,
Dilerim ki öyle olsun"

KORUMAYA ALMA ÇALIŞMASI

Korumaya alma çalışması bütün çalışmalar içerisinde en önemlisidir.

Bu çalışmada, kişi kendini ya da bir eşyasını hatta bir yakınını korumaya alabilir; her zaman olduğu gibi bu çalışmayı da sadece kendimiz üzerinde yapmak çok daha faydalıdır.

Korumaya almak, kişiyi ya da nesneyi dışarıdaki negatif etkilerden korumak demektir. Bunun için altarda siyah ya da beyaz mum olması yeterlidir. Normal çember açtıktan sonra kişinin kendi üzerinde bir çember ve pentagram daha açılarak

dört element çağırılır ve yakarıŖta bulunulur:

“Koruyan, gözeten
Tanrıça ve Tanrı’nın adıyla,
Yaşamın kaynağı Su,
Hareketimi veren Ateş
Beni oluşturan ve geri alacak Toprak
Ayakta tutan Hava,
Beni Su, Ateş Hava ve Toprak ile
Meydana gelmiş, gelecek
Her türlü kötü enerjiden,
Bana ait olmayandan ve
Düşman olandan koruyun
Gözetin ve uzak tutun
Gözünüz hep üzerimde olsun
Siz her şeyin hayırlısını bilersiniz
Dilerim ki öyle olsun”

Ek: Atlantis

Wicca ile ilgili bir kitapta Atlantis'e uzunca bir yer ayırmış olmak garip gelebilir; ancak "kadim din" diye kabul edilen ve kaynağı belirsiz inançların ve özellikle de majik uygulamaların Atlantis'ten geldiği birçok ezoterik örgüt tarafından dile getirilmektedir.

Bu bağlamda Atlantis üzerinde biraz daha ayrıntılı durmak gerekmektedir.

İnsanlığı uzun zaman meşgul eden mitolojik konuların başında Atlantis gelmektedir. Atlantis'in varolup olmadığı uzun yıllar tartışma konusu olmuştur.

En sade tanımı ile Atlantis, bir zamanlar varolduğuna ancak daha sonradan doğal felaketlerle batmış olduğuna inanılan bir kıta parçasıdır.

Dünyanın birçok yerinde birçok araştırmacı Atlantis için bazı yerler belirlemiş ancak hiçbir zaman hiçbir açıklama tam kesinlik kazanmamıştır.

Daha eski eserlerde Atlantis ile ilgili bilgiler geçse de, adını vererek ve ayrıntılı açıklamalara girerek en geniş açıkla-

yan ilk Platon olmuştur. Bu nedenle ilk olarak Atlantis'in Platon'un eserlerinde nasıl geçtiğinde göz atmak faydalı olacaktır.

PLATON'UN ESERLERİNDE ATLANTİS

Platon'un Atlantis ile ilgili kaynağının ne olduğu konusunda çok bilgimiz yoktur. Ancak diyalogda sözü geçtiği gibi bu bilgilerin Mısır kaynaklı olduğu düşünülebilir.

Öte yandan birçok araştırmacı da bu bilgilerin Platon tarafından uydurulmuş olduğunu söylemektedirler. Aristoteles bile Atlantis'in Platon tarafından yaratılıp sonra onun tarafından yok edildiğini söylemiştir. Ancak dikkatli inceleme bu efsanenin sadece Platon'un eserlerinde olmadığını gösterecektir.

Platon ise bu anlattıklarının, kendinden önce olanların bilgisi olduğunu ancak zamanla kaybolduğunu çok açık bir dille Kritias adlı diyalogunda belirtmiştir:

“Vaktiyle tanrılar bütün dünyayı, yer yer, kendi aralarında paylaşmışlardı. Kavgasız, gürültüsüz bir paylaşma, çünkü ne tanrıların kendilerine uygun düşecek şeyleri bilmeyeceklerine inanmak doğru olur ne de bildikleri halde anlaşılmazlıktan faydalanarak ötekilerin elinden almaya kalkışacaklarına. [...] Baba bir kardeş oldukları için, aynı babadan aynı tabiatı almış olan, aynı bilgi ve sanat seviyesini paylaşan Hephaistos ve Athena, müşterek pay olarak bu yerleri aldılar. Burası erdemle düşünce için yaratılmış bir yer olduğundan, ona öz malları gibi sahip oldular. Burada iyi insanlar yaratarak, onlara idare yöntemlerini öğrettiler. Adları kaldıysa da, kendilerinden sonra gelenlerin büsbütün kaybolması, aradan da uzun zaman geçmesi yüzünden, gör-

dükleri işlerden bir iz kalmadı. Çünkü, yukarıda söylediğim gibi, hayatta kalan nesiller, her sefer dağlarda yaşayan, okuma yazma bilmeyen, ovalardaki hükümdarların ancak adını duymuş olan, onların gördüğü işlerden de pek az şeyler bilen insanlardan ibaretti. Onlar bu hükümdar adlarını kendi çocuklarına da takarlardı; ama kendilerinden önce gelmiş olanların ne erdemlerinden ne de adetlerinden, kulaktan kulağa duyulmuş bazı belirsiz şeylerin dışında, hiçbir şey bilmezlerdi. Gerek kendileri, gerek çocukları, birçok nesiller boyunca yaşamak için gerekli şeylerden mahrum kaldıklarından, bütün işleri güçleri, bütün konuşmaları da bu ihtiyaçtan ibaret kalıyor, kendilerinden önce, geçmiş zamanlarda olup bitenlere ilgi duymuyorlardı. Efsaneler, eski şeylerin araştırılması, ancak şehirlerde boş vakit kaldığı zaman, bazı kimseler yaşamak için gerekli şeylere kavuştuktan sonra baş göstermiştir, önce değil. İşte eski adamların gördükleri işler hatırlanmadığı halde, adları bu yüzden kalmıştır.”

Atlantis Platon’un iki diyaloguna konu olmuştur. Bunlar, Timaios ve Kritias adlı diyaloglardır.

Platon Atlantis’in öyküsünü anlatmaya Timaios adlı diyalogunda başlamış, Kritias’da yeniden ele alarak devam etmiştir. Ancak, Kritias yarım kalmıştır.

Her iki diyalogda da aynı kişilerin adı geçmektedir. Bunlar, kaçınılmaz olarak Sokrates, Timaios, Kritias ve Hermokrates’dir. Bu diyaloglarda, Platon’un diğer diyaloglarında olduğu gibi Sokrates ön planda değildir. İlk diyalogda Timaios, ikincisinde Kritias ağır basmaktadır.

Burada Platon’un bir üçleme yapmak istediği, Hermokrates adında üçüncü bir diyalogun tasarlandığı akla gelmektedir. Atlantis konusu Timaios ile başlamış, Evren’in yaratılışı işlenmiş, Kritias’da da Atlantis devam etmiştir. Ancak konu Kritias’da ansızın kesilmektedir. Burada

Platon'un bu konuyu daha fazla işlemek istememesi kadar, bunun devamının ve hatta olası bir üçüncü diyalogun da kaybolduğu düşünülebilir. Zaman bu soruların yanıtını verecektir.

Diyaloglarda adı geçen kişileri incelersek, Timaios verdiği bunca bilgilere rağmen tanınmış biri değildir.

Timaios Platon'un en ilginç eserlerinden biridir. Platon bu eserinde Evren'in doğuş temasını işlemiş ve çağına göre oldukça radikal bir anlayış ile sergilemiştir. Platon'un bu diyalogda bir "Evren'in Yaratıcısı" kavramı kullanması da değişik yorumlara neden olmuştur. Bazı yazarlar bu bölümlerin daha sonra eklendiğini söylemiş bazıları da Platon'a tanrısal ilhamın geldiğini söylemişlerdir. Ancak çoğunluğun kabul ettiği bu eserin Platon'un özgün eseri olduğu yolundadır. Gerçekten de dikkatle incelendiğinde Platon'un diğer eserlerinden büyük farklılık göstermez. Timaios, daha çok son yıllarına yaklaşan bir yazarın, döneminin ezoterik bilgisini daha yoğun bir şekilde verdiği bir eserdir.

Timaios'un bir başka özelliği de, bu diyalogda Sokrates'in sadece dinleyici olması ve lafa fazla karışmamasıdır. Bu eserde Evren ile ilgili bilgileri içlerinde "en iyi astronomi bilen ve dünyanın özüne varmak için en çok uğraşmış" olan Timaios¹ ve Atlantis ile ilgili bilgileri de Kritias vermektedir.

Kritias da tarihsel bir kişilik olmakla birlikte bu eserde adı geçen Kritias'ın kim olduğu tam olarak bilinmemektedir. Burada Kritias Solon'un dedesinin dostu olduğunu söylemekle, aynı öyküyü dedesinden de duyduğunu belirtmektedir. Burada Platon'un ustalıkla öykünün çok eski çağlardan beri anlatıldığını ima ettiğini düşünebiliriz.

Timaios'da Atlantis ile ilgili bölümler şu şekilde geçer:

"Solon'un anlattığına göre Mısır'da Delta'da, Nil'in ikiye ayırdığı çıkıntıya doğru Saitikos denilen bir ülke vardı; bu

1 Timaios aynı zamanda tarihsel bir kişiliktir de . Elimize geçen bilgilerden onun astronomi ile uğraştığını ve Pitagorasçılığa bağlı kaldığını öğreniyoruz.

ülkenin en büyük şehri de, Kral Amasis'in memleketi olan Sais'tir. Bura halkına göre şehirlerini kuran bir tanrıçadır²; ona kendi dillerinde Neith adını vermişler, fakat bu tanrıçanın Hellence'de adı Athena'dır. Bu adamlar Atinalıları pek severler ve onlarla uzaktan akrabalıkları olduğunu söylerler³. Solon onların memleketine varınca pek parlak karşılandığını, bir gün eski zamanlara dair, en bilgin rahiplere bir şey sorduğu zaman, ne kendisinin ne de ne de başka bir Hellen'in hemen hemen hiçbir şey bilmediğini gördüğünü anlattı. Bir seferinde de onları eski şeylerden söz açmaya sürüklerken, bizde bilinen en eski şeyleri anlatmaya koyulmuş. Onlara ilk insan olarak anılan Phoroneus'dan, Niobe'den, tufandan, kendilerini kurtaran Deukalion ve Pyrrha'dan, onların doğuşu hakkında dönen mythos'lardan ve torunlarının neslinden bahsetmiş. Olayların geçtiği tarihleri tahmin ederek de tarihleri hesaplamaya çalışmış. O zaman pek ihtiyar olan rahiplerden biri ona 'Ah Solon, Solon' demiş, 'siz Hellenler her zaman çocuksunuz, sizin memleketinizde hiç ihtiyar yok.' Bunun üzerine Solon 'Bununla ne demek istiyorsun?' diye sormuş. Rahip 'Sizin hepinizin ruhları çok genç' diye cevap vermiş, 'çünkü kafanızda ne bir eski geleneğe dayanan, öteden beri edinilmiş fikir ne de zamanla ağarmış bir bilginiz var. Bunun sebebi şudur. İnsanlar birçok şekillerde yok edilmişler daha da edileceklerdir. En büyük felaketler ateşle sudan gelmişti⁴, ama bin türlü başka sebeplerle meydana gelen daha küçük felaketler de vardır. Sizin memleketinizde de bir gün babasının koşu arabasını koşturup yine aynı yoldan süremeyince yer-yüzündeki her şeyi yakan, kendisi de yıldırımlarla vurulup ölen Helios'un oğlu Phæton'un hikâyesi gerçekten bir masal

2 Kaynakça'da adı geçen tercümede kadın-tanrı deniyor . Ancak bu sözcüğün yerine dilimize tanrıça sözcüğü yerleştiği için biz bu sözcüğü kullanıyoruz.

3 Platon , Neith'in Hellence adı Athena'dır derken zaten böyle bir ilişkiyi belirtiyor.

4 Bu düşünce yüzyıllar boyunca egemen olmuştur ve günümüzde de benimsenmektedir.

gibi anlatılır, ama hakikat şudur ki, gökte dünyanın etrafında dönen gök cisimleri bazen yollarından şaşarlar, uzun aralıklarla meydana gelen bir tutuşma yeryüzündeki herşeyi mahveder.⁵ O zaman dağlarda, yüksek kuru yerlerde oturanlar, şehirlerde, deniz kenarında oturanlardan daha çok mahvolurlar. Fakat, Nil, her zamanki kurtarıcımız olan Nil, taşarak bizi bu felaketten de kurtarıyor. Bunun aksine Tanrılar, bir tufanla dünyayı yıkadıkları zaman yalnız dağdaki sığırtmaçlarla çobanlar kurtuluyor, ama sizin şehirlerin ahalisini nehirler alıp denize sürüklüyor. Halbuki bizde sular hiçbir zaman ovalara yükseklerden gelmiyor, her zaman tabii bir şekilde toprağın altından çıkıyor. İşte burada en eski adetlerin bundan dolayı korunmuş olduğu söyleniyor. Fakat gerçek şudur ki; kendilerini kaçıracak kadar şiddetli bir soğuğu da yakıcı bir sıcığı da almayan bir yerde, her zaman az ya da çok insan vardır. Hem sizde olsun, bizde olsun, yahut da adını duyduğumuz başka bir ilde olsun, güzel, büyük, yahut da başka bir bakımdan ilgiye değer bir şey meydana gelmişse bütün bunlar, en eski çağlardan beri burada tapınaklarda duruyor, böylece de korunmuş oluyor. Sizde ve başka uluslarda tam tersi, daha yazmayı ve devletlere lazım olan her şeyi öğrenir öğrenmez, gökyüzünün suları belirli bir zamandan sonra, bir hastalık gibi sağanak halinde üzerinize yağıyor, içinizden okuyup yazması olmayanlarla cahillerden başkasının kurtulmasına meydan bırakmıyor; o kadar ki toy çocuklar gibi kendinizi yeniden, hareket ettiğiniz yolun başında buluyor, eski zamanlarda, burada, kendi memleketinizde olup bitenlerden hiçbir şey bilmiyorsunuz; çünkü Solon, yurttaşlarının biraz önce saydığın soyu sopu, sütnine masallarından pek farklı değildir. Her şeyden önce daha eskiden birçok tufanlar olduğu halde

5 Tam bir bilim-kurgu filmine benzeyen bu efsaneye göre Güneş-Tanrı Helios'un Oğlu Phæton bir gün güneş arabasını kullanmaya kalkar fakat kontrolden çıkınca her yeri yakar. Phæton da yıldırımlarla öldürülerek daha çok zarar vermesi önlenir.

siz, bir tek kara tufanını hatırlıyorsunuz; sonra insanlar arasında görülen en güzel ve en iyi soyun sizin memleketinizde doğduğunu ve kendinizin, senin de bugünkü devletinizin de, felaketten kurtulabilmiş bir tohum sayesinde o soydan geldiğinizi bilmiyorsunuz. Bilmiyorsunuz, çünkü felaketten kurtulabilenler, birçok nesiller boyunca, hiçbir yazı bırakmadan ölüp gittiler. Evet, Solon, bir zamanlar suların sebep olduğu en büyük felaketlerden önce, bugün Atina adı verilen devlet, savaştan yana en yiğit, her bakımdan ölçülemeyecek kadar da medeni bir devlettir: Göğün altında sözünü işittiğimiz en güzel şeyleri başaran, en güzel siyasa kurallarını icat eden odur, diyorlar.’

Solon’un anlattığına göre, bunları duyunca şaşakalmış, rahiplerden eski yurttaşlarına dair ne biliyorsa hepsini dosdoğru, hemen kendisine anlatmasını rica etmiş. Bunun üzerine ihtiyar rahip cevap vermiş: ‘İsteğini yerine getirmeme hiçbir sebep yok, Solon, bunu senin hatırın için olduğu kadar yurdunun hatırı, hele sizinki kadar bizim ilimizi de koruyan, onları büyütüp yetiştirmiş olan tanrıçanın hatırı için de yapacağım. O tanrıça ki, sizin ili bizimkinden bin yıl önce, toprak ile Hephaistos’tan⁶ aldığı bir tohumla vücuda getirmişti, kutsal kitaplara göre, bizim ilin kuruluşundan beri sekiz bin yıl geçmiştir. Demek oluyor ki sana dokuz bin yıl önceki yurttaşlarının kurumlarını, onların en şanlı başarılarını kısaca anlatacağım. Başka zaman vaktimiz olunca bunların hepsini yeni baştan sıra ile teker teker ele alırsız.

[...]

Biz burada ilinizin hayranlık uyandıran büyük başarılarından birçoğunu yazılı olarak saklıyoruz. Ama bunların içinde bir öylesi var ki büyüklük, kahramanlık bakımından hepsini geride bırakıyor. Gerçekten eski yazılar, vaktiyle ilinizin, büyük Atlas denizinin ötelerinden gelip Avrupa ile

6 Günümüze ulaşmamış bir efsaneye göre.

Asya'ya küstahça saldıran koskoca bir devleti yok ettiğini söylüyor. O zamanlar bu koca denizden geçilebiliyordu; çünkü sizin Herakles Sütunları⁷ dediğiniz o boğazın önünde bir ada vardı. Bu ada Libya ile Asya'nın ikisinden daha büyüktü. O zamanlar oradan başka adalara, oradan da karışlarında uzanan ve gerçekten adını hak eden denizin kenarındaki bütün kıtaya⁸ ulaşılabilirdi. Çünkü sözünü ettiğimiz boğazın iç tarafı, girişi dar bir limana benzer, dış tarafı ise gerçekten büyük bir denizdir. Etrafını çeviren kara parçası da gerçekten kıta denebilecek bir topraktır. İşte bu Atlantis adasında, hükümdarlar, hakimiyetini bütün adaya, öteki adalara, hatta kıtanın bazı parçalarına kadar uzatan büyük, hayranlığa değer bir devlet kurmuşlardı. Bunlardan başka boğazın iç tarafında, bizim tarafta, Mısır'a kadar Libya'nın, Tyrhenia⁹'ya kadar da Avrupa'nın hakimi idiler. Bir gün bu devlet bütün kuvvetlerini bir araya toplayarak sizin yurdunuzu, bizimkini, boğazın iç tarafındaki bütün ulusları boyunduruğu altına sokmak istedi. İşte o zaman, Solon, iliniz bütün değerlerini, bütün kuvvetini dünyanın gözü önüne serdi. Cesarettin, savaş bilgilerinden yana öteki illerin hepsinden üstün olduğu için Hellenlerin başına geçti; ama ötekiler kendini bırakıp çekilince bir başına kalan, böylece en tehlikeli duruma düşen iliniz istilacıları yendi, bir zafer anıtı dikti, şimdiye kadar hiç kölelik etmeyenleri kölelikten kurtardı ve bizim gibi, Herakles sütunlarının iç tarafında oturanları iyi yüreklilik ile serbestliğine kavuşturdu. Ama bundan sonra korkunç yer sarsıntıları, tufanlar oldu. Bir gün, bir uğursuz gecenin içinde, ne kadar savaşçınız varsa hepsi birden bir vuruşta toprağa gömüldü-

7 Cebelitarık Boğazı

8 O zamanlar Amerika kıtasının varlığı bilinmemesine karşılık burada çok belirgin bir şekilde bu kıtadan bahsediliyor. Bu da Platon'un gerçekten eski ve önemli bir kaynaktan yararlandığını gösteriyor.

9 Batı İtalya ,Etruria. Yunanca yazılışı ile Τυρρηνιας , buradaki η bu sözcüğün daha önce α ile yazılmış olabileceğini de düşündürüyor. Okunuşu ise Turrantias gibi oluyor ve Turan sözcüğünü çağrıştırıyor.

ler. Atlantis adası da, aynı şekilde, denize gömülerek yok oldu. İşte bunun içindir ki, ada çökerken meydana getirdiği sığ bataklıklar yüzünden o deniz bugün bile, geçilmez, dolaşılmaz bir hâldedir.”

Atlantis ile ilgili anlatılanlar Timaios adlı eserde burada son bulmaktadır.

Bu iki eserde geçen Atlantis öyküsünü dikkatlice incelersek burada anlatılanların sadece basit bir kurgu olmadığını anlarız. Gerçi Platon yine Devlet adlı kitabında anlattığı devlet düzenine dayanmaktadır fakat bilerek, başka bir devlet kurgulayacağına, özellikle Mısır’daki erginlenme merkezlerinde anısı yaşayan Atlantis’i örnek göstermektedir.

Atlantis’le dolaysız olarak ilgili bir Mısır kaynağı elimizde olmadığı için Atlantis’in orijinal adını bilemiyoruz. Ancak Platon’da geçen Atlantis sözcüğünü etimolojik olarak inceleyebiliriz.

Yunanca’da Atlantis Atlas ile ilgili bir kökten gelmektedir. Atlas bilindiği gibi, Yunan mitolojisinde Titan Iapetos’un oğlu olarak geçer ve Hesiodos’a göre Atlas göğü ayakta tutar:

“Dünyanın bittiği bir yerlerde
güzel sesli akşam perilerinin karşısında
dimdik durup ayakta tutuyor göğü
başı ve yorulmaz kolları üstünde.
Akıllı Zeus’un ona ayırdığı kader bu.”

Atlas Homeros’a göre de yeri göğü birbirinden ayıran direkleri taşır:

“Bu Atlas görür denizin bütün uçurumlarını,
ve koca direkleri omuzlarında taşır,
yeri göğü birbirinden ayıran direkleri.”
(Odysseia I, 53-55)

Atlas'ın çocukları da incelememiz açısından önemli bir yer tutmaktadır. Efsaneye göre Pleione'den olma Pleiades ve Hyades, Hesperis'ten olma Hesperid'ler Atlas'ın kızları, Hyas ve Hesperos da oğulları olarak mitolojik kaynaklarda yer almaktadır.

Bunlar içinden Hesperid'ler mitolojide ilginç bir yer tutmaktadırlar. Azra Erhat "Mitoloji Sözlüğü"nde Hesperid'leri ayrıntılı olarak anlatır:

"Hesperos ya da Batı Kızları diye anılan Hesperid'ler Hesiodos'a göre Okyanus Irmağının ötesinde, geceyle gündüzün sınırlarında oturan ince sesli perilerdir. [...] Hesperid'ler dünyanın batı ucunda, Mutlular Adalarının dolaylarında otururlarmış, ama zamanla coğrafya bilgileri artınca, Hesperid'lerin yurdu Atlas dağlarının eteğinde bir yer sayıldı.

Hesperid'lerin başlıca görevi, altın elmaların bittiği bahçeye bekçilik etmekmiş. Bir zamanlar Gaia tanrıçanın Hera'ya düğün hediyesi olarak verdiği bu elmaları dünyanın batı ucundaki bir bahçeye dikmişler ve başlarına bekçi olarak Hesperid'lerden başka bir ejder koymuşlardı. Batı Kızları bu cennet bahçesinde ezgi söylemekte ve tatlı bal akan pınarların başında hora tepmekle vakit geçirirlermiş Altın elmalar ölümsüzlük bağışlayan bir yemıştır. Herakles onları koparmakla ölümsüzlüğe hak kazanmış olur. Altın elma motifi Üç Güzeller ve Paris efsanesinde de geçer."

Hesperid sözcüğü Yunanca akşam ve batı anlamına gelen `Espšraj sözcüğünden türemiştir. Oturdıkları bölge ise Hesperia/`Espšr...a diye adlandırılır ki bunu Batı ülkesi ya da akşamın ülkesi diye de çevirebiliriz.

Hesperidlerin altın elmaların gözcülüğünü yapmaları ilginç bir motiftir. Altın Elma sembolik olarak bilgelik anlamı-

na gelmektedir. Zaten ruhun ölümsüzlüğüne dair ezoterik bilgeliği alan kişi ölümsüzlüğün sırrına erip ölümsüz olmaktadır. Bu bağlamda Hesperidleri daha çok bir inisiyasyon merkezinin rahibeleri olarak düşünmek biraz hayalci de olsa doğru bir yaklaşım olur. Bu merkezin Platon'un belirttiği Atlantis'in yeri ile olan ilgisi buradaki bir inisiyasyon merkezinin hatıralarda bu şekilde yaşadığını düşündürmektedir.

Atlasın kızları deyince Pleiades konusundan da bahsetmek gerekir. Günümüzde bir takım yıldız olarak bilinen Pleiades, Yunan mitolojisinde ilginç bir yer tutmaktaydı.

Azra Erhat, Mitoloji Sözlüğünde Pleiad'ları şöyle anlatır:

"Gökte yedi yıldızla çevrilen yedi kızkardeş. Yunanlıların 'Pleiades' dedikleri bu yedi yıldızlı burç, yedi, kandilli Süreyya,yani Ülker burcudur. Efsaneye göre Pleiadlar, Atlas'la Pleione'nin kızlarıymış.[...] Bir efsaneye göre yedi kız kardeş anaları Pleione ile birlikte Boiotia'da gezinirken avcı Orion'a rastlamışlar, Orion tutulmuş onlara, beş yıl kovalamış Pleiadları, sonunda kızlar birer güvercin olup uçmuşlar. Zeus da hallerine acıyarak gökyüzüne almış onları. Değişimlerinin nedeni başka türlü de açıklanır: Zeus babaları Atlas'a gök kubbeyi yükleyince ya da kız kardeşleri Hyas'ın bir yılan tarafından sokulup öldürülmesine fazlaca üzölmüşler de ondan dönüşmüşler."

ODYSSEİA'DA ATLANTİS EFSANESİ

Homeros'a atfedilen ve mitolojik kahraman Odysseus'un, Troya savaşıdan sonra evine dönmek için yaptığı yolculukları anlatan Odysseia MÖ 8. ila 6. yüzyıllar arasında geçer. Odysseia, her ne kadar içrek anlamı ağır basan bir destan olsa da o dönemde anlatılan, yaygın olan efsanelerden izler taşı-

maktadır.

O dönemde bilinen ve yok olan bir kara parçasından söz eden bir efsanenin izlerine Odyseia'da rastlıyoruz.

Tanrılar Odyseus'un tutsak bulunduğu Kalypso'nun adasından ayrılıp yurduna dönmesine karar verince, Odyseus kendine bir sal yapar ve denize açılır. Ancak denizde bir fırtınaya yakalanan Odyseus Phaiak'ların ülkesine kadar sürüklenir. Odyseia'da geçtiği kadarı ile burada bambaşka bir mitos ile karşı karşıya olduğumuzu anlarız.

“Eskiden Phaiak'lar engin Hypereia'da otururdu,
güçte üstün zorba Tepegözlere yakın,
Tepegözler onların topraklarını boyna yağma ederdiler.
Tanrı yüzlü Nausisthoos onları kaldırdı,
götürdü yerleştirdi Skherie'ye,
alın teriyle yaşayan insanlardan uzağa.
Dört yandan surla çevirmişti kenti,
evler kurmuş, tapınaklar yapmıştı tanrılara,
tekmil topraklar dağıtmıştı,
Ama çoktan boylamıştı Hades ülkesini,
düşünceleri tanrılardan gelen Alkinoos kraldı şimdi.”
(VI, 4-12)

Bu bölümde ilginç bir mitos ile karşı karşıya kalmaktayız. Phaiak'ların kökeni anlatılırken Hypereia adlı bir ülkeyle de karşılaşılıyor. Bu isim Hyper (Upşr-), üzerinde sözcüğünden gelmekte olup, bizim kanaatimizce üzerinde olan –belki de deniz üzerinde– anlamına gelmektedir. Burada Tepegözler, yani Kyklop'lar (KÚklwpej) da yer almaktadırlar. Kyklop'lar, mitolojik varlıklarının yanı sıra Dev anlamında da kullanılmaktadırlar ve bu pasajdaki devler daha önce gördüğümüz Nefilim ile benzerlik göstermektedirler. Kısaca Phaiak'ların bir ülkede devlerle birlikte yaşadığını öğrenmekteyiz. Ancak devlerin zorbalığından kaçan Phaiak'lar başka bir yere belki de bir

adaya yerleşmişlerdir. Bu da daha birçok efsane ile benzerlik göstermektedir.

Odysseus'un Alkinoos'un sarayına gitmesi ve sarayı betimlemesi ile Platon arasındaki benzerlikler de gözden kaçırılmamalıdır:

“ Bu ara Odysseus da gitti Alkinoos'un şanlı konağına,
giremedi içeri, gözleri kamaşıverdi,
durakaldı tunç eşiğin önünde,
ulu canlı Alkinoos'un yüksek çatılı sarayı
ışıldıyordu güneş gibi, ay gibi !
Tunç duvarlar uzanıyordu iki yanda
girişten ta içerilere dek,
kuşaklar vardı bu duvarlarda, mavi mineden
altın kapılar açılıyordu sağlam evin içerisine doğru,
eşikleri tunçtan, söveleri gümüşlendi,
iki yanları ve kapı tokmakları altından
Yerde iki köpek vardı, biri altındı, biri gümüş,
bütün ustalığını göstermişti Hephaistos bunlarda,
korusunlar diye ulu canlı Alkinoos'un konağını,
ölümsüzdüler ve eskimek bilmeyeceklerdi.

[...]

Heykeller dikilmişti güzel ayaklılar üstüne,
yanan çırağlar tutuyordu ellerinde altından delikanlılar,
konaktaki şölenleri aydınlatmak için geceleri.

[...]

Bir büyük bahçe vardı avlu dışında, kapılara yakın,
dört dönümlük, çitlerle çevrili çepeçevre;
Ağaçlar dal budak salmıştı burada kocaman kocaman,
armut ve nar ağaçları, pırıl pırıl yemişli elma ağaçları,
bal gibi incirler, yemyeşil fışkıran zeytinler,
ne yok olur, ne eksilir yemişleri bu ağaçların,
yaz, kış ara vermeden bütün yıl yeşerirler,
Zephiros estikçe biri biter, biri düşer,

taze armut biter kuruyan armut yerine,
elma üstüne elma biter, salkım üstüne salkım,
incir üstüne incir biter.
Bir bağ var ötede, salkım salkım üzümlü,
arada bir güneşlik çardaklar kurulu,
işte kızarmış salkımlar, koparıp ezilmeye hazır,
ama koruklar var yanibaşında,
çiçek dökmedeler yeni yeni,
alttan da başka salkımlar kızarır.
En dipte öbür ucunda bağın,
asma kütüklerinin yanında, düzenli bostanlarda,
fıskırır yol boyunca çeşit çeşit bitkiler.
Bağın içinde iki çeşme akar,
biri dolaşır bütün bahçeyi,
biri gider avlu eşiğinden yüksek konağa doğru,
hep bu çeşmeden su alır yurttaşlar.
İşte parlak armağanlar bunlardı,
tanrıların Alkinoos'a verdiği.”
(VII 83-133)

Her türlü meyvenin, her zamanda yetiştiği bir tür “Cennet Bahçesi” tanımlaması birçok mitte ortaktır. Özellikle Platon’un da Atlantis’i bu şekilde betimlemesi ve Odysseia’da aynı motiflerin bulunması dikkat çekicidir. Bir başka ortak nokta da iki su kaynağının bulunmasıdır. Ayrıca burada dikkat çeken bir husus da sarayda madenin bol kullanılması ve otomatik robotumsu eşyaların varolmasıdır.

Bu arada Poseidon soyundan olduğu belirtilen Kral Alkinoos da Tanrılarla olan yakınlığını açıklar:

“Oldum olası görünmüştür tanrılar bize,
şanlı yüzlük kurbanlar kestiğimizde,
bizimle şölen eder, otururlar oturduğumuz yere,
ıssız yollarda yolcumuza da görünürler,
hiç sakınmazlar onlar bizden,

çok yakınız çünkü onlara biz,
Tepegözler ve Devlerin yabani soyları gibi yakınız.”
(VII, 201-206)

Odyseia’da Phaiak’lar denizcilikte çok kuvvetli bir halk olarak geçerler ve dolayısıyla Poseidon önemli tanrılardan biridir. Odyseia’da birçok yerde Phaiak’ların denizcilikte üstünlükleri anlatılır ancak Phaiak’ların “akıllı” gemilerinin bir gün Poseidon’un gazabını da çekeceği bilinmektedir. O zamana göre hayal sayılabilecek bu gemileri ve beklenen sonu Kral Alkinoos şöyle anlatır:

“Akı var bizim gemilerimizin, kendileri gider,
ne dümen kullanır Phaiak’lar ne dümenci
benzemez bizim gemiler öbür gemilere,
insanların düşünce ve isteklerini seziverirler,
bilirler ne kadar varsa insanların bereketli ovası,
ne kadar kenti varsa insanların hepsini bilirler,
denizlerin sisle, bulutla kaplı uçurumlarını aşarlar hızla,
hiç korkmazlar, kaza maza vız gelir onlara,
yalnız duymuştum bir kez şöyle bir şey,
babam Nausithoos demişti, kızacak bize bir gün Poseidon,
bir yolculuktan dönerken edecek parça parça
Phaiak’ların sağlam yapılı bir gemisini sisli enginde
Sonra da örtecek kentimizi kocaman bir dağla.
Böyle demişti ihtiyar, ama tanrı bilir artık
Bir gün gerçekleşir mi bu, gerçekleşmez mi?”
(VII, 556-571)

Phaiak’ların kralı bu sonun mutlaka geleceğini bilmektedir. Bu sona da Odysseus neden olacaktır. Düşman olduğu Odysseus’a, kendi soyundan olan Phaiak’ların yardım etmesi Poseidon’u kızdırır:

“Yeri sarsan Poseidon [...]

gitti Phaiak'ların oturduğu Skherie'ye doğru
Bekledi orda, çok yakın geldi denizi aşan gemi,
Tam hızla geçip giderken, yeri yaklaştı ona,
Eliyle çarptı, çevirdi taş, kök saldırdı derinlere,
Sonra da uzaklaştı gitti oradan.

[...]

Derken Alkinoos söz aldı seslendi, dedi ki:
'Yazık! Babamın eski tanrı sözleri gerçek olur işte,
Poseidon kızacak bir gün bize, derdi o,
Geçirtiriz diye bütün insanlara denizleri sağ salım,
Phaiak erlerinin sapasağlam bir gemisini
kılavuzluktan dönerken sisli denizlerde
paramparça edecek, derdi,
sonra da koskoca bir dağ ile saracak kentimizi.
İhtiyar böyle söylerdi, sözleri gerçek olur şimdi,
Benim diyeceklerimi dinleyin hepiniz haydi:
Vazgeçin ölümlülere kılavuzluk etmekten,
Kentimize başvuracak kim olursa olsun.
On iki seçkin boğa kurban edelim Poseidon'a,
Bize acısın, koskoca bir dağ ile sarmasın kentimizi.'
Böyle dedi, onlar da korkup hazırladılar boğaları."
(XIII, 159-184)

Homeros'un Phaiak'larla ilgili anlattıkları gerçekten de konumuz açısından düşündürücüdür. Burada geçen tanımlardan birçoğu Atlantis için yapılan tanımlara uymaktadır. Bizim için ilginç olan bir nokta da buradaki motiflerin (devler, akıllı gemiler, taş çevrilme vs.) başka efsanelerde de karşımıza çıkmasıdır. Homeros'un zamanında varolan bir efsanenin Odysseia içinde bu şekilde olduğunu varsayarsak, elimize ulaşmamış olan bu asıl efsanenin Atlantis'i çok daha iyi betimlediğini düşünebiliriz.

AZTEK MİTOLOJİSİNİN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Eski Kıta'nın karşısında yer alan ve yüzyıllar boyu Eski Kıta'dan tamamen izole yaşadıkları varsayılan Orta Amerika yerlilerinin mitolojilerinin de Klasik mitoloji ile benzer motifler göstermesi ve Aztek efsanelerinde Atlantis'i andıran motiflerin geçmesi ilgi çekicidir.

Diğer Orta Amerika toplulukları gibi Aztekler de bizim yaşadığımız kara parçalarından önce dört dünyanın varolduğuna inanırlardı. Aztekler'e göre, bizim zamanımızdan önce, her birinin farklı bir Tanrısı ve insan soyu olan dört güneş varolmuştu ve her bir güneş, toprak, hava, ateş ve su ile ilgiliydi. Bu dört element ait olduğu dünyanın varoluşu ile ilgili olduğu kadar yok oluşu ile de ilgili idi.

Aztek mitolojisine göre yaratıcı Tanrı Ometeotl idi. Ometeotl dualiteyi temsil ettiği için dişi ve erkek özellikleri de kendinde barındırıyordu. Ometeotl bu ikili özelliğinden ötürü aynı zamanda Tonacatecuhtli ve Tonacacihuatl çifti ile de gösteriliyordu.

Ometeotl'un iki çocuğu Quetzalcoatl ve Tezcatlipoca Aztek mitolojisinde önemli roller üstleniyorlardı. Tüylü yılan Quetzalcoatl birçok efsanede yer almış, hatta İspanyollar kıtayı işgale geldiklerinde Quetzalcoatl ile ilgili efsanelerden ötürü yerliler bu istilacıları saygı ile karşılamışlardı.

Aztek yaradılış efsanelerine göre, göğün on üçüncü katında bulunan Yaratıcı, dört oğul hayata getirir. Bunlardan birincisi, Kızıl Tezcatlipoca'dır. Öbürü ise Kara Tezcatlipoca'dır. Efsanelerde sıkça adı geçen Tezcatlipoca budur. Öbür çocukları ise Quetzalcoatl ve Huitzilopochtli'dir. Bu kardeşler varolan herşeyi ve aynı zamanda da ilk insan çiftini yaratırlar.

İlk dünya üzerinde, toprağa ait güneş zamanında, Kara Tezcatlipoca hüküm sürmektedir. O zamanlar dünya üzerinde devler vardır. Quetzalcoatl Tezcatlipoca'yı denize atarak hükümdarlığına son verir. Tezcatlipoca Okyanustan çıkarak

büyük bir jaguar olur ve devler soyu jaguarlar tarafından yok olur. Büyük jaguar ise bugün hâlâ görebileceğimiz Büyük Ayı takım yıldızına dönüşür.

Quetzalcoatl ikinci dünya üzerinde, havaya/rüzgara ait güneş devrinde hüküm sürer. Fakat bu dünya da Tezcatlipoca tarafından yok edilir. Quetzalcoatl ve bu dünya üzerinde yaşayanlar kuvvetli rüzgarlar tarafından sürüklenir. Bu devirde yaşayanların soyundan gelenler bugün maymuna dönüşmüş olarak ormanlarda görülebirlirler.

Yağmur Tanrısı Tlaloc, üçüncü dünya üzerinde, suya/yağmura ait güneş devrinde hüküm sürer. Bu devrin sonunu da Quetzalcoatl ateş yağmurları ile getirir. Bu ırk da hindilere dönüşür.

Dördüncü ırk ise Tlaloc'un karısı Chalchiuhtlicue tarafından yönetilir. O da bir su tanrıçasıdır. Büyük bir sel dünyayı kaplar ve bu ırka mensup olanlar balığa dönüşür. Dağlar seller altında kalır ve gökler yeryüzüne çöker.

Aztek mitolojisine göre bu dört soy yok olduktan sonra beşinci soy ortaya çıkar. İşte bu son olarak ortaya çıkan soydur. Aynı soylar Hesiodos tarafından da anlatılmaktadır. Hesiodos da bizim soyumuzdan önce dört soyun varolduğunu fakat bunların yok olduğunu, şimdi yeryüzünde bulunan insanların beşinci soya ait olduğunu anlatmaktadır.

Aztek mitolojisi ile Yakın Doğu mitolojisi arasındaki şaşırtıcı bir benzerlik de tufan efsanelerinden kaynaklanır.

Aztek efsanesine göre, Tata ve karısı Nene Tezcatlipoca tarafından korunurlar ve bu büyük sel baskınlarından kurtulurlar. Ancak bu çift izinsiz olarak ateş yaktıklarından Tanrı tarafından cezalandırılırlar.

Tata ve Nene efsanesinde hem Mezopotamya Tufan efsanesi ile ortak yönler buluruz hem de Yunan mitolojisindeki Prometheus efsanesi ile benzer yönler gözümüze çarpar.

Aslında Atlantis'in varolduğu söylenen okyanusun iki tarafında da aynı efsanelerin var olması ve bu toplumların bel-

leklerinde daha önce varolan bir felaketin anılarını saklamaları Atlantis'in varlığının basit bir efsaneden öte olduğunu düşündürmektedir.

Aynı şekilde, Maya efsanelerinde de, gerek kutsal kitapları Popol Vuh'da gerekse de Yucatec yazılarında tufan miti ve yokolan ırklar söylencesi mevcuttur.

ATLANTİS İLE İLGİLİ TEORİLER

Atlantis hakkında yüzyıllardır birçok teori öne sürülmüştür. Bunlardan birçoğu dikkate alınmayacak kadar desteksiz olup bazıları incelemeye değerdir. Bu teorilerin önemlilerini çok kısa olarak incelemekte fayda vardır.

1. Platon'un Atlantis'i: Pek çok araştırmacı Platon'un söylediklerini doğru olarak kabul etmiş ve Atlantis'i Atlas Okyanusu'na, Cebelitarık Boğazının karşısına yerleştirmiştir. Bu görüşü savunanlar arasında çeşitli ırkların da oradan geldiğini savunan teosofistler de vardır. Ancak bu bambaşka bir araştırma konusu oluşturmaktadır.

2. Thera (Santoni) Adası: Bu görüş sahiplerinin başlıca dayanağı Ege'de bulunan bu adada MÖ 1500-1400 yılları arasında olan büyük volkanik patlamadır. Bu tarihler aynı zamanda Girit'te Minos Uygarlığının da çöküşüne denk gelmektedir. Bu görüşe göre bu adanın yok olması hafızalarda kalarak, Platon zamanında böyle bir efsaneye dönüşmüştü. Bu görüşün bir başka versiyonu da aslında Atlantis'in Girit olduğu yönündedir. Bu görüşü savunanlar Atlantis betimlemesindeki boğa kültü ile Girit'te başat olan boğa kültü arasındaki benzerliğe dikkat çekmektedirler.

3. Tartessos: Atlantis araştırmacılarının gözünü çevirdik-

leri bir başka yer de bir zamanlar Güney İspanya'nın Atlantik kıyılarında varolan ünlü Tartessos şehridir. Herodotos ve Tevrat'ta adı geçen bu kent bilinmeyen bir nedenden tarih sahnesinden çekilmiştir. Ancak bu kent ile Atina arasında bir savaş olduğu ya da burada büyük çaplı bir felaket olduğu konusunda bir kayıt yoktur.

4. Batı Afrika: Frobenius'un (bkz. Kaynakça) ortaya attığı bu görüş Nijerya ve Benin civarında yaşayan halkların, özellikle de Yoruba'ların mitolojisi ile Yunan mitolojisi arasındaki benzerliklerdir. Ancak burada bir felakete ilişkin kanıt olmaması, efsanelerin Platon'a göre daha geç dönem olması bu ilginç görüşün geçerli olmadığını göstermiştir.

5. Kuzey Denizi: Atlantis hakkında en çok tartışılan görüşlerden biri de Alman din adamı Spanuth'un ortaya attığı görüştür. Buna göre Platon'un Atlantis efsanesinde söz ettiği yer aslında Kuzey denizinde varolan bir yerdi. Spanuth bu konuyla ilgili araştırma gezileri de düzenledi. Birçok yazarın Spanuth'un tezini desteklemesine rağmen bu teori hâlâ tartışılmaktadır.

Bu teorilerin yanında Atlantis'i Kuzey ya da Güney Amerika'ya, Afrika'ya, hatta başka gezegenlere yerleştirmeye çalışan görüşler olmuştur. Ancak bunlar çok kısıtlı sayıda taraftar buldukları için üzerinde uzun uzun durmaya gerek yoktur.

GÜNÜMÜZDE ATLANTİS İLE İLGİLİ SÖYLENENLER

Atlantis ile ilgili çalışmalar günümüzde belki de hiçbir zaman olmadığından daha yoğundur.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren gizli olduğu

iddia edilen sırların açıklanmaya başlanması ve tarihin yeniden, başka bir bakış açısıyla sorgulanması Atlantis'in de ciddi bir şekilde gündeme gelmesini sağlamıştır.

Ancak Atlantis hakkında söylenenlerin birçoğu Edgar Cayce gibi medyumik özellikleri olan kişilerin "okuma"larına ya da bazı yazarların kendi içsel deneyimlerine dayandığı için çok fazla burada anlatılmasının gereği yoktur.

Ancak Atlantis ile ilgili tartışılan konulardan en önemlisi dünyanın her tarafında bulunan piramit türü yapılardır. Özellikle de Mısır piramitleri uzun süredir Atlantis ile ilişkilendirilmektedir.

Eski Mısır ile Atlantis bağlantısını ilk ortaya koyan zaten Platon'un kendisidir. Atlantis'in Mısır kaynaklı bir bilgiye dayandırılması ilk zamanlardan beri Mısır Atlantis ilişkisini düşündürmüştür.

Ancak daha önce de belirttiğimiz, Yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren başlayan aydınlanma Mısır'ın da sorgulanmasını sağlamış ve Mısır-Atlantis ilişkisi daha net olarak gündeme gelmiştir.

Mısır'daki Piramitler, Sfenks ve diğer yapıların ne zaman ve nasıl yapıldığı ve hangi amaca hizmet ettiği uzun zaman tartışma konusu olmuştur.

Birçok araştırmacı bu yapıların Atlantis kolonileri tarafından yapıldığını ileri sürmektedir. Ancak kesin kanıtların bulunamaması bu konuda bir şey söylemenin daha erken olduğunu göstermektedir.

Atlantis ile ilişkilendirilen en önemli konulardan biri de Megalitler ve Ley hatlarıdır. Bunlar da başka araştırma konularıdır. Bu arada burada Okyanus tabanı ile ilgili araştırmalara özellikle yer vermedik, bunlar zaman içinde bilimsel değer kazandıkça açıklanacaktır.

ATLANTİS VE MAJİ

Günümüzde ve geçmişte, özellikle ezoterik örgütler içinde Atlantis ve maji ilişkisi oldukça tartışılmış bir konudur.

Bu görüşlere göre majik uygulamalar ve inisiyasyon ilk olarak Atlantis'te başlamış olup, bugün bildiğimiz uygarlıklara buradan yayılmıştır.

Öne sürülen kadim bilgilere göre Atlantis içindeki rahip sınıfı inisiyasyona dayalı bir kast sistemi idi ve maji gücünü ellerinde bulundurmaktaydı.

Zaman içinde bu maji gücünün yanlış ve kötüye kullanımı aynı zamanda kıtanın da batmasına neden olmuştur.

Atlantis'ten göç edenler de bu ezoterik ve majik sistemi beraberlerinde bildiğimiz uygarlıklara taşımışlardır.

Bu bağlamda bu üstatlardan öğrenilen maji günümüze kadar gelmişti.

Başta Eliphas Lavi olmak üzere bazı majisyenler, Enoch Kitabı'nda anlatılan düşmüş melekleri de Atlantis ile ilişkilendirir.

"Düşmüş Melekler ile ilgili tartışmalar oldukça yoğundur. Düşmüş meleklerin Tanrı'ya karşı geldiklerinden ya da günaha karşı olan dayanıksızlıklarından Tanrı'nın huzurundan uzaklaştırıldıkları söylenir.

Apokrif yazılarda çok geçen düşmüş melekler Yahudi ve Hristiyan teolojisinde tartışma konusudur. Özellikle, aslında köken olarak Venüs'ü sembolize eden ve "Işık getiren", "Tan ağrıtan" anlamı taşıyan Lucifer'in de bir düşmüş melek olarak Şeytan'a dönüşmesi Hristiyan teolojisinin tartışmalı konularındandır.

Enoch Kitabı da bu konuya oldukça yer ayırmakta ve düşmüş meleklerin isimlerini dahi vermektedir. Enoch Kitabı, yer-yüzünde varolan kötülüklerin kökeninde de düşmüş melekleri görmektedir.

Bazı araştırmacılar, Enoch Kitabı'nın ilerleyen bölümlerin-

de, düşen yıldız sembolizminin kullanımını ve koyun analogisini de hesaba katarak düşmüş melekler sembolizminin, Yahudi halkının o günkü durumuna gönderme yaptıklarını da söylemektedir. Ancak, Tanah'da da geçen bu efsanenin eskiliği ve Yaratılış bölümünün Babil mitolojisi ile olan ilgisi bu görüşü çürütmektedir.

Düşmüş meleklerin, Tanrı ile olan ilişkisi de sıklıkla tartışma konusu olmuştur.

Tanah'ta geçen "Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. İlahi varlıklar insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler" (Yaratılış 6; 1-2) ifadesinin daha ayrıntılı bir anlatımı Enoch Kitabı'nın önemli bir bölümünü oluşturur. İlahi varlıklar aslında Tanrı oğulları olarak geçer, bunun orijinali "Beni Elohim" dir. Elohim aslında çoğul olarak Tanrılar anlamına gelir ve dişi "Eloh" sözcüğünün çoğuludur. Ancak Elohim cinssiz olarak nitelendirilir.

Tanah çok iyi incelendiğinde aslında birden çok metnin karmasından oluştuğu görülür. Bu metinlerden ikisi "Elohimci" ve "Yehovacı" metinler olarak adlandırılır. Bu metinlerin ayırımının nedeni bir metinde Tanrı Elohim olarak adlandırılırken diğerinde Yehova (Yahve) olarak geçmesidir. Bu iki metin anlatım açısından da farklıdır ancak belli bir şekilde harmanlanmış Tanah oluşturulmuştur.

Enoch Kitabı Elohimci metine daha yakındır. Melekler ya da İlahi varlıklar Beni Elohim diye da adlandırıldığından düşmüş melekler de Elohim ile alakalıdır. Bazı mistik düşüncelerde "Elohim" düşmüş melekler anlamına da gelir. Bu bağlamda Hz. İsa haçta Elohim'e seslenerek onu neden bıraktığını sorarken, düşmüş melekler tarafından kandırılmış olduğunu da söyler. Bu büyük bir tartışma konusudur.

Bu noktada Alford (2000) ilginç bir görüş ortaya atmaktadır. Bilindiği gibi Tanah "Bereşit" sözcüğü ile başlamaktadır. Yani ilk harf İbrani alfabesinin ikinci harfi olan Bet'tir. Oysa Kutsal Kitap ilk harf olan alef ile başlamalıydı. Alford aslında

bunun böyle olduğunu ve sonradan değiştiğini söyler. Buna göre “başlangıçta” anlamına gelen bereşit sözcüğünden önce “ab” sözcüğü vardı ve ilk sözcük “ab-reşit” diye okunuyordu. Bunun anlamı “Başlangıcın Babası” demektir ve Tanrı’ya verilen bir sıfattır. Bu bağlamda Kutsal Kitap’ın ilk cümlesi, “Başlangıçta Tanrı yeri ve göğü yarattı” yerine, “Başlangıcın Babası yerin ve göğün Tanrılarını (Elohim) yarattı” şeklinde olmalıdır. Bu da aslında Elohim’in melekleri kastettiğinin kanıtıdır. Alford’un görüşü çok yandaş bulmamasına rağmen ilginç bir görüştür.

Enoch Kitabı’nın bir başka özelliği ise, Tanah’ın Yaratılış bölümünde sadece tek bir yerde geçen “Nefilim” ya da “Nefil’ler konusuna ışık tutmasıdır. Yaratılış 6;4’te “İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi” şeklinde geçen Nefilim birçok araştırmacının dikkatini çekmiştir.

Nefilim için birçok görüş ortaya atılmıştır.

Bu görüşlerden en sıradışı olanı kuşkusuz Däniken’in görüşüdür. Däniken (1974), Yaratılış bölümünün ilgili kısmına ve Enoch Kitabı’na atıfta bulunarak, “*Bu olay da, insan soyunun, uzaydan gelen bilinmeyen yaratıklar eliyle çoğaltıldığı düşüncesini doğrulamıyor mu? Aksi halde, insanların hiç durmadan devler ve Tanrı oğulları tarafından döllemesinin ve başarısız olan türlerin sürekli yok edilmesinin bir anlamı kalmıyor. Bu açıdan bakılınca, Tufan’ın bir iki üstün kişi dışında kalan insanları ortadan kaldırmak için bilerek yapıldığı anlaşılıyor. Böyle olunca da ilahi bir yargılama niteliği ortadan kalkıyor.*” diyebilmiştir. Scognamillo (1982) da aynı bağlamda devleri bir tarihsel gerçeklik olarak kabul eder.” (Altunay, 2012)

Bu bağlamda Tanrı oğulları, Nefilim ve tufan efsaneleri birleştirilince de efsaneye göre insanlara büyüü de öğreten bu düşmüş meleklerin Atlantis ile ilişkisi sürekli iddia edilmektedir.

Atlantis ile kurulan bir başka ilişki de Mezopotamya majisinin kökenlerinin de Atlantis'te olduğu ve kadim varlıkların Atlantis kökenli olduğudur.

Wicca ve maji konusunda ilerleyeceklerin bu konuya daha geniş eğilmelerinde fayda vardır.

KAYNAKÇA

AKIN Haydar, *Orta Çağ Avrupası'nda Cadılar ve Cadı Avı*, Dost Kitabevi Yayınları, Ankara, 2001

ALFORD Alan F., *When the Gods Came Down*, Hodder & Stoughton, London, 2000

ANADOL Cemal, *Büyük, Sihir, Tılsım*, Devlet Yayın ve Dağıtım, İstanbul, 1985

APPS Lara, GOW Andrew, *Male Witches in Early Modern Europe*, Manchester University Press, Manchester, 2003

APULEIUS, *Başkalaşım*lar (çev. Çiğdem Dürüşken), Kabalcı Yayınevi İstanbul, 2006

ASH Selena Eilidh, *The Wicca Book of the Days*, Saraband (Scotland) Limited, Glasgow, 2007

ASHE Geoffrey, *Atlantis, Lost Lands, Ancient Wisdom*, Thames and Hudson, London, 1992

ATIENZA Juan G., *Los Supervivientes de la Atlántida*, Ediciones Marínez Roca, S.A., Barcelona, 1978

BAIGNENT Michael, *Ancient Traces*, Viking, London, 1998

BELLAMY H.S., *The Atlantis Myth*, Faber and Faber Ltd. London, ?

BENNETT Nancy, *Wiccan or Pagan, What's the Diff?*, Llewellyn's 2004 *Wicca Almanac*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2003

BERLITZ Charles, *Atlantis, The Eighth Continent*, Fawcett Crest, New York, 1984

BERLITZ Charles, *The Mystery of Atlantis*, Granada Publishing Limited, St. Albans, 1977

BLAIN Jenny, *Nine Worlds of Seid-Magic, Ecstasy and Neo-Shamanism in North European Paganism*, Routledge, London, 2002

BROOKE Elisabeth, *Büyücülük Kılavuzu* (çev. Bülent Akcan), Gün Yayıncılık, İstanbul, 1997

BESSMERTNY Alexandre, *L'Atlantide*, Payot, Paris, 1949

BUCKLAND Raymond, *Advanced Candle Magic*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1997

BUCKLAND Raymond, *Complete Book of Witchcraft*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2003

BUCKLAND Raymond, *Practical Candle Burning Rituals*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1997

BUCKLAND Raymond, *The Tree, The Complete Book of Saxon Witchcraft*, Samuel Weiser Inc., Maine, 1974

BUCKLAND Raymond, *Wicca For One, The Path of Solitary Witchcraft*, Citadel Press, New York, 2004

BURTON Dan, GRANDY David, *Büyü, Gizem ve Bilim, Batı Uygarlığında Okült* (çev. Yasemin Tokatlı), Varlık Yayınları, İstanbul, 2005

BUTLER W.E., *Maji, Anlamı, Amacı, Gücü* (çev. Murat Sağlam), Hermes Yayınları, İstanbul, 2007

BYRNE Rhonda, *The Secret* (çev. Can Üstünuçar), MİA Basım Yayın ve Tanıtım Hizmetleri Tic. Ltd. Şti, İstanbul, 2007

CAYCE Edgar Evans, *Edgar Cayce on Atlantis*, Warner Books, New York, 1968

CAYCE Edgar Evans, SCHWARTZER Gail Cayce, RICHARDS Douglas G., *Mysteries of Atlantis Revisited*, St. Martin's Paperbacks, New York, 1997

CHARROUX Robert, *Le Livre du Mystereux Inconnu*,

Robert Laffont, Paris, 1969

COMMELIN P., *Mythologie Grecque et Romaine*, Editions Garnier Frères, Paris, 1956

CORSETTI Jean-Paul, *Histoire de l'Esotérisme et des Sciences Occultes*, Larousse, Paris, 1992

CROW W.B., *A Fascinating History of Witchcraft, Magic and Occultism*, Melvin Powers Wilshire Book Company, Hollywood, 1968

CROWTHER PATRICIA, *Lid off the Cauldron, A Wicca Handbook*, Samuel Weiser Inc, Maine, 1989

CUNNINGHAM Scott, *Wicca, A Guide for the Solitary Practitioner*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2004

CUNNINGHAM Scott, *Earth Power, Techniques of Natural Magic*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1998

CUNNINGHAM Scott, HARRINGTON David, *The Magical Household, Spells & Rituals for Home*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2004

ÇOLAK Vildan, *Kökcandandırma Sunumlarıyla Ataların Gölgesinden Aydınlığa*, Hermes Yayınları, İstanbul, 2012

DANIKEN Erich Von, *Tanrılarının Arabaları* (çev. Zeki Okar), Milliyet Yayınları, İstanbul, 1974

DE ANGELES Ly, *Witchcraft, Theory and Practice*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2004

DE CAMP L. Sprague, *Lost Continents, Atlantis Theme in History, Science and Literature*, Dover Publications Inc., New York, 1970

DONNELLY Ignatius, *Atlantis, The Antediluvian Word*, Dover Publications Inc., New York, 1976

DUGAN Ellen, *An'it Harm None, Llewellyn's 2004 Wicca*

Almanac, Llewellyn Publications, Minnesota, 2003

DUGAN Ellen, *Bitkisel Büyü* (çev. Selim Yeniçeri), Shambala Kitapları, İstanbul, 2008

EASON Cassandra, *10 Adımda Psişik Gücünüz* (çev. Özgü Çelik), Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2003

EASON Cassandra, *Aşk Büyüleri* (çev. Mevhibe Atilla), Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2002

EASON Cassandra, *Bütün Kadınlar Cadıdır* (çev. Tolga Bakanay), New Age Yayınları, İstanbul, 2007

EASON Cassandra, *Encyclopedia of Magic & Ancient Wisdom*, Piaktus Publishers Ltd., London, 2001

EASON Cassandra, *Moon Divination for Today's Woman*, Foulsham, Berkshire, 2001

EFLÂTUN, *Kritias* (çev. Erol Güney, Lûtfi Ay), Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, İstanbul, 1989

EFLÂTUN, *Timaios* (çev. Erol Güney, Lûtfi Ay), Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları, İstanbul, 1989

ERHAT Azra, *Hesiodos, Eseri ve Kaynakları*, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1991

ERHAT Azra, *Mitoloji Sözlüğü*, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1978

FELDES Roderich, *Maji, Bilinçdışı Güç* (çev. Kayhan Şentin), Cep Kitapları, İstanbul, 1992

FINK Gerhard, *Antik Mitolojide Kim Kimdir* (çev. Ümit Öztürk), Kabalcı Yayınevi, İstanbul, 1997

FLEMATH Rand and Rose, *When the Sky Fell, In Search of Atlantis*, St. Martin's Paperbacks, New York, 1995

FROBENIUS Leo, *Mythologie de l'Atlantide*, Payot, Paris,

1949

GADOW Gerhard, *Atlantis, Kayıp Ülke* (çev. Esat Nermi), Koza Yayınları, İstanbul, 1974

GALENORN Yasmine, *Embracing the Moon, A Witch's Guide to Ritual Spellcraft and Shadow Work*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2000

GARDNER Gerald B., *Witchcraft Today*, Rider & Company, London, 1954

GENER Cihangir, *Ezoterik-Batini Doktrinler Tarihi*, Gece Kitapları, Ankara, 1994

GRAVES Robert, *The Greek Myths*, Penguin Books, Middlesex, 1960

GREER John Michael, *Circles of Power, Ritual Magic in Western Tradition*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1997

GRIMASSI Raven, *Encyclopedia of Wicca & Witchcraft*, Llewellyn Productions, Minnesota, 2003

GORDON Richard, *Imagining Greek and Roman Magic, The Athlone History of Witchcraft and Magic in Europe, Volume 2, Ancient Greece and Rome*, The Athlone Press, London, 1999

GUIRAND Félix, *Mythologie Générale*, Librairie Larousse, Paris, 1935

HABERT O., *La Religion de la Grèce Antique*, P. Lethielleux Libraire-Editeur, Paris, 1910

HALİS Göktuğ, *Popüler Gizemciliğin Tarihsel ve Dinsel Temelleri*, Karşı Yayınları, İstanbul, 2009

HESSE Hermann, *Demian* (çev. Kamuran Şipal), Afa Yayınları, İstanbul, 1993

HOMEROS, *Odysseia* (çev. Azra Erhat, A.Kadir), Sander Yayınları, İstanbul, 1981

HOMET Marcel F., *Suns of the Sun*, Neville Spearman, London, 1963

HOPE Murry, *Atlantis, Efsane mi yoksa Gerçek mi ?* (çev. Sibel Özbudun), Milliyet Yayınları, İstanbul, 1994

HOPE MURRY, *The Ancient Wisdom of Atlantis*, Thorsons, London, 1998

HOWARD Michael, *Way of the Magus*, Capall Bann Publishing, Berks, 1996

JACKSON Nigel A., *Call of the Horned Piper*, Capall Bann Publishing, Berks, 1996

JACKSON Nigel, *Masks of Misrule, The Horned God & His Cult in Europe*, Capall Bann Publishing, Berks, 1995

KIECKHEFER Richard, *Magic in the Middle Ages*, Cambridge University Press, Cambridge, 1997 (Türkçesi: *Orta Çağda Büyü* (çev. Zarife Biliz), Alkım Yayınevi, İstanbul, 2004)

KING Francis, *Magic, The Western Tradition*, Thames and Huston, London, 1997

KRAIG Donald Michael, *Modern Magick, Eleven Lessons in the High Magical Arts*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1994

KUŞCAN Özlem Akşit, *Antik Çağdan günümüze "Kadın"ın Öyküsü*, Ajans 2023 Yayınları, İstanbul, 2010

LIVRAGA Jorge Angel, *Elemental Doğa Ruhları*, Yeni Yüksektepe Derneği Yayınları, İstanbul, 1989

LUCE J.V., *The End of Atlantis*, Granada Publishing Limited, St. Albans, 1974

LUCK Georg, *Witches and Sorcerers in Classical Litterature, The Athlone History of Witchcraft and Magic in Europe, Volume 2, Ancient Greece and Rome*, The Athlone Press, London, 1999

MACFARLANE Alan, *Witchcraft in Tudor and Stuart England*, Routledge, London, 1999

McCOY Edain, Witta, *An Irish Pagan Tradition*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1998

MICHELL John, *The New View Over Atlantis*, Thames and Hudson, London, 1983

MODRZYK Stanley J. A., *Turning of the Wheel, A Wiccan Book of Shadows for Moons & Festivals*, Samuel Weiser Inc., Maine, 1993

OLDRIDGE Darren, *İnsanlığın Garip Tarihi* (çev. Kerem Geçmen), Yerdeniz Yayınları, İstanbul, 2006

OLLIVER Charles W, *Handbook of Macig & Witchcraft*, Senate, London, 1996

PEARSON JOANNE, *Wicca and the Christian Heritage, Ritual, Sex and Magic*, Roudledge, London, 2007

PENNICK Nigel, *La Magie Naturelle* (trad. Claude Raimond), Editions Générales First, Paris, 2003

PENNICK Nigel, *Practical Magic in the Northern Tradition*, The Aquarian Press, London, 1989

PETERICH Echart, *Küçük Yunan Mitologyası* (çev. Yakup Baydur), Maarif Basimevi, Ankara, 1959

PLATON, *Critias* (Traduction, Introduction et notes de Jean-François Pradeau), Les Belles Lettres, Paris, 1997

POISSON Georges, *L'Atlantide devant la Science*, Payot, Paris, 1953

RAINBIRD Ariadne, RANKINE David, *Magic Without Peers*, Capall Ban Publishing, Berks, 1997

RAT Maurice, *Mythologie, Légendes des Dieux et des Héros Grecs et Latins*, Librairie Plon, Paris, 1954

RAWENWOLF Silver, *American Folk Magick, Charms, Spells & Herbals*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1998

RAWENWOLF Silver, *Teen Witch Kit, Everything You Need to Make Magick*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2004

RAWENWOLF Silver, *To Light A Sacred Flame, Practical Magic for the New Millenium*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1999

RAWENWOLF Silver, *To Ride A Silver Broomstick, New Generation Witchcraft*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1998

RAWENWOLF Silver, *To Stir A Magic Cauldron, A Witch's Guide to Casting and Conjuring*, Llewellyn Publications, Minnesota, 2000

REINHART Kelly, *Halloween, Magic, Witches and Vampires*, Cideb Editrice, Genoa, 1998

RONECKER Jean-Paul, *Halloween*, Editions Pardès, Puiseaux, 2000

RONY Jérôme-Antoine, *La Magie*, Presses Universitaires de France, Paris, 1973

RUSSELL Jeffrey B., *A History of Witchcraft, Sorcerers, Heretics and Pagans*, Thames and Hudson, London, 2000

RYALL Rhiannon, *West Country Wicca, A Journal of the Old Religion*, Phoenix Publishing Inc., Washington, 1989

SCHMIDT Joël, *Dictionnaire de la Mythologie Grecque et Romaine*, Librairie Larousse, Paris, 1965

SCOTT-ELLIOT W. *The Story of Atlantis and the Lost Lemuria*, The Theosophical Publishing House London Ltd, London, 1968

SEYİDOĞLU Bilge, *Mitoloji Üzerine Araştırmalar*, Dergâh Yayınları, İstanbul, 2002

SHADRACH Nineveh, HARRISON Frances, *Secrets of the Ancient Magic, Path of the Goddess*, Ishtar Publishing, Burnaby, 2004

SORAYA, *Spells & Psychic Powers*, Geddes & Grosset, New Lanark, 2008

SPENCE Lewis, *History of Atlantis*, Senate, London, 1995

SPENCE Lewis, *The Occult Sciences in Atlantis*, The Aquarian Press, London, 1970

TAUBE Karl, *Aztec and Maya Myths*, British Museum Press, London, 1993

THOMPSON C.J.S., *Mysteries and Secrets of Magic*, Senate, London, 1995

THOMSON George, *Eski Yunan Toplumunu Üzerine İncelemeler, Tarihöncesi Ege I* (çev. Celâl Üster), Payel Yayınevi, İstanbul, 1983

TOMLINSON Gary, *Music in the Renaissance Magic*, The University of Chicago Press, Chicago, 1993

TURAN Osman, *Oniki Hayvanlı Türk Takvimi*, Ötüken Yayınları, İstanbul, 2004

TYSON Donald, *New Millenium Magic, A Complete System of Self-Realization*, Llewellyn Publications, Minnesota, 1996

VILLENEUVE Roland, *Sabbat et Sortilèges*, Editions J'ai Lu, Paris, 1972

WEDICK Harry E., *Dictionary of Magic*, Philosophical Library, New York, 1956

VERGILIUS, *L'Enéide* (trad., introduction, notes, appendices et index par Maurice Rat), Classiques Garnier, Paris, 1962 (Türkçesi: *Aeneas* (çev. İsmet Zeki Eyuboğlu), Payel Yayınevi, İstanbul, 1995)

WEST Kate, *Cadının Bahçesi* (çev. Fulya Yavuz), Klan Yayınları, İstanbul, 2005

WEST Kate, *Cadının Mutfağı* (çev. Fulya Yavuz), Klan Yayınları, İstanbul, 2004

WESTON Jessie L., *From Ritual to Romance*, Dover Publications Inc., New York, 1997

WESTWOOD Jennifer, *Lost Atlantis*, Weidenfeld & Nicolson, London, 1997

ZIMMERMANN Denise, GLEASON Katherine A., *The Complete Idiot's Guide to Wicca and Witchcraft*, Alpha Books, Indianapolis, 2000

YAYINLANAN KİTAPLARIMIZ

ANTİK MİSİR SIRLARI Ergun CANDAN	28.00 TL
TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ Ergun CANDAN	28.00 TL
RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİKLERİ Ergun CANDAN	15.00 TL
MAYA KEHANETLERİ A. GİLBERT, M. COTTERELL	25.00 TL
ATLANTİS BİLGELİĞİ Murry HOPE	17.50 TL
DİN ve BEYİN Prof. Dr. Gazi ÖZDEMİR	32.00 TL
GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ Ergun CANDAN	18.50 TL
SON ÜÇ PEYGAMBER Ergun CANDAN	22.00 TL
KUR'AN-I KERİM'DEKİ GİZLİ AYETLER Mesut YILMAZ	19.00 TL
ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR? Ergun CANDAN	17.00 TL
İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ Ergun CANDAN	25.00 TL
TEVRAT'IN ŞİFRESİ VE GİZLİ KEHANETLERİ Joseph NOAH	16.00 TL

KIYAMET ALAMETLERİ

Ergun CANDAN

22.00 TL

GİZLİ YÖNLERİYLE ATATÜRK

Ergun CANDAN

18.00 TL

EFSUNLU KEMAL

Nehir ROGGENDORF

30.00 TL

TANRI'NIN YERYÜZÜNDEKİ HALİFESİ

Turgut CEYRAN

22.00 TL

KADERİN ŞİFRESİ

Celalettin İPEKBAYRAK

19.00 TL

TEKRARDOĞANLAR

Berrin TÜRKOĞLU

12.00 TL

PAPALIĞIN SONU

Harun KOLÇAK

18.00 TL

NUH'UN GEMİLERİ

Ergun CANDAN

16.00 TL

SUFİ BİLGELİĞİ - GÜLİSTAN

Şirazlı SADİ

18.00 TL

YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR

Yasemin CANDAN - Ergun CANDAN

18.00 TL

UFO GERÇEKLERİ & YALANLARI

Farah YURDÖZÜ

14.00 TL

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR

Selman GERÇEKSEVER

14.00 TL

SUFİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

John BALDOCK

22.50 TL

MEVLÂNA'NIN GİZLİ ÖĞRETİSİ

John BALDOCK

22.50 TL

BUDİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Jo Durden SMITH

22.50 TL

TAO'NUN GİZLİ ÖĞRETİSİ

Pamela BALL

22.50 TL

ÇİN BİLGELİĞİ Tai Chi Chuan

Harun M. SOYDAN

16.00 TL

KAHİN VANGA

Renan SEÇKİN

17.00 TL

PARANORMAL FENOMEN

Renan SEÇKİN

22.00 TL

GALAKTİK GEN

Will HART

23.00 TL

RÜYALARIN GİZLİ DİLİ

Berrin TÜRKOĞLU

17.50 TL

BEBEĞİMDİ MELEĞİM OLDU

Gül YALÇINKAYA

14.50 TL

IŞIĞIN VE KARANLIĞIN OĞULLARI

Yavuz KESKİN

15.00 TL

KABE'NİN SIRRI

Erdem ÇETİNKAYA

18.00 TL

AY'I KİMLER YAPTI

Christopher KNIGHT, Alan BUTLER

20.00 TL

SESLERİN GİZLİ GÜCÜ

Jonathan GOLDMAN

20.00 TL

TAŞLARIN GİZLİ GÜCÜ Nilgün SÖZER	24.50 TL
KUANTUM GİZLİ ÖĞRETİSİ Kevser YEŞİLTAŞ	19.00 TL
HİTLER'İN YÜKSELİŞİNİN ARDINDAKİ SIR VE NAZİ UFOLARI Emre ÖZYUMURTACILAR	25.00 TL
KUR'AN-I KERİM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ Ergun CANDAN	29.00 TL
HZ. HIZIR KİMDİR? Nilüfer DİNÇ	13.00 TL
BÂTİNİ MEVLÂNA Kevser YEŞİLTAŞ - Nilüfer DİNÇ	17.00 TL
EN-EL HAK GİZLİ ÖĞRETİSİ Kevser YEŞİLTAŞ	23.00 TL
IŞIK EİRİ HACI BEKTAŞ VELİ Kevser YEŞİLTAŞ	19.00 TL
İSTANBUL'UN KADİM SIRLARI Murat İrfan AĞCABAY	27.50 TL
TANRI İNSANDA UYUR İNSANDA UYANIR Emel KESKİNKILIÇ	22.00 TL
SÜRÜDEN AYRILANI KURT KAPMAZ Ekin DUMAN	18.00 TL
KADERİMİZE YÖN VEREN EVREN YASALARI Sezaver SEÇKİ	19.00 TL
ARİF İÇİN DİN YOKTUR Kevser YEŞİLTAŞ	20.00 TL

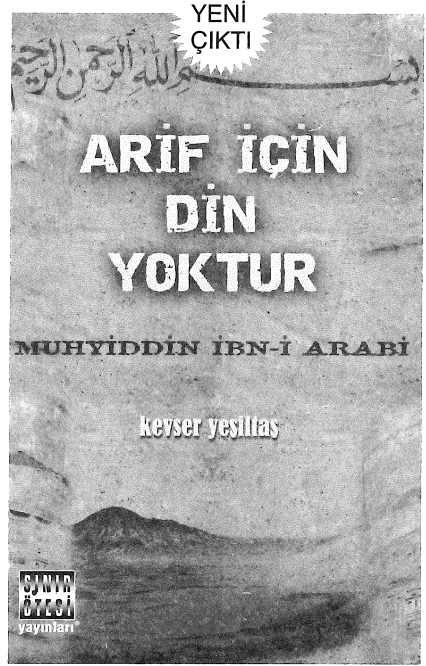
Anadolu'da önemli etkisi olan Muhyiddin İbn-i Arabi'nin bîâtını öğretisi, kökeni binlerce yıl öncesine giden çok köklü bir bilgi edinme ve bilgi aktarma sistemine bağlıdır ve Sufizm'in önemli temel taşlarından biridir.

Sufizm'in içinde kendine özgü bir üslupla bîâtını öğretinin sırlarını kuşaktan kuşağa aktarmada Muhyiddin İbn-i Arabi'nin çok önemli bir fonksiyonu olmuştur. Öğretisine ait sırların hemen hemen hiçbirini açık bir şekilde dışarıya sızdırılmamışsa da, öyle sözlerinin içine öyle bilgiler kendisi tarafından gizlenmiştir ki, bu sözlerle karşılaşanlar, çoğunlukla büyük bir şaşkınlık içinde kalmışlardır. O sözleri anlamaya çalışanlar, o sözlerin içine gizlenen asıl anlamlarla yüzyüze gelebilmişler ancak böyle bir çaba içine girmeyenlerin büyük bir bölümü onu din dışı olmakla suçlamışlardır.

Kitaba ismini verdiğimiz "Arif İçin Din Yoktur" sözü de işte böyle çarpıcı sözlerinden biridir. Sadece bu sözü üzerine bile görmüş olduğunuz gibi bir kitap yazılabilmektedir. Ve daha nice kitaplar yazılacaktır. Çünkü tek bir sözünde bile çok derin bîâtını sırlar üstü örtülü bir şekilde durmaktadır.

Bu sözün içinde hem dinlerle ilgili hem de geleceğe ait çok önemli bilgiler gizlidir. Bu sözün derinliklerine inildikçe, dinlerin aslında ne olduğu da şimdikiinden çok daha farklı bir şekilde algılanabilecektir.

Bu sözü seçip, bu sözün derinliklerini bîâtını yönleriyle incelememizin asıl nedeni işte budur... Çünkü günümüzde hâlen dinler bîâtını yönleriyle değil, zahiri yani dış görüntüsel şekliyle geniş halk kitlelerine öğretilmeye devam edilmektedir. Muhyiddin İbn-i Arabi'nin bir zamanlar müritlerine aktardığı bu sözünün içine gizlenmiş bîâtını bilgileri bu kitapta sizlerle paylaştık.

SINIR ÖTESİ'NDE ÇOK SATANLAR

KUR'AN-I KERİMİN GİZLİ ÖĞRETİSİ

ERGUN CANDAN, Sy: 592

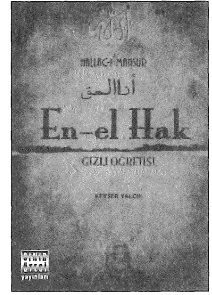
Türkiye'de ilk kez!... Kûr'an-ı Kerim'in sembolik bilgileri, Bâtını İslam Tasavvufu'nun ışığında sizlerle buluşuyor. Kitabın en dikkat çekici özelliğinden biri de, günümüzde hadis kaynaklarına dayandırılan İslamiyet ile ilgili birçok bilginin, gerçeklere uymadığının belgelerle anlatılmış olmasıdır. Bazı Yahudi din adamlarının o devirde Müslümanlığa geçmiş gibi görünerek, yalan hadisleri nasıl günümüze kadar getirmiş olduklarını da tüm ayrıntılarıyla bu kitapta bulacaksınız.

Hallac-ı Mansur En-el Hak Gizli Öğretisi

Kevser YEŞİLTaş Sy: 352

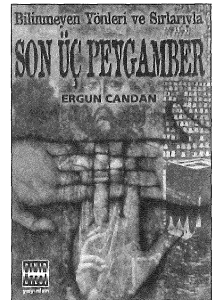
Hallac-ı Mansur'un bu sırrı açıklaması aslında o devrin halkı için değil, ahir zamanı yaşayan bu devrin halkı içindir. Hallac-ı Mansur o dönemde bu sırrı bu şekilde açıklamamış olsaydı, o devirden bu devire kadar bu sır üzerinde bu kadar büyük araştırmalar yapılamayacaktı. O nedenle Hallac-ı Mansur'a bu sırrı o devirde açıkladığı için çok şeyler borçluyuz... Şu anda biz hâlâ tek bir cümleye sıkıştırılmış olan bu sırrın mahiyetine ulaşmaya, derinliklerine inmeye çalışıyoruz.

SON ÜÇ PEYGAMBER

Ergun CANDAN, Sy: 344

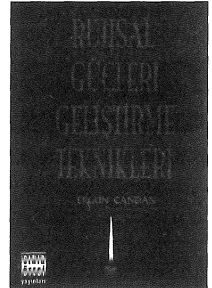
2000 yıldır saklanan "Sırlar Bilgisi" 2000 yıl sonra açılıyor... Şimdiye kadar hiç bir yerde yayınlanmamış çok özel bilgilerin ele alındığı bu kitap; "Dinler Tarihi" nin gizli kalmış önemli bir bölümüne ışık tutacak nitelikte hazırlanmıştır. Son üç dinin bilinmeyen gizli tarihi içinde yolculuk yaparken, o yılları yeniden yaşayacaksınız...

RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİKLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 208

İç potansiyel gücünüzü ortaya çıkartabilir, yaşam içinde büyük bir güce sahip olabilir ve yaşamınızı isteğinize bağlı olarak yönlendirebilirsiniz. Duyular Dışı Algılamalarınızı pratik uygulanabilir metotlarla siz de geliştirebilirsiniz. Telepati, Durugörü, Astral Seyahat, Telekinezi, Psikokinezi vs...

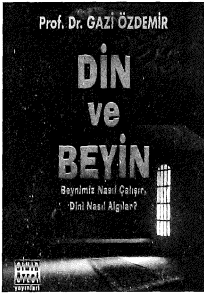

IŞIK ERI HACI BEKTAŞ VELİ

Kevser YEŞİLTAS Sy:304

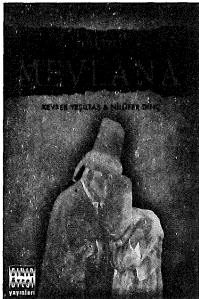
Hararet nârda'dır, sac'da değil,
Kerâmet sendedir, tâc'da değil.
Her ne arar isen, kendinde ara,
Kudüs'te, Mekke'de, Hâc'da değil.
Bu kitapta Makalat isimli eserinin ezoterik açıklamasıyla
beraber, Hacı Bektaş'ın hayatı, Bektaşî öğretisinin sembolleri,
Kırk Makam, Tanrı kavramı gibi pek çok konu ele alınmıştır

DİN ve BEYİN

Prof. Dr. Gazi ÖZDEMİR, Sy: 547

Prof. Dr. GAZİ ÖZDEMİR'den EZBERLERİ BOZAN BÜYÜK BİR
ÇALIŞMA, BEYNİMİZ NASIL ÇALIŞIR, DİNİ NASIL ALGILAR?
BEYİN VE DİN AYNI PRENSİPLERLE Mİ ÇALIŞMAKTADIR?

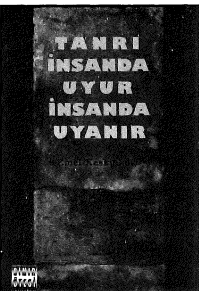
BÂTİNİ MEVLÂNA

Kevser YEŞİLTAS, Nilüfer DİNÇ Sy: 272

Mevlâna Celâleddin-i Rumi'nin bâtını öğretisi, diğer Sufi öğretilerinde
olduğu gibi üç aşamadan oluşmuştur. Bu aşamalar Şeriat, Tarikat,
Hakikat olarak isimlendirilmiştir.

Şeriat, tarikat, hakikat arasındaki ilişkiyi mum örneğiyle açıklar:

*"Şeriat muma benzer; insana yol gösterir. Fakat sadece mumu ele
almakla yol aşılmaz: O mumun ışığında yola düştün mü, işte bu gidiş
tariktir. Yola çıkıştaki hedefine ve maksadına ulaştın mı, işte bu
hakikattir."*

TANRI İNSANDA UYUR İNSANDA UYANIR

Emel KESKİNKILIÇ, Sy: 302

Tanrı'yı çok uzaklarda aramayın, O'nu belki de gözyaşınızda bile
bulabilirsiniz. Çünkü her varlığın içinde Tanrı'dan bir öz vardır.
İnsanoğlu bir gün bu sırrın iç yüzünü anladığında, içindeki Tanrı
uyanmaya başlayacak ve gerçeği kendi kalbinde bulacak...

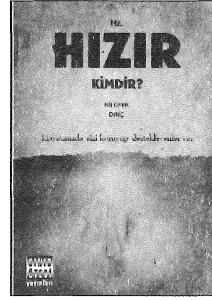
Yüzyıllar önce tasavvufçuların "insanda Tanrısal sırlar gizlidir"
demelerinin ne anlama geldiği gün ışığına çıkacaktır.

Hz. HIZIR KİMDİR

Nilüfer DİNÇ, Sy: 184

Hızır değil, Hızırlar vardır...

Bu varlıklar ilahi yardımın fiziki elleri gibidir. Ve her yerdedir... Peki onların yardımına nasıl ulaşabiliriz? Hızır aksakalı bir dede görünümünde gelmeyebilir... Hiç tanımadığınız bir kişi olarak, hatta bazen tanıdığınız bir kişi olarak da yanınıza uğrayabilir... Onları tanıyamazsınız. Hatta bazen bazı olayları ve bazı kişileri vesile ederek de onlar yardım ellerini size ulaştırabilirler...

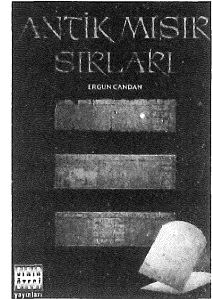

S
I
N
I
R
Ö
T
E
S
İ

ANTİK MİSİR SIRLARI

Ergun CANDAN, Sy: 496

Bir zamanlar "Ezoterik Kültür"ün en önde gelen kalelerinden biri olan Antik Mısır, Dünya coğrafyasında yer almış en gizemli toplumlardan biridir. Mısır, kadim çağlarda çok sayıda kişiyi eğiten ve yetiştiren bir okuldur... Kitabın sayfalarını açtığınızda, Mısır'da gerçekleştirilen "Gizli Öğreti"ye, mabetlerin içine girerek, bizzat kendiniz şahit olacaksınız...

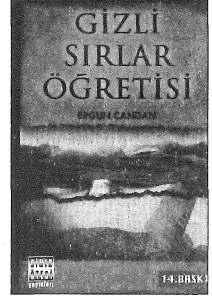

S
I
N
I
R
Ö
T
E
S
İ

GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ

Ergun CANDAN, Sy: 264

Ezoterik Batını Öğretiler ile ilgili temel kavramların ele alındığı bu çalışma Ergun Candan'ın ilk kitabıdır. Bir zamanlar gizli mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlar nelerdi? Bu sırların kaynağı? Neydi? Ve bu sırlar nereden gelmişti? Bu sırlar sembollere büründürülerek günümüze nasıl ulaştırılmıştır?

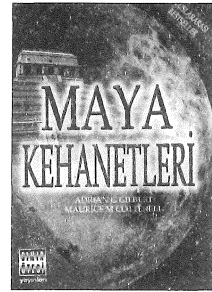

S
I
N
I
R
Ö
T
E
S
İ

MAYA KEHANETLERİ

A. GILBERT, M. COTTERELL, Sy: 400

Mayalar, kehanetleriyle çağımıza büyük bir mesaj iletmışlerdir. Bu kehanetler ilk kez 1996 yılında bilimsel bir araştırmadan geçirilmiştir. Kitabı "Uluslararası Bestseller" yapan en önemli etken Mayalar'ın kehanetlerinin astrofizikçilerin bulgularıyla tamamen örtüşmesidir. Ortaya çıkan sonuç gerçekten çok çarpıcıdır.

S
I
N
I
R
Ö
T
E
S
İ

YAKINDA ÇIKACAK KİTAPLARIMIZ

MİSTİK BİLİM

Yaşar ÖZKAN

Yeni Başlayanlar için

EZOTERİZME GİRİŞ

Ergun CANDAN

KORUYUCU MELEĞİNİZ SİZİ BEKLİYOR

Aksu BÜYÜKATLI

Eski Türk Mitolojisinde

GÖK TANRI KÜLTÜ

Ergun CANDAN

Ezoterizme Göre

HALİL CİBRAN

Öğretisi

Ergun CANDAN - Nilüfer ARITAN

13. yy. Aydınlanması

ANADOLU TASAVVUFU'NUN ÜÇ KAPISI

Mevlâna - Hacı Bektaş Veli - Yunus Emre

Neslihan ALANTAR